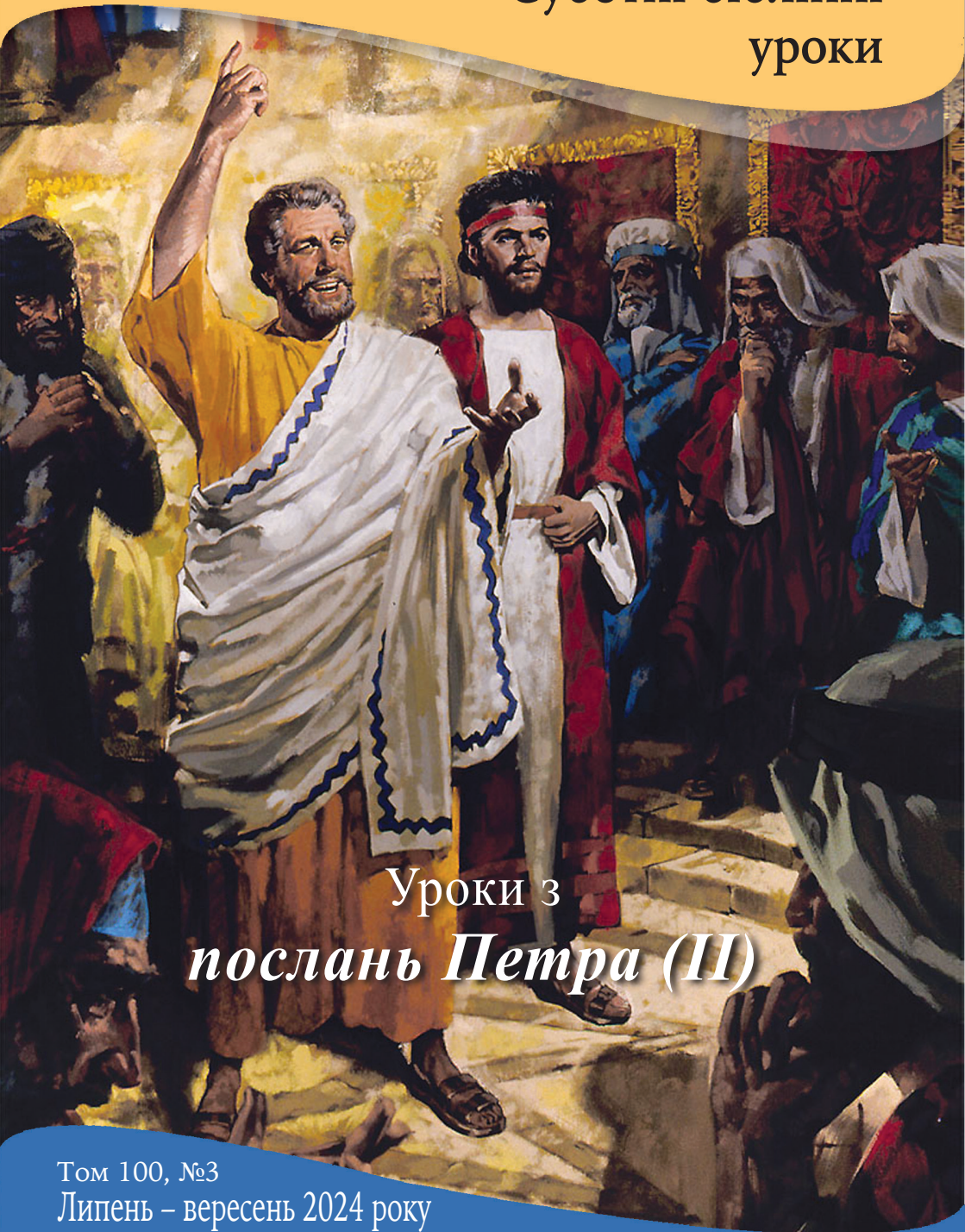

Суботні біблійні уроки

Уроки з *послань Петра (II)*

Том 100, №3
Липень – вересень 2024 року

Суботні біблійні уроки

Уроки з послань Петра (II)

*Липень – вересень
2024 року*

Зміст

1. *Дивовижний порятунок* 7
2. *Підіймайтеся сходами, докладаючи усі старання* . 13
3. *«Пошаною один одного випереджайте»* 19
4. *Найвища мета* 25
5. *«Намагайтеся утвердити ваше покликання та обрання»* 32
6. *Впевнені в теперішній істині* 38
7. *Пророцтво для нашого блага* 45
8. *Чистота в розтлінному віці* 52
9. *Цінуючи Небесне світло* 59
10. *Зміцнюючи свій розум* 67
11. *Додатковий час для досягнення мети* 73
12. *Яким повинен бути Божий народ?* 80
13. *Витримавши до кінця* 87

Уроки суботньої школи – спеціальна програма вивчення, яка базується винятково на Біблії й Дусі Пророцтва без додаткових коментарів. Цитати, по можливості, наведені короткі, щоб дати пряму і зрозумілу відповідь. У деяких випадках у цитатах розміщені додаткові слова в дужках [...], щоб підтвердити ясність контексту. У всіх примітках вказані сторінки оригіналу. Рекомендується додаткове дослідження даного матеріалу. Цей посібник уроків суботньої школи на 1 квартал 2024 року базується на сучасному перекладі Біблії з давньоєврейської та давньогрецької мов.

Уроки суботньої школи видаються щоквартально Відділом суботньої школи Генеральної Конференції Адвентистів Сьомого Дня Реформаційного Руху. Авторське право © 2024. Друкуються й поширюються Видавничою Асоціацією «Вісник Реформації», 5240 Hollins Road, Roanoke, Virginia 24019-5048, США. **Телефон:** (540) 366-9400 * США і Канада 1-888-712-1234 * **Факс:** (540)366-2814 * **Інтернет:** <http://www.sdarm.org> * **Електронна пошта:** info@sdarm.org

---

Літературний відділ Української Унії:
58018 м. Чернівці-18, вул. Головна 283А
Телефон/факс: +38(096)411 33 64; +38(066)811 44 64
Інтернет: <http://www.sdarm.com.ua>
Електронна пошта: sdarm_LO@gmail.com
You Tube: SDARM UA

ПЕРЕДМОВА

Чи прагнете ви здобути перемогу у своєму християнському житті? Тоді ви прийшли за правильною адресою:

«У Другому посланні Петра до тих, які "прийняли віру, рівноцінну" його вірі, апостол викладає Божественний план розвитку християнського характеру». – *Дії апостолів*. – С.529.

«Перший розділ Другого послання Петра сповнений настанов і задає тон перемоги. У цьому розділі Істина представлена таким чином, що вона переконливо впливає на розум. Сміливіше рекомендуймо вивчення цих слів і дотримання цих приписів». – *Біблійний коментар АСД [з коментарів Е.Г. Уайт]*. – Т.7. – С.942.

Наскільки важливо розвивати справжній християнський характер у той час історії, коли нам ось-ось доведеться постати без Посередника, Котрий заступається за нас у Святому Святих Небесної Святині! Пам'ятаючи про ці урочисті думки, учні суботньої школи в усьому світі вивчатимуть «Уроки з послань Петра (II)».

«Саме сьогодні, як ніколи раніше, вкрай важливо зректися себе і щоденно нести свій хрест. На яку самопожертву ми готові піти?» – *Свідчення для церкви*. – Т.9. – С.186.

«Ми повинні стати учасниками Божественної природи, уникаючи морального розтління, яке є у світі...»

У Божому Слові немає такого поняття, як безумовне визначення наперед: спасенний одного разу – спасенний назавжди. У другому розділі Другого послання Петра про це сказано чітко і виразно...

Святе Письмо однозначно говорить про те, що той, хто колись пізнав дорогу життя і радів Істині, знаходиться у небезпеці відступити від Істини та загинути. Тому існує потреба в рішучому щоденному наверненні до Бога.

Той, хто підтримує вчення про визначення наперед: спасенний одного разу – спасенний назавжди, робить це всупереч ясному: "Так говорить Господь"...

Ті, котрі по-справжньому навернулися, були поховані з Христом за подобою Його смерті, і воскресли з водяної могили за подобою Його воскресіння, щоб жити оновленим життям. Вірним послухом Істині вони повинні утвердити своє покликання й обрання». – *Біблійний коментар АСД [з коментарів Е.Г. Уайт]*. – Т.6. – С.1114, 1115.

«Споглядаючи і наслідуючи життя [Христа], ми оновлюватимемося за Його подобою. Наше життя випромінюватиме Небесну славу, і ця слава відображатиметься на оточуючих. Біля престолу благодаті ми повинні знайти допомогу, якої потребуємо і яка дозволить нам жити саме таким чином. Це і є справжнє освячення, і чи можуть смертні люди бажати вищого становища, ніж бути з'єднаними з Христом, як гілка з'єднана з виноградною лозою?». – *Свідчення для церкви*. – Т.5. – С.306. Амінь!

Відділ суботньої школи Генеральної Конференції

Субота, 6 липня 2024 року

ПОЖЕРТВУВАННЯ ПЕРШОЇ СУБОТИ ДЛЯ ДОМУ МОЛИТВИ, ШКОЛИ ТА ОФІСУ В ЛІБЕРІЇ

Ліберія, яку іноді називають одним із останніх кордонів Африки, є країною тропічних лісів на західному узбережжі африканського континенту. Вона межує зі Сьєрра-Леоне, Кот-д'Івуаром, Гвінеєю та Атлантичним океаном. Населення країни складає понад 5 мільйонів осіб, серед яких 85,3% сповідують християнську віру (переважно – це протестанти, серед них і адвентисти сьомого дня), 12,6% сповідують іслам, 1,5% не сповідують жодної релігії та 0,6% дотримуються племінних релігій.

Ліберія, найстаріша республіка Африки, все ще намагається оговтатися після 14-річної руйнівної громадянської війни (1989-2003 рр.), котра зруйнувала основну структуру цієї країни, яка вважається однією з 10 найбідніших країн світу. Сільське господарство було знищене, а інфраструктура та промисловість залишилися в руїнах.

У 2011 році, незважаючи на труднощі, брати в Ліберії ознайомилися з доктринами Церкви Адвентистів Сьомого Дня Реформаційного Руху через веб-сайт SDARM GC, www.sdarm.org, і в 2012 році тут було організовано Божу справу. З того часу робота поширилася з Монровії, столиці цієї країни, на три з 15 округів Ліберії.

Незважаючи на те, що громадянська криза вже позаду, шрами від її ран все ще можна побачити по всій країні. Економіка зруйнована, і часто тут важко влаштуватися на роботу, якщо не присягнути на вірність політичній партії. Обставини важкі, але наша віра продовжує рухатися вперед.

Для розвитку роботи в Ліберії терміново потрібний адміністративний центр, а також місце для богослужінь та розвитку нашої медико-місійної діяльності. Крім того, необхідно заснувати початкову школу для наших дітей, які стикаються з труднощами через те, що їм доводиться пропускати іспити та додаткові заняття, які заплановані на суботу.

У 2019 році брат (його зараз уже немає серед живих) люб'язно пожертвував ділянку землі під будівництво школи, санаторію та офісних приміщень. Щоб розпочати будівництво Дому молитви та цих необхідних проєктів, ми благословенні ділянкою землі у Ньянфорлі (ферма Коллінз) в окрузі Нижній Бонг, а також ще однією ділянкою в Монровії, площа якої складає приблизно 1/4 акра.

У зв'язку з цим ми люб'язно просимо братів і сестер з усього світу допомогти нам за допомогою пожертв першої суботи досягти цілей, необхідних для розвитку роботи Господа в Ліберії. Заздалегідь дякуємо вам!

Ваші брати та сестри з Ліберії

Дивовижний порятунок

«Через них даровані нам дорогоцінні та великі обітниці, щоби через них ви стали учасниками Божественної природи, уникнувши морального розтління, яке є у світі» (2 Петра 1:4).

«О, якби люди, чиє духовне життя тільки жевріє, усвідомили, що вічне життя буде дане лише тим, хто стане учасником Божественної природи, уникаючи морального розтління, яке є у світі!». – *Свідощтва для церкви.* – Т.9. – С.155.

Додаткові матеріали для вивчення:

Свідощтва для церкви. – Т.5. – С.737-746;

Блаженства, промовлені на горі. – С.76-78.

Неділя

30 червня

1. ПОСЛАННЯ, НАПИСАНЕ З МЕТОЮ

а. Кому і з якою метою адресоване це послання і як це все стало можливим? 2 Петра 1:1: «Симон-Петро, раб і апостол Ісуса Христа, – до тих, хто завдяки праведності нашого Бога і Спасителя Ісуса Христа прийняв віру, рівноцінну нашій».

«Яка грандіозна тема для роздумів: праведність Бога та Спасителя нашого Ісуса Христа. Роздуми про Христа та Його праведність не залишають місця для самоправедності, для прославлення свого "я". У цьому розділі немає зупинки, немає застою. Необхідне постійне просування по кожній сходинці пізнання Христа». – *Біблійний коментар АСД [з коментарів Е.Г. Уайт]*. – Т.7. – С.942.

б. Які нагороди щедро вливаються в наші серця, якщо ми щиро і ревно шукаємо Бога у Його Слові? 2 Петра 1:2: «Благодать вам і мир хай помножаться в пізнанні Бога й Ісуса, нашого Господа!».

«Якщо людина стане учасником Божественної природи, використовуючи в роботі метод додавання, додаючи чесноту до чесноти у вдосконаленні християнського характеру, то Бог діятиме за методом множення. Він говорить у Своєму Слові: "Благодать вам і мир хай помножаться в пізнанні Бога й Ісуса, нашого Господа"». – *Свідощтва для церкви.* – Т.6. – С.148.

2. БЛАГОСЛОВЕННЯ ПІЗНАННЯ БОГА

- а. Яку благословенну впевненість, особливо бажану у важкі часи, може здобути кожен із нас? *Єремії 24:7*: «І дам їм серце, здатне Мене пізнати, що Я – Господь. Вони стануть Моїм народом, а Я буду їхнім Богом, тому що навернуться до Мене всім своїм серцем»; *Йова 22:21-23, 29*: «²¹Тож, заприязнися з Богом, уклади з Ним мир, – і через це прийде до тебе добробут. ²²Прийми з Його уст Закон, і поклади Його слова в своє серце! ²³Якщо ти в покорі наворачешся до Всемогутнього, і віддалиш беззаконня від свого намету, то будеш відбудований... ²⁹Коли у інших трапиться біда, порадиш ти підняти лице до Бога, і Він спасе смиренних» (переклад з англ.).

«Наша надія повинна постійно зміцнюватися у пізнанні того, що Христос є нашою праведністю. Нехай наша віра ґрунтується на цій основі, бо вона міцно стоятиме вічно. Замість того щоб зосереджуватися на сатанинській темряві й боятися його сили, нам слід відкрити свої серця, прийняти світло від Христа і дозволити йому сяяти для світу, проголошуючи, що Він сильніший понад усю силу сатани, що Його рука допомоги підтримує всіх тих, хто на Нього сподівається». – *Свідощтва для церкви*. – Т.5. – С.742.

- б. Якими будуть результати, якщо ми дедалі ближче знайомитимемося з Ісусом? *Осії 13:4*: «Але Я – Господь, твій Бог [з часу виходу] з єгипетського краю, а іншого Бога, крім Мене, ти не можеш знати, бо крім Мене немає у тебе Спасителя»; *До ефесян 3:17-19*: «¹⁷Щоби через віру Христос оселився у ваших серцях, аби ви, укорінені й засновані на любові, ¹⁸разом з усіма святими змогли зрозуміти, що це за ширина й довжина, висота й глибина, ¹⁹і пізнати Христову любов, яка сягає за межі пізнання, щоб наповнилися ви всякою Божою повнотою».

«Убогі уявлення багатьох людей про піднесений характер і служіння Христа звужують їхній духовний досвід і суттєво перешкоджають їхньому зростанню в духовному житті. Духовність нашого народу є на дуже низькому рівні. У нас занадто багато формальної, механічної релігії, релігії, що існує лише на словах, однак в наше духовне життя необхідно ввести щось глибше та міцніше». – *Там саме*. – С.743.

«Ісус сказав: *"Сам Отець любить вас"*. Якщо наша віра зосереджена на Богові через Христа, вона виявиться *"немов якір для душі, міцний і надійний, що входить усередину, за внутрішню завісу, куди, як предтеча, увійшов задля нас Ісус"* (До євреїв 6:19, 20). Так, ми відчуватимемо розчарування і повинні чекати великої скорботи, але нам треба віддати

Богові все: мале і велике. Його не заганяють у безвихідь наші численні прикrostі, і Його не обтяжує вага наших тягарів. Його турбота і піклування поширюються на кожен домівок й оточують кожен людину; Він не є байдужим до усіх наших справ та скорбот, Він помічає кожен сльозу, Його зворушують наші немочі. Усі скорботи і випробування, які випадають тут на нашу долю, допускаються для того, щоб здійснилися Його добрі наміри щодо нас, *"щоб ми стали учасниками Його святості"* (До євреїв 12:10) і щоб таким чином ми стали учасниками повноти радості, яку можна знайти в Його присутності.

"Для невіруючих, яким бог цього віку засліпив розум, щоби [для них] не засяяло світло Євангелії слави Христа, а Він – образ Бога" (2 до коринтян 4:4). Але Біблія рішуче говорить нам про те, наскільки важливим є пізнання Бога». – Там саме. – С.742.

Вівторок

2 липня

3. ШУКАЙТЕ – І ЗНАЙДЕТЕ

а. Опишіть стан сучасного світу. 1 Івана 5:19: «Знаємо, що ми – від Бога, і що весь світ перебуває в злі».

Незважаючи на це, скільки всього Бог дав у Своєму Слові?

2 Петра 1:3: «Усе те, що [потрібне] для життя і побожності, подарувала нам Його Божа сила – пізнанням Того, Хто покликав нас власною славою і чеснотою».

«Сатана постійно намагається зайняти розум людей тими речами, які завадять їм отримати знання про Бога. Він прагне спрямувати їхні думки на те, що затьмарює розум і бентежить душу. Ми живемо у гріховному та аморальному світі й оточені впливом, який може спокусити послідовників Христа або позбавити їх мужності. Спаситель сказав: *"І через поширення беззаконня охолоне любов багатьох"* (Від Матвія 24:12). Люди зосереджують свої погляди на жадливому беззаконні, яке панує всюди, на відступництві та всіляких недоліках. Вони обговорюють все це доти, доки їхні серця не наповнюються сумом та сумнівом. Вони звертають увагу в першу чергу на майстерну роботу архишуканця і розмірковують про свої життєві невдачі і негаразди, водночас випускаючи з уваги силу і незрівнянну любов Небесного Отця. Саме цього домагається сатана. Це помилка – думати, що ворог праведності наділений такою великою силою, якщо при цьому ми так мало розмірковуємо про любов Бога і Його могутність. Ми повинні говорити про могутність Христа. Ми самі не зможемо вирватися з сатанинської пастки, але Бог передбачив для нас шлях визволення. Син Всевишнього має силу боротися за нас, і *"завдяки Тому, Хто нас полюбив"*, ми зможемо вийти більш, ніж переможцями». – Свідчення для церкви. – Т.5. – С.740, 741.

б. Яким чином духовна перемога безпосередньо пов'язана зі щирим прагненням глибше пізнати Бога? *Притчі Соломона 9:10*: «Початком мудрості є страх Господній, і пізнання Святого – розум»; *Притчі Соломона 15:14 (перша частина)*: «Серце розумного шукає пізнання...».

«Пізнання Бога – основа всякої справжньої освіти й усякого справжнього служіння. Це єдиний безпечний засіб проти спокуси. Тільки це може зробити нас подібними до Бога за характером.

Такого знання потребують усі, хто трудиться задля духовного зростання своїх ближніх. Перетворення характеру, чистота життя, ефективність служіння, вірність правильним принципам – усе це залежить від правильного пізнання Бога. Таке знання є суттєво необхідною підготовкою до життя як теперішнього, так і прийдешнього». – *Служіння зцілення. – С.409.*

Середа

3 липня

4. НАДЗВИЧАЙНО ВЕЛИКІ ТА ДОРОГОЦІНІ ОБІТНИЦІ

а. Що ми, на жаль, можемо недооцінювати в нашому християнському житті? *2 Петра 1:4*: «Через них даровані нам дорогоцінні та великі обітниці, щоби через них ви стали учасниками Божественної природи, уникнувши морального розтління, яке є у світі».

«Якщо ми хочемо, щоб наш християнський досвід був повноцінним, нам необхідно негайно і серйозно зі страхом і трепетом почати звершувати своє спасіння. Життя багатьох віруючих людей зовсім не свідчить про їхню вірність обітниці, даній при хрещенні. Їхня ревність охолонула через формалізм, світське честолюбство, гордість і себелюбство. Іноді їхні почуття пробуджуються, але вони не падають на Склею, тобто на Ісуса Христа. Вони не приходять до Бога з серцями, зламаними покаанням і сповіданням. Люди, котрі пережили досвід справжнього навернення свого серця, виявлять у своєму житті плоди Духа». – *Свідчення для церкви. – Т.9. – С.155.*

«Якщо ми надійно укорінилися в Христі, тоді ми маємо таку силу, яку жодна людина не зможе відібрати у нас. Чому? Тому що ми стали учасниками Божественної природи, уникаючи морального розтління, яке є у світі. Ми є учасниками природи Того, Хто прийшов у цей світ, зодягнувшись у людську природу, щоб стати на чолі людського роду і розвинути незаплямований гріхом характер.

Чому ж багато хто з нас надто слабкі й бездіяльні? Так відбувається тому, що ми дивимося на себе, вивчаємо свій темперамент і думаємо про

те, як знайти місце собі, своїй індивідуальності, своїм особливостям, і робимо це замість того, щоб споглядати Христа і Його характер». – *Свідчення для церкви*. – Т.9. – С.187.

б. Які зміни відбуваються в нас, коли ми справді розуміємо ці обітниці? *До римлян 3:31*: «То що, ми скасовуємо Закон вірою? Зовсім ні! Ми утверджуємо Закон!»; *До римлян 8:14*: «Адже всі, яких веде Божий Дух, – сини Божі».

«Як християни ми пообіцяли усвідомити і виконати свої обов'язки та показати світові, що ми маємо тісний зв'язок з Богом. Таким чином, через благочестиві слова та діла Його учнів повинен бути представлений Христос.

Бог вимагає від нас досконалої покори Його Законів, котрий є вираженням Його характеру... Цей Закон є відлунням Божого голосу, який промовляє до нас: "Освятуйтеся, ще більше освятуйтеся". Прагніть повноти благодаті Христової; так, ви повинні усім серцем прагнути і жадати праведності. Обітниця така: "Тому що ви насититесь". Нехай ваше серце буде сповнене сильного прагнення цієї праведності, справа якої, як проголошує Боже Слово, є мир, а її результатом – спокій і впевненість навіки.

Наш привілей – бути учасниками Божественної природи, уникаючи морального розтління, яке є у світі». // *Біблійна школа, 1 лютого 1904 року*.

Четвер

4 липня

5. ВІДОКРЕМЛЕНІ НЕЙМОВІРНИМ ЧИНОМ

а. Поясніть Божу волю стосовно кожної людини.

Від Івана 17:17: «Освятити їх істиною [Своєю]! Твоє Слово – то істина»;

Псалом 119:151: «Ти ж, Господи, близько, і всі Твої Заповіді – істина».

«Бог вимагає від нас відповідності Його образу. Святість – це віддзеркалення яскравих променів Божої слави від Його народу. Але щоб відображати цю славу, ми повинні співпрацювати з Богом. Серце і розум повинні бути звільнені від усього, що веде до зла. Боже Слово необхідно читати та вивчати зі щирим бажанням знайти в ньому духовну силу. Небесний хліб необхідно їсти та перетравлювати, щоб він став частиною життя. Таким чином ми отримуємо вічне життя. Тоді приходиться відповідь на молитву Спасителя: "Освятити їх істиною [Своєю]! Твоє Слово – то істина".

Ангели не можуть зайняти наші місця, але вони готові співпрацювати з нами у справі навернення душ до Христа, і вони закликають нас співпрацювати з ними». // *Біблійна школа, 1 лютого 1904 року*.

«Бог ясно сказав, що Він вимагає від нас досконалості; і оскільки Він вимагає цього, Він усе передбачив, щоб ми могли стати учасниками Божественної природи. Тільки так ми зможемо досягти успіху в нашому прагненні до вічного життя. Силу дає Христос». – *Там саме*.

6. До чого Бог закликає нас саме зараз?

2 до коринтян 6:15-18: «¹⁵Яка згода Христа з Веліяром? Яка частка вірного з невірним? ¹⁶Або яка згода між Божим храмом та ідолами? Адже ми – храм Живого Бога, як сказав Бог: Оселюся в них і ходитиму з [ними], і буду їхнім Богом, а вони будуть Моїм народом! ¹⁷Тому вийдіть з-поміж них і відділіться, – говорить Господь, – і до нечистого не доторкайтеся, і Я прийму вас, ¹⁸і буду для вас Отцем, а ви будете для Мене синами й дочками, – каже Господь Вседержитель!»; **2 до коринтян 7:1:** «Отже, маючи такі обітниці, улюблені, очистьмо себе від усякої нечистоти тіла та духа, звершуючи святі справи в Божому страху».

«Творець Всесвіту звертається до тебе як лагідний Отець. Якщо ти відокремишся від світу, не будеш заражений його духом і уникатимеш морального розтління, яке є у світі, то Бог стане твоїм Отцем, усиновить тебе, прийме у Свою сім'ю і зробить Своїм спадкоємцем. Замість цього тлінного світу Він дасть тобі, якщо ти будеш слухняний, Царство в піднебесі. Він дасть тобі вічну славу і життя, якому не буде кінця». – *Свідчення для церкви. – Т.2. – С.44.*

П'ятниця

5 липня

ЗАПИТАННЯ ДЛЯ ПОВТОРЕННЯ

1. Яким чином можна набути міцнішої віри?
2. Що я, можливо, не зміг повною мірою оцінити в Божій любові до мене?
3. Чим мене відволікають сьогоднішні «дерева пізнання добра і зла»?
4. Що станеться, якщо я, як ніколи раніше, буду надійно об'єднаний з Христом?
5. Як, відповідно до цього уроку, можна вдосконалити свій недосконалий характер?

Підіймайтеся сходами, докладаючи всі старання

«Тому докладіть усі старання, покажіть у вашій вірі чесноту, а в чесноті – пізнання, в пізнанні – стриманість, у стриманості – терпеливість, у терпеливості – побожність»

(2 Петра 1:5, 6).

«Петро представляє нам сходи істинного освячення, основа яких опирається на землю, а найвища сходинка – сягає престолу Безкінечного. Ми не можемо одним зусиллям досягти найвищої сходинки цих сходів. Ми повинні підійматися сходинка за сходинкою. Але, роблячи це, ми знаходимося в небезпеці відчутти запаморочення, втратити свідомість і впасти, якщо не дивитимемося вгору, на Ісуса, Проводиря і Вершителя нашої віри». // *Рев'ю енд Геральд, 1 грудня 1885 року.*

Додаткові матеріали для вивчення:

Служіння зілєння. – С.497-502.

Неділя

7 липня

1. ВАЖЛИВА ХРИСТИЯНСЬКА ЧЕСНОТА

а. Яка сходинка є наступною після старанного зміцнення нашої віри? 2 Петра 1:5 (перша частина): «Тому докладіть усі старання, покажіть у вашій вірі чесноту...».

«Після прийняття євангельської віри, наша перша справа – виявити принципи чесноти та чистоти і таким чином очистити свідомість і серце для прийняття істинного знання». – *Свідютва для церкви. – Т.1. – С.552.*

«Бути завжди наготові протистояти злу – це постійна боротьба; все ж нам варто здобувати одну перемогу за іншою над собою та силами темряви...»

Без чистої, незаплямованої чесноти ніхто ніколи не зможе досягти будь-якого почесного становища. Але благородні прагнення та любов до праведності не передаються у спадок. Характер не можна купити; він повинен бути сформований за допомогою наполегливих зусиль, котрі докладаються, щоб протистояти спокусі. Формування правильного характеру – це праця всього життя, результат молитовного роздуму,

поєднаного з великою метою. Досконалість вашого характеру повинна бути результатом ваших власних зусиль. Друзі можуть захочувати вас, але вони не можуть зробити всю роботу за вас. Бажання, зітхання, мрії ніколи не зроблять вас доброю чи великою людиною. Ви повинні підніматися вгору. Підпережіть стегна вашого розуму і приступайте до роботи з усією силою своєї волі». – *Основи християнського виховання*. – С.187.

Понеділок

8 липня

2. ЗНАННЯ, НЕОБХІДНЕ ДЛЯ СПАСІННЯ

а. Опишіть знання, яке ми покликані здобути, піднімаючись сходами Петра. 2 Петра 1:5 (остання частина): «...а в чесноті – пізнання»; **Від Івана 17:3:** «Вічне життя є те, щоби знали Тебе, єдиного істинного Бога, і Того, Кого Ти послав, – Ісуса Христа».

«Апостол представляє віруючим сходи християнської досконалості, кожна сходинка яких є постійним зростанням у пізнанні Бога і у сходженні якими не повинно бути зупинки...»

Після прийняття євангельської віри, наступна робота віруючої людини полягає в тому, щоб примножити у своєму характері чесноті і таким чином очистити серце та підготувати розум до прийняття пізнання Бога. Це знання є основою будь-якої істинної освіти та всілякого істинного служіння. Це єдиний реальний захист від спокуси; і тільки це може зробити людину подібною до Бога за характером. Через пізнання Бога і Його Сина Ісуса Христа віруючій людині дається усе те, що потрібне для життя і побожності. Жоден добрий дар не утримується від того, хто щиро бажає здобути Божу праведність». // *Рев'ю енд Геральд, 19 вересня 1912 року*.

«Ми повинні навчатися у Христа. Ми повинні знати, Ким Він є для тих, кого Він викупив. Ми повинні усвідомити, що через віру в Нього ми маємо привілей стати учасниками Божественної природи і таким чином уникнути морального розтління, яке є у світі. Тоді ми очищаємося від будь-якого гріха, від усіх недоліків характеру. Не треба зберігати жодної гріховної схильності...»

Коли ми стаємо учасниками Божественної природи, успадковані та набуті схильності до зла відсікаються від нашого характеру, і ми стаємо живою силою до добра. Постійно навчаючись у Божественного Вчителя, щодня стаючи учасниками Його природи, ми співпрацюємо з Богом у подоланні спокус сатани. Бог працює, і людина працює для того, щоб вона могла бути єдиною з Христом, як Христос єдиний з Богом». – *Біблійний коментар АСД [з коментарів Е.Г. Уайт]*. – Т.7. – С.943.

б. Назвіть ще одне знання, яке потрібне нам для християнського зростання. Псалом 77:7: «Ночами я пригадую свої пісні, спілкуюся зі своїм серцем, і мій дух шукає відповіді»; **2 до коринтян 13:5:** «Випробуйте себе самих, чи перебуваєте ви у вірі, пізнавайте себе. Хіба ви не знаєте себе, що Ісус Христос у вас? Чи, може, ви недосвідчені?».

«Щоб отримати допомогу від Христа, ми повинні усвідомити свої потреби. Нам слід краще пізнати себе самих. Христос може спасти тільки ту людину, яка визнає себе грішною. Ми отримаємо Божественну силу лише тоді, коли зрозуміємо, що ми є абсолютно безпорадні, і відмовимося покладатися на себе». – *Свідчення для церкви. – Т.8. – С.316.*

Вівторок

9 липня

3. ВИЯВЛЯЮЧИ САМОВЛАДАННЯ, НЕ ВИХОДЯЧИ З-ПІД КОНТРОЛЮ

а. Про яку тему розмірковують натхненні вчителі Євангелії?

Дії 24:24, 25: «²⁴А через декілька днів прийшов Фелікс зі своєю дружиною Друзилою, яка була юдейкою, покликав Павла, щоби почути від нього про віру в Ісуса Христа. ²⁵Коли він говорив про праведність, стриманість та майбутній суд, Фелікс, перелякавшись, відповів: Тепер досить, іди, а відповідного часу я покличу тебе!»;

До филип'ян 4:5: «Нехай ваша стриманість стане відомою всім людям. Господь близько!» (переклад з англ.).

«Близько півтори години я говорила з людьми про сходи освячення Петра, що складаються з восьми сходинок. Я говорила про стриманість і про те, наскільки важливо, щоб батьки навчали своїх дітей самозречення та самоконтролю, оберігаючи апетит та смак від потурання, яке шкодить розумовим, моральним та фізичним силам.

Уроки самовладання і самозречення повинні бути засвоєні за допомогою виховання у дитинстві та юності. Апетит потрібно стримувати та виховувати, і це відповідальна робота, яка покладена на батьків. Впродовж минулих поколінь молодь була показником суспільства.

Якби батьки виконували свій обов'язок, накриваючи стіл корисною їжею, відмовляючись від подразнюючих і збуджуючих речовин, і водночас навчили би своїх дітей самовладанню і так виховували б їхній характер, щоб розвинути моральну силу, нам не довелося б тепер мати справу з левом нестриманості. Після того як звички потурання сформувалися, вирости разом з ними і зміцнилися, як же важко тим, хто не був належним чином навчений в юності, позбутися своїх неправильних звичок і навчитися стримувати себе та свої неприродні апетити. Як важко

навчити таких людей і змусити їх відчуті необхідність християнської стриманості, коли вони досягають зрілості. Уроки стриманості слід починати з того часу, коли дитину заколисують у колисці». // *Рев'ю енд Геральд, 11 травня 1876 року.*

6. Яка наступна сходинка цих сходів і чому?

2 Петра 1:6 (перша частина): «В пізнанні – стриманість...».

«Бог не дає людині дозволу порушувати закони її буття. Але людина, піддаючись спокусам сатани і потураючи нестриманості, підпорядковує вищі здібності тваринним апетитам і пристрастям. Коли вони беруть гору, людина, яка була створена трохи нижчою за ангелів, зі здібностями, які можуть удосконалюватися, піддається контролю сатани. І він отримує легкий доступ до тих, хто перебуває у рабстві апетиту. Через нестриманість одні жертвують половиною, а інші – двома третинами своїх фізичних, розумових та моральних сил. Люди, котрі бажають мати ясний розум, щоб розпізнавати підступи сатани, повинні тримати свої фізичні апетити під контролем розуму та совісті. Моральна та енергійна дія вищих сил розуму необхідна для вдосконалення християнського характеру». // *Реформатор здоров'я, 1 березня 1878 року.*

Середа

10 липня

4. ТЕРПЕЛИВІСТЬ НЕМОЖЛИВА БЕЗ СТРИМАНОСТІ

а. Яким чином стриманість веде до наступної важливої чесноти в цих сходах? 2 Петра 1:6 (середня частина): «...у стриманості – терпеливість...»; **Від Луки 21:19:** «У вашій терпеливості здобудете ваші душі».

«Будь-яка звичка чи діяльність, що послаблює нервову систему, розумові здібності чи фізичну силу, робить людину нездатною до прояву наступної чесноти, яка йде за стриманістю, – терпеливість...»

Нестримана людина, яка вживає збуджуючі речовини, – пиво, вино, спиртні напої, чай та каву, опіум, тютюн чи будь-які інші шкідливі для здоров'я речовини, не може бути терпеливою. Отже, стриманість – це та сходинка, на якій ми повинні утвердити наші стопи, перш ніж зможемо проявити терпеливість. У харчуванні, одязі, роботі, у повсякденних справах, у фізичних вправах ми повинні керуватися знанням, яке ми зобов'язані здобути, щоб за допомогою серйозних зусиль практикувати правильне ставлення до життя та здоров'я». – *Наше найвище покликання. – С. 69.*

б. Як стриманість допомагає розвивати терпеливість і чому ці обидві риси є вкрай важливими в останні дні історії Землі?

Об'явлення 14:12: «Тут терпіння святих, які бережуть Божі заповіді та віру Ісуса!».

«Погане поводження зі своїм шлунком через потурання нездоровому апетитові – плідне джерело більшості церковних чвар. Ті, котрі їдять і працюють непомірно і нерозумно, так само нерозумно говорять і поведуться. Нестримана людина не може бути терпеливою. Не обов'язково вживати міцні алкогольні напої, щоб бути нестриманим. Гріх нестриманості в харчуванні, коли людина їсть занадто часто, занадто велику кількість і вживає жирну, нездорову їжу, порушує роботу органів травлення, погано впливає на мозок і спотворює здорове судження, перешкоджаючи розумному, спокійному, здоровому мисленню та діям. Подібні звички є справжньою причиною багатьох церковних конфліктів. Тому, щоб Божі діти могли гідно постати перед Богом і прославляти Його у своїх тілах і душах, які є Божими, вони повинні виявити інтерес і прагнення до того, щоб відмовитися від задоволення свого апетиту і проявити стриманість у всьому. Тоді вони зможуть зрозуміти Істину у всій її ясності та красі, втілити її у своєму житті та завдяки мудрій, розсудливій та прямолінійній поведінці не дадуть ворогам нашої віри приводу ганьбити справу Істини». – *Свідоцтва для церкви. – Т.1. – С.618.*

Четвер

11 липня

5. ЧУДОВИЙ РЕЗУЛЬТАТ ТЕРПЕЛИВОСТІ

а. Що повинна розвивати в нас терпеливість?

2 Петра 1:6 (остання частина): «...у терпеливості – побожність».

«Нетерпеливість призводить до розбратів, звинувачень та смутку; а терпеливість вливає бальзам миру та любові у сімейне життя. Коли ми виявляємо дорогоцінну чесноту терпеливості стосовно інших, вони відображатимуть наш дух, і ми збиратимемо з Христом. Терпеливість сприятиме єдності у церкві, сім'ї та суспільстві. Ця чеснота повинна бути вплетена в наше життя. Кожен повинен піднятися на цю сходинку зростання, і до віри, чесноти та стриманості додати терпеливість.

"У терпеливості – побожність". Побожність – це плід християнського характеру. Якщо ми перебуваємо на Лозі, то принесемо плоди Духа. Життя Лози проявить себе через гілки. Ми повинні мати тісний і близький зв'язок з Небом, щоб мати чесноту благочестя. Ісус буде гостем у наших домівках, членом нашої родини, якщо ми будемо відображати Його образ і покажемо, що ми сини та доньки Всевишнього. Релігія – це прекрасна річ у сім'ї. Якщо Господь перебуватиме з нами, ми відчуємо

себе членами Небесної сім'ї Христа. Ми усвідомимо, що ангели спостерігають за нами, і наші манери стануть лагідними та стриманими. Ми готуватимемося до входу в Небесні двори, розвиваючи ввічливість і благочестя. Наша мова буде святою, і наші думки зосереджуватимуться на Небесному.

Енох ходив із Богом. Він шанував Бога у всіх справах життя. Удома і на роботі він запитував: "Чи буде це до вподоби Господу?" І, пам'ятаючи про Бога і дотримуючись Його порад, він перемінив свій характер і став побожною людиною, шляхи якої були приємні для Господа». // *Рев'ю енд Геральд, 21 лютого 1888 року.*

П'ятниця

12 липня

ЗАПИТАННЯ ДЛЯ ПОВТОРЕННЯ

1. Чому мені необхідно розвивати активні та пасивні християнські чесноти?
2. Як я можу краще пізнати Бога і чому це є важливим саме зараз?
3. У яких сферах життя мені потрібно виявляти більше стриманості?
4. Чому терпеливість є вкрай важливою чеснотою в суспільстві, яке стає все більш ворожим і агресивним?
5. Де і як проявляється побожність, прикладом якої є Енох?

«Пошаною один одного випереджайте»

«Любіть один одного по-братерськи, пошаною один одного випереджайте» (До римлян 12:10).

«Розвивай у собі звичку вважати інших вищими за себе; не будь таким самодостатнім і самовпевненим; тобі слід мати терпеливість, покладливість і братерську любов». – *Свідощтва для церкви. – Т.4. – С.133.*

Додаткові матеріали для вивчення:

Свідощтва для церкви. – Т.5. – С.167-177.

Неділя

14 липня

1. БРАТЕРСТВО

а. Що повинно бути природним результатом справжніх стосунків із Богом? 2 Петра 1:7 (перша частина): «У побожності – братерство...»; **Від Марка 12:28-31:** «²⁸А один із книжників, почувши їхню суперечку і побачивши, як добре Він їм відповів, підійшов і запитав Його: Яка заповідь є першою з усіх? ²⁹Ісус відповів: Перша є: Слухай, Ізраїлю: наш Господь Бог – єдиний Господь. ³⁰І ще: Любитимеш Господа, Бога свого, всім серцем своїм, і всією своєю душею, і всім своїм розумом, і всією своєю силою. [Це перша заповідь]. ³¹[І друга, подібна до неї]: Любитимеш свого ближнього, як самого себе! Іншої, більшої заповіді від цих немає».

«Підіймайте знамено Істини, підіймайте його все **вище та вище**. Зверніть увагу людей на двадцятий розділ книги *Вихід*, в якій записаний Божий Закон. Перші чотири заповіді описують наш обов'язок перед Творцем. Хто є невірний своєму Богові, той не може залишатися вірним своєму ближньому. Людина, яка понад усе любить свого Бога, любить свого ближнього, як саму себе. Гордия є марнославною і спонукає людину до того, що її "я" стає її богом. Євангелія Христа освячує душу і виганяє з неї себелюбство». – *Свідощтва для церкви. – Т.9. – С.211, 212* [виділено автором].

«Ніхто не може любити Христа і не любити Його дітей. Коли ми з'єднуємося з Христом, то здобуваємо розум Христа. Чистота й любов сяють у характері; лагідність та Істина керують життям. Змінюється

сам вираз обличчя. Христос, Котрий перебуває в душі людини, виявляє Свою силу, яка перетворює, і зовнішні вчинки людини свідчать про мир і радість, які панують у її душі. Ми живимось Христовою любов'ю подібно до того, як гілки живляться з лози. Якщо ми поєднані з Христом, якщо кожною жилкою ми з'єднані з Живою Лозою, то свідчитимемо про цей зв'язок рясними гронами живих плодів. Якщо ми з'єднані зі Світлом, то станемо провідниками світла і своїми словами та вчинками нестимемо світло світові». – *Вибрані вісті*. – *Кн.1*. – С.337.

Понеділок

15 липня

2. БРАТЕРСТВО ВІД СЕРЦЯ

а. Наскільки тісно братерство пов'язане з істинною вірою в Бога та належним свідченням про Христа? 1 Івана 4:20, 21: «²⁰Якщо хто скаже: Я люблю Бога! – але ненавидить свого брата, той неправдомовець. Адже хто не любить свого брата, якого бачить, то як може він любити Бога, Якого не бачить? ²¹І ми маємо від Нього цю заповідь, щоб той, хто любить Бога, любив і свого брата»; **Якова 3:17:** «А та мудрість, що згори, насамперед чиста, потім мирна, лагідна, покірна, повна милосердя і добрих плодів, безстороння, нелукава».

«Ми покликані виявляти благочестя, братерство. О, як нам потрібно зробити цей крок – додати цю чесноту до характеру кожного з нас! У багатьох наших домівках проявляється жорстокий, агресивний дух. Слова критики та недобрі дії є образливими для Бога. Диктаторські накази та гордовиті, владні манери є неприйнятними для Неба. Причина, чому між братами існує багато розбіжностей, полягає в тому, що вони не змогли проявити братерську любов. Ми повинні мати таку ж любов до інших, яку Христос має до нас. Небесний Господь оцінює людину за її справжньою цінністю. Якщо вона є недоброю у своєму земному домі, то вона є непридатною для Небесного дому. Якщо вона хоче йти своїм власним шляхом, незважаючи на те, що це когось засмучує, то вона не буде щасливою на Небесах, якщо не зможе керувати там. Любов Христа повинна керувати нашими серцями, і Божий мир перебуватиме в наших домівках. Шукайте Бога зі зламаним і упокореним духом, і ви станете лагідними, виявляючи співчуття до ваших братів і сестер». // *Рев'ю енд Геральд, 21 лютого 1888 року*.

б. Назвіть основний крок у розвитку братолюбства.

Від Матвія 6:12, 14, 15: «¹²І прости нам провини наші, як і ми прощаємо винуватцям нашим... ¹⁴Бо коли ви прощасте людям їхні переступи, простить і вам ваш Небесний Отець; ¹⁵якщо ж не прощасте людям [їхніх переступів], то й ваш Отець не простить вам ваших

переступів»; *До ефесян 4:32*: «Будьте ж добрими один до одного, милосердними, прощаючи одне одному, як і Бог через Христа вам простив!».

«Ми просимо, щоб Божа милість проявлялася до нас тією самою мірою, якою ми виявляємо її до ближніх. Христос обіцяє, що згідно з цим правилом і Господь поводитиметься з нами. [Від *Матвія 6:14, 15* цитується]. Чудові умови! Але як погано люди розуміють їх та виконують! Одним із найпоширеніших гріхів, що призводять до найбільш згубних наслідків, є гріх непростення. Скільки людей плекають у серці ворожнечу чи мстивість, а потім схиляють коліна перед Богом і просять, щоби їх простили так само, як вони прощають. Зрозуміло, що вони не усвідомлюють справжнього значення цієї молитви, бо інакше вони навіть не наважилися б вимовити ці слова. Ми щодня і щогодини залежимо від Божої милості, яка все прощає. Отже, як ми можемо плекати злість і ворожість до таких самих грішників, як ми?! Якби у повсякденному спілкуванні християни дотримувалися принципів цієї молитви, які благословенні зміни відбулися б у церкві та у світі! Це стало б найпереконливішим доказом реальності біблійної релігії» – *Свідощтва для церкви*. – Т.5. – С.170, 171.

Вікторок

6 липня

3. ДОЛАЮЧИ ПЕРЕШКОДИ ДО БРАТЕРСТВА

а. Опишіть широту та глибину справжньої братерської любові.

До римлян 12:9, 10: «⁹Любов – нелицемірна. Ненавидьте зло, шукайте добра, ¹⁰любіть один одного по-братерськи, пошаною один одного випереджайте»; *До филип'ян 2:3*: «Нічого [не робить] наперекір чи з марнославства, але в покорі вважайте одне одного більшим за себе».

«Павло бажає, щоб ми відрізняли чисту, безкорисливу любов, викликану Духом Христа, від безглузлого, оманливого удавання, що заповонило світ. Ця мерзенна підробка ввела в оману багатьох людей. Вона стирає межу між правдою та неправдою, погоджуючись із беззаконником замість того, щоб сумлінно вказати йому на його помилки. Така поведінка не є результатом справжньої дружби і живе лише в тілесному, ненаверненому серці. Хоча християнин завжди буде милосердним, співчутливим і всепрощаючим, він не може погоджуватися з гріхом. Він ненавидітиме зло і приліплюватиметься до добра, навіть якщо йому доведеться пожертвувати спілкуванням або дружбою з нечестивими людьми. Дух Христа спонукатиме нас ненавидіти гріх, тоді як ми будемо готові піти на будь-яку жертву заради спасіння грішника». – *Свідощтва для церкви*. – Т.5. – С.171.

б. Що часто перешкоджає братерській любові та як ми можемо уникнути такої пастки? Від Луки 6:45: «Добра людина з доброго скарбу [свого] серця виносить добро, а погана – зі злого [скарбу свого серця] виносить зло, бо чим переповнене серце, те промовляють уста!»; **До євреїв 12:15:** «Пильнуйте, щоб ніхто не був позбавлений Божою благодаті, аби хто не наробив прикрошів, коли випустить гіркий корінь, та щоб ним багато хто не опоганився».

«Люди натякають на помилки, безжалісно критикують одне одного і водночас не помічають власних недоліків». – *Свідощтва для церкви*. – Т.4. – С.222.

«Лихослів'я – це подвійне прокляття, від якого більше страждає той, хто промовляє його, ніж той, хто слухає. Той, хто розкидає насіння розбрату та ворожнечі, той пожинає смертоносні плоди у власній душі. Наскільки ж жалюгідним є пліткар, який всіх і все підозрює у чомусь недоброму!..

Гріх лихослів'я починається з плекання злих думок. Підступність включає в себе нечистоту у всіх її проявах. Одна допущена нечиста думка, одне виплекане нечестиве бажання – і душа оскверняється, а її цілісність наражається на небезпеку... Якщо ми не бажаємо чинити гріх, то повинні знищувати його в самому зародку. Кожне почуття та бажання треба підкоряти розуму і совісті. Будь-яку нечисту думку потрібно негайно відкинути. Послідовники Христа, частіше зачинайтеся у себе в кімнаті. Моліться з вірою і від щирого серця. Сатана пильнує, щоб уловити вас у свої тенета. Якщо ви хочете уникнути його хитрощів, вам не обійтися без допомоги згори». – *Там саме*. – Т.5. – С.176, 177.

Середа

17 липня

4. ПЕРЕКОНЛИЙ ДОКАЗ УЧНІВСТВА

а. У міру того як любов багатьох холоне, про який біблійний принцип ми часто забуваємо? До Тита 3:2: «Щоб нікого не зневажали, не були сварливі, а тихі, виявляючи повну лагідність до всіх людей». **Що відбудеться, якщо ми дотримуватимемося цього принципу? Від Івана 13:35:** «З того дізнаються всі, що ви – Мої учні, коли любов матимете між собою».

«Варто "обвинувачу братів" отримати доступ до серця одного з цих людей [одновірців], опанувавши його розумом і увагою, і в ньому виникнуть ревності, підозри та заздрість; і той, хто вважав себе впевненим у любові та дружбі свого брата, виявить, що йому не довіряють, а його мотиви неправильно оцінюють. Псевдобрат забуває про власні

людські слабкості, забуває про свій обов'язок не думати і не говорити нічого поганого, щоб не зганьбити Бога і не поранити Христа в особі Його святих, і кожен недолік, про який можна подумати або який можна уявити, безжально коментується, і характер брата представляється порочним та сумнівним.

Священну довіру зраджено. Те, що говориться з братерською довірою, повторюється та спотворюється; і кожне слово, кожен вчинок, яким би невинним і доброзичливим він не був, піддається ретельній критиці з боку тих, кого вважали надто благородними, надто порядними, щоб скористатися хоч найменшою перевагою дружнього спілкування чи братерської довіри. Серця закриті для милосердя, розважливості та Божої любові; і проявляється холодний, глузливий і зневажливий дух, який сатана виявляє до своєї жертви.

Так поводитися зі Спасителем світу, і ми зазнаємо впливу того ж злого духу. Настав час, коли небезпечно довіряти друзі чи братові.

Як у дні Христа шпигуни переслідували Його, так і зараз вони переслідують нас. Якщо сатана зможе використовувати тих, хто називає себе віруючими, як обвинувачів братів, він буде дуже задоволений; бо ті, хто робить це, так само щиро служать йому, як Юда, коли він зрадив Христа, хоча вони, можливо, роблять це несвідомо». // *Рев'ю енд Геральд, 3 червня 1884 року.*

«Якщо брат явно грішить, не шепочіть про його гріх іншому, але з любов'ю до брата, співчутливо та милостиво вкажіть йому на його гріх, а далі нехай він вирішує це з Господом. Ви виконали свій обов'язок, і не ваша справа виносити вирок.

Для вас стало якоюсь повсякденною справою докоряти братові, осуджувати його і ганьбити. Ви проявляєте Божу ревність, але не розумну. Якби кожен виправив своє серце, то міг би з глибини душі свідчити про Бога на загальних братерських зборах, і невіруючі люди були б глибоко зворушені таким щирим свідченням. Божий Дух відкрив би їхнім серцям, що ви є Божими дітьми». – *Свідоцтва для церкви. – Т.1. – С.165.*

Четвер

18 липня

5. ДО САМОГО КІНЦЯ

а. Який заклик, звернений до церкви, буде актуальним до кінця часу? До євреїв 13:1: «Нехай утверджується братолюбність!».

«Любов і добра воля, які виникають лише в тому випадку, якщо наші друзі схвалюють наші дії і визнають їх правильними, – псевдоцінність, бо це цілком природно для невідродженого серця. Ті, котрі вважають себе Божими дітьми і котрі ходять у світлі, не повинні дратуватися або гніватися, коли хтось переходить їм дорогу.

Ти любиш істину і вболіваєш за її успіхи та поширення. Господь поставить тебе в різні обставини, щоб перевірити і випробувати тебе. Ти зможеш розвинути справжній християнський характер, якщо підкоришся дисципліні. Від цього залежать твої вічні інтереси. Найбільш за все ти потребуєш істинної святості та духу самопожертви. Ми можемо здобути пізнання Істини і дослідити найпотаємніші таємниці та навіть віддати своє тіло на спалення заради Істини, але якщо у нас немає любові та милосердя, то ми – дзвінка мідь або гучний кимвал...

Як мало ти знаєш про сердечні переживання бідних душ, котрі скуті ланцюгами темряви і яким бракує рішучості та моральної сили. Прагни з розумінням ставитися до чужих слабкостей. Допомагай нужденним, розпинай своє "я", дозвоь Ісусу панувати в твоїй душі, щоб у своєму повсякденному житті ти міг дотримуватися принципів Істини. Тоді ти, як ніколи раніше, будеш благословенням для церкви і для всіх, з ким контактуєш». – *Свідощтва для церкви*. – Т.4. – С.133, 134.

«Якби наші брати і сестри стали місіонерами для Бога, якби вони відвідували хворих і пригнічених та з терпінням і доброзичливістю працювали задля грішників, одним словом, якби вони наслідували Зразок, церква процвітала б у всіх своїх напрямках». – *Там саме*. – Т.5. – С.176.

П'ятниця

19 липня

ЗАПИТАННЯ ДЛЯ ПОВТОРЕННЯ

1. Опишіть, що оточуючі люди можуть помітити в ставленні тих, хто любить Бога.
2. Яким чином я можу розвинути у своєму серці глибше почуття братерської любові?
3. До кого з моїх знайомих мені слід виявляти більше доброти?
4. Як я можу назвати гріх справжнім ім'ям і при цьому уникнути звинувачувального духу?
5. Чому у своїх думках я схильний бути суворим до тих, хто, можливо, є слабким?

Найвища мета

«А понад усе – любов; вона – зв'язок досконалості»

(До колосян 3:14).

«Коли збираються віддані Богу віруючі люди, вони не обговорюватимуть недосконалості інших людей, не ремствуватимуть, не скаржитимуться; їх оточуватиме любов – зв'язок досконалості». – *Свідощтва для церкви.* – Т.1. – С.509.

Додаткові матеріали для вивчення:

Свідощтва для церкви. – Т.5. – С.154-157, 547-549.

Неділя

21 липня

1. ВИЩЕ ЗА ПРИРОДНУ ПРИХИЛЬНІСТЬ

а. Чому любов згадується лише після братерства? 2 Петра 1:7 (остання частина): «...а в братерстві – любов»; **До римлян 5:7, 8:** «⁷Навряд чи хто помре за праведника; хіба, може, хтось за добродійця наважиться померти. ⁸Але Бог виявляє Свою любов до нас тим, що Христос за нас помер, коли ми були ще грішниками»; **Якова 3:17:** «А та мудрість, що згори, насамперед чиста, потім мирна, лагідна, покірна, повна милосердя і добрих плодів, безстороння, нелукава».

«Ми повинні любити людей в Ім'я Христа. Для людей з тілесним серцем не важко любити своїх друзів, і бути до них особливо прихильними, а Христос закликає нас любити одне одного так, як Він полюбив нас». – *Свідощтва для проповідників.* – С.156.

б. Що Ісус пов'язує з досконалістю? Від Матвія 5:43-48: «⁴³Ви чули, що було сказано: Люби ближнього свого і ненавидь свого ворога. ⁴⁴А Я кажу вам: Любить ваших ворогів, [благословляйте тих, хто проклинає вас, робіть добро тим, хто ненавидить вас], і моліться за тих, які [кривдять і] переслідують вас, ⁴⁵щоби бути вам синами вашого Отця, Того, Хто на небі, Який Своєму сонцю велить сходити над злими і над добрими та посилає дощ на праведних і на неправедних. ⁴⁶Бо коли любите тих, хто вас любить, то яку нагороду [від цього] маєте? Хіба не те саме й митники роблять? ⁴⁷Коли вітаєте тільки ваших братів, то що особливого робите? Чи не так і язичники роблять? ⁴⁸Тож будьте досконалі, як досконалий Отець ваш Небесний»;

Від Луки 6:36: «Будьте милосердними, як і ваш Отець милосердний»; **До колосян 3:14:** «А понад усе – любов; вона – зв'язок досконалості».

«Люди захоплювалися чистотою і моральною гідністю нашого Спасителя, а Його безкорислива любов і ніжна доброта підкоряли їхні серця. Він був втіленням досконалості». – *Служителі Євангелії*. – С.73 [видання 1892 року].

«Не плачайте в собі почуття переваги, вважаючи себе кращими за інших. *"Хто вважає, що він стоїть, нехай стережеться, аби не впав"*. Якщо ти підкориш свою волю волі Христа, то матимеш мир і спокій. Тоді в серці твоєму пануватиме Христова любов». – *Вісті для молоді*. – С.73.

Понеділок

22 липня

2. НЕБЕСНЕ СТАВЛЕННЯ

а. Опишіть глибину справжнього християнського ставлення до інших людей. Псалом 101:2: «Пильнуйте за непорочною дорогою, аби Ти прийшов до мене. У чистоті серця ходитиму в своєму домі»; **До филип'ян 2:1-4:** «¹Отже, коли є якась втіха в Христі, коли є якась вірада в любові, коли є якась спільність духа, коли є якесь милосердя і щедрість, ²доповніть мою радість, щоб ви думали те саме, мали ту саму любов, були однодушні й однієї думки. ³Нічого [не робіть] наперекір чи з марнославства, але в покорі вважайте одне одного більшим за себе. ⁴Нехай кожний дбає не про себе, а про інших».

«Твій запальний і неприборканий характер буде упокорений оливою благодаті Христа. Відчуття прощення гріхів принесе тобі мир, який перевершує всяке розуміння. У тебе з'явиться щире прагнення подолати все, що заважає християнському зростанню. Дух суперечок зникне, і якщо раніше ми помічали недоліки в інших людях, то тепер ми без жодних прикрас побачимо власні недоліки». – *Вісті для молоді*. – С.73.

б. Яким тільки чином у серці кожного з нас може перебувати описане вище ставлення? До филип'ян 2:5-8: «⁵Плачайте в собі ті самі думки, що й у Христі Ісусі. ⁶Він, маючи Божу природу, не вважав посяганням бути рівним Богові, ⁷але понизив Самого Себе, прийнявши образ раба, постав у подобі людини і з вигляду був як людина; ⁸Він упокорив Себе, був слухняним аж до смерті, й до смерті хресної»; **1 до коринтян 2:16:** «Бо хто пізнав розум Господа, хто повчатиме Його? Ми ж маємо розум Христа!».

«Самолюбство руйнує наш спокій. Доки наше власне "я" живе, ми завжди готові охороняти його від будь-якої зневаги й образи; однак якщо воно померло, і наше життя сховане з Христом у Бозі, то як би нас не зневажали і як би нами не гордували, це не завдасть нам болю. Ми будемо глухими для докорів та сліпими для глузувань і образ.

Мир Христа – постійний і вічний. Він не залежить від умов життя,

земного багатства або кількості земних друзів. Христос – Джерело живої води, і дароване Ним щастя – постійне.

У тому домі, де виявляється лагідність Христа, люди мають справжнє щастя. Лагідність не викликає розбрату і лихих слів, але заспокоює збуджений настрій та поширює на всіх членів сім'ї справжнє почуття задоволення, ласки й любові; така родина вже тут, на землі, стане частиною великої Небесної сім'ї.

Для нас було б набагато краще страждати від несправедливих звинувачень, ніж від мук, викликаних жадобою помсти. Дух ненависті й помсти походить від сатани і тому може принести людині, яка плакає його, лише зло. Смирненне серце та лагідність, що є наслідком перебування в ньому Христа, – правдива таємниця благочестя. *«Господь... увінчує покірних спасінням» (Псалом 149:4)*. – *Блаженства, промовлені на горі*. – С.16, 17.

Вівторок

23 липня

3. ІСТИННА І ФАЛЬШИВА ЛЮБОВ

а. Опишіть істинну любов, яку Бог готовий дарувати всім, хто рішуче налаштований володіти нею і щиро дорозжити нею.

Від Матвія 5:6: «Блаженні голодні й спрагли праведності, бо вони наситяться»; *1 до коринтян 13:4-8:* «⁴Любов довго терпить, любов милосердна, не заздрить, любов не величається, не гордиться, ⁵не поводиться непристойно, не шукає свого власного, не спалахує гнівом, не задумує лихого, ⁶не радіє з несправедливості, а радіє з істини; ⁷все переносить, усьому довіряє, завжди надіється, усе перетерпить. ⁸Любов ніколи не минає. Хоч існують пророцтва, та припиняться; хоч є мови, та замовкнуть; хоч є знання, та зникне».

«Для того щоб церква процвітала, її члени повинні докладати стараних зусиль, щоб плекати дорогоцінну рослину любові. Створіть їй усі умови для процвітання в серці. Кожен справжній християнин розвиватиме риси цієї Божественної любові у своєму житті. Він проявлятиме дух поблажливості та милосердя й стане вільним від заздрості та ревнощів. Такий характер, що виявляється в словах і вчинках, не відштовхуватиме, а приваблюватиме, він не буде неприступним, холодним і байдужим до інтересів ближніх. Людина, яка вирощує дорогоцінну рослину любові, виявлятиме дух самозречення і зберігатиме самовладання навіть під час провокації. Вона не приписуватиме іншим неправильні мотиви і злі наміри, але глибоко переживатиме, коли в комусь із учнів Христа виявиться гріх.

Любов не величається, вона скромна. Вона ніколи не спонукає людину вихвалитися, звеличуватися. Любов до Бога і наших ближніх

ніколи не проявлятиметься в необдуманих вчинках і не робитиме нас владними, прискіпливими чи деспотичними. Любов не гордиться. Серце, в якому панує любов, приносить плід лагідного, люб'язного, співчутливого ставлення до інших людей незалежно від того, чи відповідають вони нашим ідеалам чи ні, поважають вони нас чи погано ставляться до нас. Любов – це активний принцип; вона постійно думає і дбає про благополуччя оточуючих і тим самим утримує нас від необдуманих вчинків, які можуть завадити нам досягти головної мети, що полягає в наверненні душ до Христа. Любов не шукає свого власного. Вона не спонукає людей прагнути легкого життя і догоджати собі. Надмірна повага, яку ми виявляємо своєму "я", так часто заважає нам зростати в любові». – *Свідощтва для церкви.* – Т.5. – С.123, 124.

б. Яке застереження дане нам проти псевдолюбві? Якова 2:19: «Чи віриш ти, що один Бог? Добре робиш! Але й біси вірять і тремтять»; **Юди 11-13:** «¹¹Горе їм, бо вони пішли дорогою Каїна та погрузли в обмані нагороди Валаама, і загинули в бунті Корея. ¹²Вони є підводні скелі на ваших вечерах любові, які без остраху їдять з вами, випасаючи самих себе; це – безводні хмари, гнані вітрами, безплідні осінні дерева, двічі померлі й вирвані з корінням, ¹³бурхливі морські хвилі, які піняться власним соромом, блукаючі зорі, для яких навіки зберігається морок темряви».

«Пастор Б. видавався дуже святою людиною. Він багато чого міг сказати про любов. Говорячи про віру, він сказав: "Усе, що нам потрібно робити, це вірити, і тоді все, що ми попросимо у Бога, буде дане". Брат Уайт відповів: «Благословення обіцяні на певних умовах: "Якщо ж будете перебувати в Мені, а Мої слова перебуватимуть у вас, то чого б тільки забажали, просіть – і станеться вам" (Від Івана 15:7). Ваша теорія віри порожня, як бочка для борошна зі знятими з обох боків кришками. А що стосується істинної любові, то вона дуже делікатна і ніколи не сходить зі шляху біблійної істини». – *Духовні дари.* – Т.2. – С.46.

Середа

24 липня

4. ВАЖЛИВЕ ПИТАННЯ

а. Наскільки важливо для нас мати всі християнські чесноти, які перераховані як сходинки сходів Петра? 2 Петра 1:8: «Адже коли це у вас є та примножується, то не залишить [вас] без діла, ні без плоду для пізнання Господа нашого Ісуса Христа».

«Нехай ваш характер буде багатий на християнські чесноти. Присвячуйте своєму Спасителю найкращі та найсвятіші почуття. Цілком підкоріться Його волі. Нічого меншого Він не прийме. Будьте непохитними

та стійкими, і нехай кепкування і глузування тих, чий розум відданий марнославству, не похитнуть вас. Слідуйте за своїм Спасителем у славі та безчесті, вважайте за радість та священну честь несення хреста Христового. Ісус любить вас. Він помер за вас. Якщо ви не прагнете служити Йому всім своїм серцем, то не зможете звершувати святі справи в Божому страхові, зрештою почувете страшні слова: *"Відійдіть від Мене"*. – *Свідощтва для церкви.* – Т.2. – С.237.

б. На що ми часто не звертаємо увагу в сучасному напруженому світі? *Пісні Пісень 2:15:* «Половіть нам лисиць та маленьких лисенят, які нищать виноградники, адже наші виноградники у цвіті».

«Ви обтяжені тягарем невідкладних турбот і обов'язків, але чим щільніший ваш графік і чим важчий ваш тягар, тим більше ви потребуєте Божественної допомоги. Ісус буде вашим помічником. Вам потрібно, щоб світло життя постійно освітлювало ваш шлях, і тоді його Божественні промені відображатимуться на оточуючих вас людях. Божа справа може вважатися досконалою тоді, коли всі її складові будуть досконалі. Найсумлінніше ставлення до того, що світ називає дрібницями, забезпечує величезну красу та успіх життя. Невеликі справи милосердя, кілька добрих слів, непомітні, але самовіддані вчинки, мудре використання навіть незначних можливостей, старанне застосування малих талантів робить людей великими в Божих очах. Якщо ви уважно ставитиметеся до цих дрібниць, якщо ви будете багаті на ці чесноти, вони приготують вас до будь-якої доброї справи.

Недостатньо щедро жертвувати на Божу справу. Бог вимагає від вас не лише ваших грошей, а й безумовного посвячення всіх ваших здібностей. Головна ваша помилка полягає в тому, що ви шкодуєте себе. Вам може здаватися, що у вашому стані дуже важко підтримувати тісний зв'язок з Богом, але ви вдсятеро ускладните собі роботу, якщо не будете робити цього...

Бог вимагає цілковитої та безкомпромісної відданості. Він не прийме нічого меншого. Чим важча ваша робота, тим більше вам потрібен Ісус». – *Свідощтва для церкви.* – Т.4. – С.543.

Четвер

25 липня

5. НЕБЕЗПЕЧНА ЗАБУДЬКУВАТИСТЬ – СЛІПОТА

а. Що відбувається, якщо нам бракує якоїсь християнської чесноти?
2 Петра 1:9: «А в кому цього нема, той сліпий, короткозорий; він забув про очищення від своїх попередніх гріхів»; *Об'явлення 2:4:* «Але Я маю проти тебе те, що ти залишив свою першу любов».

«Той, хто не піднімається сходами зростання і не додає чесноту до чесноти, *"той сліпий, короткозорий"*. Він не розуміє, що, не роблячи цих послідовних кроків, не піднімаючись сходами крок за кроком і не зростаючи в благодаті та пізнанні Господа нашого Ісуса Христа, він не перебуватиме в тому місці, де він міг би бути освітлений Божим світлом, що сяє над сходами. Оскільки він не додає чесноти до чесноти, він забув Божі вимоги до нього і те, що він мав отримати прощення гріхів через послух Божим вимогам. Він є грішником перед Богом. Якщо в нього є чесноти Христа, він виявлятиме і примножуватиме їх, але якщо він не приносить плоду в добрих справах на Божу славу, він залишається в стані сліпоти та невігластва, потурання своїм бажанням та гріху. Він *"сліпий"*. Його очі прикуті до землі, а не до Бога, Котрий знаходиться над сходами.

Ці люди можуть мати земні переваги, але не усвідомлювати привілеїв та благословень життя у світлі, яке сяє від Бога над сходами. Вони не знають того, що сприяє їхньому миру. Вони не можуть дивитися у минуле ясным духовним зором, оскільки не розглядають речі у світлі Небес. Колись вони насолоджувалися любов'ю Бога; вони покаялися у своїх гріхах і стали служити Ісусу Христу, але забули всі обітничі, дані Богові під час хрещення, – усі урочисті зобов'язання, взяті на себе у прагненні слави, честі та безсмертя». – *Рукописи. – Т.19. – С.350, 351.*

П'ятниця

26 липня

ЗАПИТАННЯ ДЛЯ ПОВТОРЕННЯ

1. Чому і в яких ситуаціях я перебуваю в небезпеці виявити несправедливу упередженість?
2. За яких умов мій велелюбний дух втрачає силу?
3. Як відрізнити справжню любов від псевдолюбові?
4. Якими маленькими жестами любові я схильний нехтувати?
5. Чому я досі не виявляю такої любові? Чому це так важливо?

Субота, 3 серпня 2024 року

ПОЖЕРТВУВАННЯ ПЕРШОЇ СУБОТИ ДЛЯ ВІДДІЛУ ОСВІТИ ГЕНЕРАЛЬНОЇ КОНФЕРЕНЦІЇ

Освіта, як і освячення, – це справа всього життя, невід’ємна частина людського досвіду. Цієї суботи ми просимо вас підтримати нас у розширенні цієї життєво важливої роботи в церкві.

Ми повинні вчитися бути місіонерами з ранніх років. «Кожен справжній учень Ісуса негайно стає місіонером для Божого Царства». – *Бажання віків. – С.195.*

«Прищеплюй їх своїм синам, переповідай їх, сидячи у своєму домі й мандруючи дорогою, лягаючи та встаючи» (Повторення Закону 6:7). І коли перемога буде здобута, а гріха та грішників більше не буде, робота освіти триватиме.

Зараз, як ніколи раніше, наша церква повинна бути готовою надати матеріали, за допомогою яких батьки зможуть закласти правильні основи освіти для своїх дітей, молодь зможе зростати у пізнанні Божої волі, а дорослі зможуть продовжувати збагачуватися знаннями.

На жаль, більшість навчальних закладів, замість того щоб викладати основи, перетворилися на центри світської ідеологічної обробки. Усвідомлюючи, наскільки великий вплив справляє шкільна освіта на їхніх дітей, багато батьків просять надати їм матеріали, які допоможуть виховати дітей для честі та Божої слави.

Тому Відділ освіти ГК створює цілу навчальну програму саме з цією метою. У співпраці з нашими викладачами та різними унійними і польовими конференціями робота з підготовки цієї навчальної програми йде повним ходом.

Проте вартість проєкту вища за наявні суми. Нам потрібні ваші щедри пожертвування, для того щоб можна було підготувати матеріали, перекласти їх і зробити доступними. Ваша підтримка дає нам змогу підготувати матеріали найвищої якості, щоб учні, які користуються ними у наших школах та домашніх школах, були «підготовлені для того, щоб бути корисними у цьому житті та для служіння Богові у вічності». – *Поради батькам, учителям і студентам. – С.495.*

Ми розуміємо, що цей проєкт великий, але він того вартий. З вашою підтримкою ми зможемо підготувати матеріали, які допоможуть наймолодшим серед нас ефективно донести євангельську звістку всьому світові.

Заздалегідь дякуємо і нехай Господь благословить дари і тих, котрі дають.

Відділ освіти Генеральної Конференції

«Намагайтеся утвердити ваше покликання та обрання»

«Тому, брати, все більше намагайтеся утвердити ваше покликання та обрання, тому що роблячи так, ніколи не спіткнетесь» (2 Петра 1:10).

«Істинно навернені люди були поховані з Христом за подобою Його смерті та воскресли з водної могили за подобою Його воскресіння, щоб жити оновленим життям. За допомогою вірної покори Істині вони повинні утвердити своє покликання та обрання». – *Біблійний коментар АСД [з коментарів Е.Г. Уайт]*. – Т.6. – С.1115.

Додаткові матеріали для вивчення:

Свідчення для церкви. – Т.9. – С.186-188, 191-194.

Неділя

28 липня

1. ЗАКЛИК ДО СТАРАННОСТІ

а. Що повинно бути найважливішим пріоритетом у нашому християнському житті? 2 Петра 1:10: «Тому, брати, все більше намагайтеся утвердити ваше покликання та обрання, тому що роблячи так, ніколи не спіткнетесь».

Чому це пов'язано з несенням хреста в нашому життєвому досвіді? Від Матвія 10:38: «І хто не бере свого хреста і не йде слідом за Мною, той недостойний Мене».

«Бог установив певну досконалість характеру; і кожен, хто завдяки благодаті Христа досягне стандарту Його вимог, отримає вільний вхід до Царства слави. Усі, хто бажає досягти цього стандарту характеру, повинні використовувати засоби, які Бог надав для цієї мети. Якщо ви хочете успадкувати відпочинок, який обіцяний Божим дітям, то повинні стати співробітниками Бога. Ви обрані нести ярмо Христа – нести Його тягар, нести і звеличувати Його хрест. Ви повинні намагатися "утвердити ваше покликання та обрання". Досліджуйте Святе Письмо, і ви побачите, що жоден син чи жодна донька Адама не будуть обрані для спасіння в непослуху Божому Законові. Світ скасовує Божий Закон, але християни обрані для освячення через послух Істині. Вони обрані

нести хрест, якщо хочуть носити вінець». – *Основи християнського виховання.* – С.126.

«Кожний, хто уникає хреста, тим самим відмовляється від нагороди, обіцяної вірним». – *Сини та доньки Божі.* – С.248.

Понеділок

29 липня

2. БОРЮЧИТЬСЯ З БОГОМ

а. У той час як ми прагнемо подолати свої недоліки характеру, таким чином «утверджуючи наше покликання та обрання», який приклад залишив нам Ісус, Син Людський, під час Свого перебування на землі? До євреїв 5:7, 8: «⁷Він, перебуваючи у Своему тілі, з великим риданням і слізьми заніс благання і молитви до Того, Хто може спасти Його від смерті, й був вислуханий за благочестя; ⁸хоча був Він Сином, проте навчився послуху через те, що постраждав».

«Коли змовкав міський гул, і учні поверталися до своїх домівок, щоб відпочити і відновити сили, Ісус не спав. Його Божественні благання підносилися до Отця з Оливної гори; Він молився про те, щоб Його учні були збережені від злого впливу, з яким вони щодня стикаються у цьому світі, і щоб Його душа зміцнилася для виконання обов'язків наступного дня та терплячого перенесення випробувань. Усю ніч, поки Його послідовники спали, Божественний Учитель молився. Голову Христа, схилену у молитві, зрошувала то нічна роса, то холодний іній. Він залишив Своїм послідовникам приклад для наслідування.

Велич Небес, виконуючи Свою місію, часто і щиро молився. Він не завжди приходив на Оливну гору, але учні знали, що Він любить це місце, і часто йшли за Ним туди. Він вибирав нічну тишу, щоб ніхто не заважав Йому. Ісус міг зцілювати хворих і воскрешати померлих. Він був джерелом благословень та сили. Він керував бурею та вітром, і вони корилися Йому. Христос був бездоганний і безгрішний, однак Він часто молився зі сльозами та сильними риданнями. Він молився за Своїх учнів і за Себе, співпереживаючи нашим потребам, нашим слабкостям і нашим невдачам, які так властиві людям. Він був могутнім Прохачем, Котрому були невідомі пристрасті нашої людської гріховної природи, проте Він мав ті ж фізичні недуги і був спокушений у всьому так само, як ми. Ісус переніс душевну агонію і потребував допомоги та підтримки Свого Небесного Отця.

Христос – наш Приклад». – *Свідчення для церкви.* – Т.2. – С.508, 509.

б. Поясніть результат такого міцного молитовного життя.

Дії 4:13: «Помітивши відвагу Петра й Івана і дізнавшись, що це люди невчені й прості, вони дивувалися, бо знали їх, що були з Ісусом».

«Життя Ісуса було життям постійної довіри Своему Небесному Отцеві й підтримувалося постійним спілкуванням з Ним; і тому Його Небесне та земне служіння було бездоганим та переможним.

Як людина Він просив у Бога сил доти, доки Його людська природа не заряджалася Небесним струмом, який з'єднував людство з Богом. Отримуючи життя від Бога, Він наділяв життям людей». – *Виховання*. – С.80, 81.

Вікторок

30 липня

3. НАПОЛЕГЛИВІСТЬ У ВІРІ

а. Що відбувається, якщо нам не вдається проявляти постійну старанність в «утвердженні нашого покликання та обрання»?
Єзекіля 33:13: «Коли Я кажу праведному: Ти, неодмінно, житимеш, а він, покладаючись на свою праведність, почне чинити беззаконня, то всі його діла праведності не згадаються. У своєму беззаконні, яке чинитиме, він загине!». **Наведіть приклад.**

«Бог виявляє Своє невдоволення тим, що Давид мав багато друзин, відвідавши його судами і дозволивши злу повстати проти нього з його власного дому. Жахливе лихо, яке Бог допустив у житті Давида, котрий за свою чесність колись був названий людиною Божого серця, для прийдешніх поколінь є доказом того, що Бог не виправдає нікого за порушення Своїх Заповідей. Він неодмінно покарає винних, якими б праведними та улюбленими Богом вони не були колись, поки слідували за Господом у чистоті серця. Якщо праведники відвернуться від своєї праведності та почнуть чинити зло, їхня попередня праведність не врятує їх від гніву справедливого і святого Бога». – *Дух Пророцтва*. – Т.1. – С.379.

«Для спасіння душі необхідно прийняти Істину. Дотримання Божих Заповідей – це життя вічне для тих, хто їх приймає. Але Святе Письмо чітко говорить про те, що тим, хто одного разу пізнав дорогу життя і радів Істині, загрожує небезпека відступити від неї та загинути. Саме тому потрібне рішуче, щоденне навернення до Бога.

Той, хто підтримує вчення про визначення наперед: спасенний одного разу – спасенний назавжди, суперечить ясному твердженню: *"Так говорить Господь"*. – *Біблійний коментар АСД [з коментарів Е.Г. Уайт]*. – Т.6. – С.1114, 1115.

б. На противагу цьому опишіть, як ми повинні чинити, і чому ми повинні пам'ятати про життєво важливу Істину.

Єзекіля 18:21: «Проте якщо беззаконник відвернеться (залишить) від усіх своїх гріхів, які він чинив, і буде дотримуватись усіх Моїх Заповідей, діючи справедливо й живучи праведно, – він, безперечно,

буде жити й не помре!»; *1 до коринтян 15:1, 2 (перша частина)*: «¹Звіщаю вам, брати, Євангелію, яку я вам сповістив, яку ви прийняли, в якій стоїте і ²якою спасаєтеся, коли дотримуєте слово таким, яким я вам його сповістив...».

«Багато хто, посилаючись на забудькуватість, вважають її достатнім виправданням навіть для найбільших помилок. Але хіба вони не володіють, як і інші, інтелектуальними здібностями? Значить, їм потрібно тренувати свій розум, щоб запам'ятовувати необхідне. Забувати – гріх, гріх – бути забудькуватим. Якщо ви формуєте звичку недбалості, то можете занедбати спасіння власної душі і, врешті-решт, виявитися неготовими до Божого Царства». – *Наочні уроки Христа*. – С.358.

«Нехай завжди ваша Біблія буде з вами! За будь-якої можливості читайте її і намагайтеся запам'ятовувати прочитане. Навіть йдучи вулицею, ви можете прочитати якийсь уривок, порозмірковувати над його змістом і в такий спосіб закріпити його в пам'яті». – *Дорога до Христа*. – С.90.

Середа

31 липня

4. ВИБІР, ЗДІЙСНЕНИЙ НАМИ

а. Якщо ми дотримуємось умов, згідно з якими ми «утверджуємо наше покликання та обрання», яким буде результат?

2 Петра 1:10 (остання частина), 11: «¹⁰...тому що роблячи так, ніколи не спіткнетесь. ¹¹Адже таким чином щедро забезпечиться вам вхід до вічного Царства нашого Господа і Спасителя Ісуса Христа».

«Божий ідеал щодо Його дітей перевершує найвищі уявлення людського розуму. "Будьте досконалі, як досконалий Отець ваш Небесний" (Від Матвія 5:48). Це повеління є одночасно й обітницею. План спасіння передбачає наше цілковите звільнення з-під влади сатани. Христос оберігає від гріха душу, яка кається. Він прийшов зруйнувати діла диявола і дбає, щоб Святий Дух був з кожною душею, котра кається, й оберігав її від гріха.

Не можна виправдовувати лихий учинок діяльністю спокусника. Сатана тішиться, коли так звані послідовники Христа виправдовують свою недосконалість. Такі виправдання приводять до гріха. Гріхові немає виправдання. Побожність, хриstopодібне життя доступні кожній віруючій Божій дитині, котра кається». – *Бажання віків*. – С.311.

б. Яким чином обрання благодаті за допомогою нашого права вибору показане в житті Якова та Ісава? 1 Петра 1:2 (перша частина): «За передбаченням Бога Отця, освяченням Духа, на послух і окроплення кров'ю Ісуса Христа...»; *До римлян 9:10-14*: «¹⁰І не тільки це, а й Ревекка зачала в той самий час [близнят] від нашого батька

Ісаака. ¹¹Та ще до їхнього народження, коли нічого – ні доброго, ні злого – вони ще не зробили, щоби постанова Божа виявилася у виборі, ¹²не від учинків, але від Того, Хто кличе, – їй було сказано, що старший служитиме меншому, ¹³згідно з написаним: Якова Я полюбив, а Ісава зненавидів. ¹⁴Що ж скажемо? Може, в Бога несправедливість? Зовсім ні!»; *До римлян 11:4, 5*: «⁴І що ж каже йому [Бог] у відповідь? Я залишив Собі сім тисяч чоловіків, які не схилились [на] коліна перед Ваалом. ⁵Так само і тепер, за вибором благодаті, залишився останок».

«Ісав і Яків однаковою мірою отримали пізнання про Бога, обидва мали змогу ходити дорогами Його Заповідей і користуватися Його ласкою; однак це не було їхнім спільним бажанням. Брати пішли різними дорогами, відстань між ними ставала дедалі глибшою та ширшою.

Те, що Ісав був позбавлений благословення спасіння, не було результатом упередженого Божого вибору. Дари Його благодаті через Христа доступні для всіх. Не існує іншого вибору, окрім того, який робить сама людина і який може призвести її до загибелі. Бог виклав у Своему Слові умови, додержуючись яких кожна душа може отримати вічне життя; це – послух Його Заповідям через віру в Христа. Бог надає перевагу характеру, який узгоджується з Його Законом; кожний, хто відповідатиме нормам Його вимог, увійде до Царства Слави. Сам Христос сказав: *"Хто вірить у Сина, той має вічне життя, а хто в Сина не вірить, той життя не побачить"* (Від Івана 3:36). *"Не кожний, хто каже Мені: Господи, Господи! – увійде до Царства Небесного, але той, хто виконує волю Мого Отця, Який на небесах"* (Від Матвія 7:21). А у книзі Об'явлення Він проголошує: *"Блаженні ті, хто випере свій одяг, щоб мати право на дерево життя і ввійти брамами до міста"* (Об'явлення 22:14). Саме про такий вибір, що має відношення до спасіння людини, говорить Боже Слово». – *Патріархи і пророки. – С.207.*

Четвер

1 серпня

5. ТРИМАЮЧИСЬ ЗА ПЕРЕМОЖЦЯ

а. Як апостол Павло описує свій шлях зростання?

До филип'ян 3:12-14: «¹²Не тому, що я вже досягнув або вже став досконалим, але борюся, щоб досягнути – для цього і здобув мене Ісус Христос ¹³Брати, я не вважаю себе тим, хто досягнув. Але забуваючи те, що позаду, і прямуючи до того, що попереду, ¹⁴я відчайдушно біжу до мети – до нагороди високого Божого покликання в Ісусі Христі».

б. Звідки ми знаємо, що перемога можлива у Христі?

До филип'ян 1:6: «Я впевнений у тому, що Той, Хто розпочав у вас добре діло, завершить його до дня Ісуса Христа»; *Юди 24*: «А Тому,

Хто може зберегти вас від падіння і поставити перед Своєю славою непорочними в радості»; **1 до коринтян 1:30**: «Від Нього ж і ви є в Христі Ісусі, Який став для нас мудрістю від Бога, праведністю, освяченням і викупленням».

«Наше спасіння полягає в тому, щоб крок за кроком підніматися сходами, споглядаючи Христа, тримаючись за Христа, послідовно зростаючи в Христі, щоб Він став для нас мудрістю і праведністю, освяченням і викупленням. Віра, чеснота, пізнання, стриманість, терпеливість, побожність, братерство і любов – ось сходинки цих сходів...

Нелегко отримати безцінний скарб вічного життя. Ніхто не може робити це і водночас плисти за течією світу. Він повинен вийти зі світу, відокремитися і не торкатися нечистого. Ніхто не може діяти як людина цього світу, сподіваючись, що при цьому її не знесе течія світу. Ніхто не може рухатися вперед без наполегливих зусиль. Той, хто бажає перемагати, повинен міцно триматися за Христа. Він не має права озиратися назад, але повинен завжди дивитися вгору, набуваючи однієї чесноти за іншою. Особиста пильність – умова безпеки. Сатана грає життям вашої душі. На жоден дюйм не схиляйтеся на його бік, щоб не надати йому переваги.

Якщо ми колись досягнемо неба, то це станеться завдяки тому, що ми мали зв'язок із Христом, поклалися на Нього, рішуче відокремившись від світу, з його нерозсудливістю та чарами. Ми повинні підтримувати духовну співпрацю з Небесними силами». – *Свідощтва для церкви*. – Т.6. – С.147, 148.

П'ятниця

2 серпня

ЗАПИТАННЯ ДЛЯ ПОВТОРЕННЯ

1. Яке відношення має хрест до мого життя?
2. Чому інтенсивність мого молитовного життя є такою важливою для спасіння?
3. Що змушує людину падати перед спокусою?
4. Поясніть, чому Яків, котрий згрішив, був прийнятий Богом, а Ісав – відкинутий.
5. Прочитуйте кілька обітниць, які слід пам'ятати, намагаючись подолати спокусу.

Впевнені в теперішній істині

«Тому я буду постійно нагадувати вам про це, хоч ви й знаєте і впевнені в теперішній істині» (2 Петра 1:12).

«Ось уже протягом багатьох років ми абсолютно впевнені, що вчення, якого ми дотримуємось сьогодні, є Істиною для теперішнього часу, і що ми наближаємося до остаточного суду. Ми готуємося зустріти Того, Хто з'явиться на небесних хмарах у супроводі святих ангелів, щоб зодягнути вірних і праведних у безсмертя». – *Свідощтва для церкви*. – Т.2. – С.355.

Додаткові матеріали для вивчення:

Ранні твори. – С.61-71.

Неділя

4 серпня

1. ЗРОСТАЮЧИ ТУТ І ЗАРАЗ

а. На що звертав увагу віруючих апостол Петро?

2 Петра 1:12-15: «¹²Тому я буду постійно нагадувати вам про це, хоч ви й знаєте і впевнені в теперішній істині. ¹³Бо вважаю за справедливе, доки я ще в цій оселі, спонукувати вас нагадуванням, ¹⁴знаючи, що невдовзі покину свою оселю, як і Господь наш Ісус Христос показав мені. ¹⁵Дбатимо, щоб і після мого відходу ви завжди про це пам'ятали».

«У дні Лютера проповідувалася істина, актуальна для його періоду. У наш час проповідується істина, важлива для церкви нашого часу. Той, Хто все чинить за Своєю волею, ставить людей у різні обставини і доручає їм особливі обов'язки, що відповідають тому часові та умовам, в яких вони живуть. Якби люди оцінили послане їм світло, тоді вони отримали б глибші пізнання істини». – *Велика боротьба*. – С.143, 144.

б. Поясніть, як ми повинні зростати в пізнанні світла з Небес.

До євреїв 5:12-14: «¹²Адже ви, з огляду на вік, мали би бути вчителями, однак знову потребуєте, щоби хтось вас навчав початкових принципів слів Божих, – потребуєте молока, а не твердої їжі. ¹³Адже кожний, хто вживає молоко, ще недосвідчений у слові праведності, оскільки є немовлям. ¹⁴А тверда їжа – для дорослих, які мають вироблені звичкою почуття розрізняти добро і зло»; **До євреїв 6:1-3:** «¹Тому, залишивши початки Христового вчення, скеруймо себе до досконалості, щоби знову не покладати основу: покаяння від мертвих діл та віри в Бога,

²науки про хрещення, про покладання рук, про воскресіння мертвих і вічний суд. ³І це зробимо, якщо Бог дозволить».

«Кожний крок віри і послуху наближає душу до Світла світу, в Якому "немає жодної темряви"». – Там саме. – С.476.

Понеділок

5 серпня

2. ПІДЗВІТНІСТЬ

а. Чому і як нам необхідно змінити наш спосіб дій, коли ми отримуємо більше світла з Небес? Якова 4:17: «Отже, хто знає, як робити добро, але не робить його, той має гріх»;

Притчі Соломона 4:18: «Дорога ж праведних, як пробіск світланку, який стає дедалі яснішим, – аж поки не настане [світлий] день»;

Від Матвія 6:23: «А коли твоє око буде лукавим, [то] й усе твоє тіло буде темним. Отже, коли світло, яке в тобі, є темрявою, то яка ж велика [тоді] темрява!».

«Божі вимоги відповідають тій благодаті та Істині, яку Він дає Своїм дітям. Усі Його праведні вимоги повинні бути повністю виконані. Підзвітні істоти повинні жити відповідно до того світла, яке їм дане. Якщо вони цього не роблять, то їхнє світло стає темрявою, і чим яскравішим було світло, яке вони мали, тим густішою буде їхня темрява. Накопичене роками світло освітлює шлях Божих дітей, але багато хто не слідує за ним і через це перебуває у стані великої духовної слабкості.

Не через брак пізнання гинуть сьогодні Божі діти. Вони не будуть засуджені за те, що не знають дороги, правди та життя. Їх засудить Істина, яку вони збагнули розумом, світло, яке осяяло їхню душу, але було або відкинуте, або знехтуване ними. Бог не засудить тих, хто ніколи не мав світла. Що ще можна зробити для Божого виноградника, ніж було зроблено? Світло, дорогоцінне світло осяює Божих дітей, але воно не спасе їх, якщо вони не захочуть бути спасеними завдяки йому, повністю жити згідно з цим світлом і передавати його ближнім, які перебувають у темряві. Бог закликає Свій народ діяти. Кожному особисто необхідно сповідувати та залишити гріхи і навернутися до Господа. Одна людина не може зробити цього за іншу. Духовне знання зросло, і ця обставина відповідно збільшила наші обов'язки. Велике світло осяяло церкву, і воно засудить її членів, якщо вони відмовляться жити згідно з ним. Якби вони були сліпими, то не мали б гріха. Але вони бачили світло і чули великі Істини у проповідях, однак не поводяться, як мудрі та святі. Чимало братів і сестер протягом багатьох років не зростають у пізнанні та істинній святості. Вони залишаються духовними карликами.

Замість того щоб йти вперед до досконалості, вони повертаються назад до темряви та єгипетського рабства. Вони не вправляються в роздумах про благочестя та істинну святість.

Чи прокинеться Ізраїль? Чи відкинуть усі, хто заявляє про своє благочестя, усіяке зло, чи сповідуватимуть вони перед Богом свої таємні гріхи і чи упокорять перед Ним свою душу? Чи досліджуватимуть вони з великим смиренням мотиви кожного свого вчинку, знаючи, що Боже око читає і випробовує всі таємні наміри? Нехай буде їхня робота ретельною і ґрунтовною, а посвячення Богові цілковитим і безумовним. Він закликає нас цілком віддати Йому все, що маємо, віддати самих себе. Служителям і членам церкви необхідне нове навернення, оновлення розуму, без якого ми будемо не запахом життя – на життя, але запахом смерті – на смерть». – *Свідощтва для церкви.* – Т.2. – С.123, 124.

Вітторок

6 серпня

3. ІСТИНА ДЛЯ ТЕПЕРІШНЬОГО ЧАСУ

а. Наведіть приклади того, які теми повинні стати предметом вивчення і від яких ми не повинні відволікатися. *Данійла 7:9, 10:* «⁹І поки я дивився, поставлені були престоли, й сів Стародавній днями. Його одяг був білим, як сніг, а волосся Його голови – наче чиста вовна. Його престол – сяючий вогонь, а колеса під Ним – палаюче полум'я. ¹⁰Вогниста ріка випливала з-перед Нього. Йому служили тисячі тисяч, і десятки тисяч по десять тисяч стояли перед Ним. Судді засіли, – і розгорнулися книги»; *Данійла 8:14:* «А він відповів: Аж до двох тисяч трьохсот вечорів і ранків, після чого Святиня буде знову очищена»; *Псалом 119:33-35:* «³³Направ мене, Господи, на дорогу Твоїх постанов, і я буду дотримуватись їх до кінця. ³⁴Пошли мені розуміння, як виконувати Твій Закон, і я буду дотримуватись його всім серцем. ³⁵Провадь мене стежекою Твоїх Заповідей, бо в цьому моє задоволення».

«У Божому Слові є багато дорогоцінних істин, але нині пастві потрібна саме **"Істина для теперішнього часу"**. Я бачила небезпеку в тому, що вісники ухиляються від важливих пунктів Істини для теперішнього часу і говорять про предмети, які не здатні об'єднати отару та освятити душу. Сатана неодмінно скористається цим, щоб завдати шкоди Божій справі.

Такі питання, як Святиня та її зв'язок із 2300 днями, Божі Заповіді та віра Ісуса, допоможуть пояснити історію адвентистського руху та відкриють нашу нинішню позицію. Вони утвердять у вірі тих, хто сумнівається, і нададуть впевненості на шляху до славного майбутнього. Я часто бачила, що саме на цих темах повинні докладно зосереджуватися наші вісники». – *Ранні твори.* – С.63 [виділено автором].

б. Що було життєво важливим аспектом Істини для теперішнього часу протягом останніх приблизно 180 років (відносно недавніх у загальному масштабі світової історії)? Об'явлення 14:6-13: «⁶І я побачив іншого ангела, який летів серед неба. Він мав вічну Євангелію, щоби звіщати її жителям землі, – усякому народові, поколінню, племені й народності, – ⁷проголошуючи гучним голосом: Побійтеся Бога й віддайте Йому славу, бо прийшла година Його суду! Поклоніться Тому, Хто створив небо, землю, море і джерела вод! ⁸Ще інший ангел, другий, слідував за ним, проголошуючи: Упав, упав великий Вавилон, який напоїв усі народи лютим вином своєї розпусти! ⁹А ще інший ангел, третій, слідував за ними, промовляючи гучним голосом: Якщо хтось поклоняється звірові та його образіві й приймає знак на своє чоло або на свою руку, ¹⁰то питиме вино Божого гніву, [вино] нерозбавлене, змішане в чаші Його гніву, й буде покараний у вогні та сірці перед святими ангелами та перед Агнцем. ¹¹І дим їхніх мук підіймається навіки-віків. І не мають спокою ні вдень, ні вночі, – ті, хто поклоняється звірові та його образіві, або коли хто приймає знак його імені! ¹²Тут терпіння святих, які бережуть Божі заповіді та віру Ісуса! ¹³І я почув голос із неба, що промовляв: Напиши: блаженні ті мертві, які віднині помирають у Господі. Дух промовляє: Так, нехай вони спочинуть від своїх трудів, а їхні діла йдуть слідом за ними».

«Проголошення Трьохангельської звістки було визначене Божественним натхненням. Жодну мітку, жоден кілочок не можна переставити. Жодна людська влада не може змінити положення цих звісток, як не можуть замінити Новим Заповітом Старий. Старий Завіт – це Євангелія в образах і символах. Новий Завіт – це його суть. Перший так само важливий, як і другий. У Старому Завіті є уроки, промовлені устами Христа, і вони анітрохи не втратили своєї сили. Перша та Друга вісті були дані у 1843 та 1844 роках, а зараз ми живемо під час проголошення Третьої звістки; але всі три звістки повинні проголошуватися. Зараз вони є такими ж важливими, як і раніше, і їх необхідно повторювати для тих, хто шукає Істину. Усно і письмово ми повинні проголосити ці три звістки, показуючи їхню послідовність і застосування пророцтв, які приводять нас до звістки Третього Ангела. Не може бути Третьої звістки без Першої та Другої. Нам потрібно представити світові ці вісті в публікаціях та промовах, демонструючи те, що було і що має відбутися у перебігу пророчої історії». – *Поради авторам і редакторам.* – С.26, 27.

4. ПРАГНЕННЯ ДО ЗРОСТАННЯ

а. Опишіть ставлення, яке дозволить нам прийняти Істину для теперішнього часу в міру її розкриття, навіть якщо інші люди її відкидають. *Єремій 29:13*: «А коли будете Мене шукати, то знайдете, якщо шукатимете Мене всім вашим серцем»; *Від Матвія 18:3*: «І сказав: Запевняю вас: якщо не навернетесь і не станете, як діти, не ввійдете в Царство Небесне»; *Від Івана 7:17*: «Якщо хто хоче чинити Його волю, той пізнає вчення, чи воно від Бога, чи Я говорю від Себе».

«Якщо ти уподібнишся до малої дитини, яка готова бути керованою, якщо твоя свідомість освятиться, а воля і упередження будуть підкорені, то у твоєму серці засяє таке світло, яке освітить Святе Письмо і покаже тобі Істину для теперішнього часу в усій її прекрасній гармонії. Вона буде подібна до золотого ланцюга, ланки якого з'єднані в єдине ціле». – *Свідощтва для церкви*. – Т.3. – С.448.

б. Як недбалість надто часто послаблює вплив Істини для теперішнього часу? Як це виправити? *Ісаї 56:9, 10*: «⁹Усі польові звірі та усі звірі лісові, приходьте та їжте! ¹⁰Його вартові – всі сліпі й нерозумні, – усі, як німі пси, що не можуть гавкати, – вони мрійники і ледарі, що полюбляють спати»; *1 до коринтян 14:8*: «Бо якщо й сурма дасть непевний звук, то хто готуватиметься до бою?»; *Об'явлення 3:17-19*: «¹⁷Адже ти кажеш: Я багатий, розбагатів і нічого не потребую! А не знаєш, що ти і нужденний, і мізерний, і вбогий, і сліпий, і голий! ¹⁸Раджу тобі купити в Мене золото, очищене у вогні, щоби збагатитися, та білий одяг, щоби одягнутися, аби не видно було сорому твоєї наготи, та мазь, щоби помазати твої очі, аби ти бачив. ¹⁹Кого Я люблю, того докоряю і караю. Будь же ревний і покайся!».

«Нам загрожує небезпека того, що Трьохангельська звістка буде сповіщена настільки невизначено, що не справить на людей жодного враження. Оскільки на розгляд виноситься багато інших питань, сама звістка, яка повинна бути проголошена з силою, стає невиразною та беззвучною». – *Там саме*. – Т.6. – С.60.

«Ми, безперечно, живемо в останні дні історії цієї землі. Нам необхідно приділяти багато часу нашим духовним інтересам, якщо ми бажаємо пережити досвід духовного зростання, який є таким необхідним у наш час. Ми повинні здійснити рішучі реформи. Голос сказав: «Вартові повинні прокинутися і видавати сурмою певний звук. Настає ранок, але ніч ще триватиме. Прокиньтесь, Мої вартові. Голоси, які повинні зараз

сповіщати Істину, мовчать. Душі гинуть у своїх гріхах, а служителі, лікарі та вчителі сплять. Прокиньтесь, вартові!» // *Записи Тихоокеанської Унії, 20 лютого 1908 року.*

«Вірний Свідок попереджає, що коли вам здається, ніби ви процвітаєте та перебуваєте в чудовому стані, насправді у вас немає нічого. Служителям недостає викладати лише теорію істини, їм треба також проповідувати практичні, життєві теми. Їм треба вивчати практичні уроки, які Христос дав Своїм учням, і застосовувати їх безпосередньо до себе і до оточуючих людей. Якщо Христос проголошує свідчення, яке викриває, чи означає це, що в Нього вже не залишилося ніжної любові до Свого народу? О ні! Той, Хто помер, щоб викупити людину від смерті, любить Божественною любов'ю і докоряє саме тих, кого любить». – *Свідощтва для церкви. – Т.3. – С.257, 258.*

Четвер

8 серпня

5. ЗЕМЛЯ ОСВІТИЛАСЯ ВІД СЛАВИ

а. Опишіть, як Істина для теперішнього часу розширюється і набирає обертів перед поверненням Ісуса на цю землю.

Об'явлення 18:1-5: «¹Після цього я побачив іншого ангела, який сховався з неба і мав велику владу, і земля освітілася від його слави. ²І він вигукнув гучним голосом, проголошуючи: Упав, упав великий Вавилон, [розпусниця!] Вона стала житлом бісів, оселею всякого нечистого духа, сховищем усіх нечистих птахів і сховищем всяких нечистих і потворних звірів. ³Тому що вином гніву своєї розпусти напоїла всі народи, і царі землі з нею розпусти чинили, і купці землі від її розкошів збагатилися! ⁴І почув я інший голос з неба, який промовив: Вийди з неї, народе Мій, щоб не був ти спільником її гріхів, і щоб ти не був захоплений її карами, ⁵адже її гріхи досягли неба, і Бог згадав про її злочини».

«[Об'явлення 18:1, 2, 4 цитується]. Цей текст Святого Письма вказує на той час, коли повториться вістка про падіння Вавилону, проголошена Другим Ангелом у книзі *Об'явлення (14:8)*. У ній згадується також про зіпсутість, яка проникла в різні організації, з яких складається Вавилон, з того часу, як улітку 1844 року ця вістка була вперше проголошена». – *Велика боротьба. – С.603.*

б. Як ми повинні поводитися у світлі того, що більшість людей цього світу сприймає звістку Істини для теперішнього часу, як звістку, що викликає незручність? 1 до коринтян 2:12-16: «¹²Ми ж одержали не духа світу, але Духа, Який від Бога, щоби знати те, що дароване нам Богом; ¹³про що й говоримо не вченими словами людської мудрості, але навченими [Святим] Духом, порівнюючи духовне з Духовним.

¹⁴Адже душевна людина не приймає того, що від Божого Духа, бо для неї це безумство й вона не може [цього] зрозуміти, тому що це досліджується духовно. ¹⁵Духовна ж людина про все це судить, а її саму ніхто не судить. ¹⁶Бо хто пізнав розум Господа, хто повчатиме Його? Ми ж маємо розум Христа!».

«Бог бажає навчити нас через наші особисті досвіди. Якщо ми шукаємо Його щирим серцем, то зізнаємося Йому у всіх недоліках нашого характеру, і Він пообіцяв прийняти всіх, хто приходитиме до Нього в дусі лагідності та смирення. А з тією людиною, котра коритиметься Божим вимогам, постійно перебуватиме Христос, і цей зв'язок з Ним для неї буде дуже цінним. Покладаючись на Божественну мудрість, вона уникне морального розтління, яке є у світі». – *Свідощтва для проповідників*. – С.483.

«Прийшовши до Христа, ви не вихвалитиметесь: "Я святий". Нехай це скаже про вас лише Бог, бо ви не знаєте власного серця. Такі хвастощі – вірний доказ того, що ви не знаєте ані Святого Письма, ані Божої сили. Нехай Бог, якщо забажає, напише у Своїх книгах, що ви – слухняна дитина, яка дотримується Його постанов з радісним серцем, і записи відкриють це перед ангелами та людьми в день відплати». // *Ознаки часу*, 22 грудня 1887 року.

П'ятниця

9 серпня

ЗАПИТАННЯ ДЛЯ ПОВТОРЕННЯ

1. Чим Істина для теперішнього часу відрізняється від істини минулих часів?
2. Чому я відповідальний перед Богом за те, чи живу я справді згідно з Істиною для теперішнього часу?
3. Чому я повинен прагнути ділитися Істиною для теперішнього часу з іншими людьми?
4. Як моє ставлення до яскравішого світла впливає на моє духовне зростання?
5. Як я повинен діяти, стикаючись з опозицією?

Пророцтво для нашого блага

«І ми маємо ще непорушне пророче слово. Ви добре робите, зважаючи на нього як на світильник, який світить у темному місці, – доки почне розвиднятися, і ранкова зоря засяє у ваших серцях» (2 Петра 1:19).

«Прийнявши звістку Третього Ангела, ми слідували не хитрим вигадкам, але "непорушному пророчому слову". Сьогодні ми живемо в полуденному сяйві Біблійної істини». – *Свідчення для церкви*. – Т.4. – С.592.

Додаткові матеріали для вивчення:

Вибрані вісті. – Кн.1. – С.15-23.

Неділя

11 серпня

1. ВІРА, А НЕ ВИГАДКИ

а. Чому Петро зміг визнати Божественність Ісуса Христа?

Від Матвія 17:1-7: «¹Через шість днів Ісус бере Петра, Якова та його брата Івана і виводить їх самих на високу гору. ²І Він преобразився перед ними: обличчя Його засяяло, немов сонце, одяг став білий, немов світло. ³І ось з'явилися їм Мойсей та Ілля, які розмовляли з Ним. ⁴Озвавшись, Петро сказав Ісусові: Господи, добре нам тут; коли хочеш, поставлю тут три намети: один Тобі, один Мойсееві та один Іллі. ⁵Поки він говорив, ясна хмара оповила їх, і з хмари пролунав голос: Це є Мій Улюблений Син, Якого Я вподобав; Його слухайте! ⁶Почувши це, учні попадали долілиць і дуже злякалися. ⁷Ісус підійшов, доторкнувся до них і сказав: Підійміться й не бійтеся.»

«Це також було виконання обітниць Спасителя учням. На горі в мініатюрі було показане майбутнє Царство Слави: Христос – Цар, Мойсей – представник воскреслих святих, Ілля – представник перевтілених святих.»

Учні не розуміли побаченого, але раділи, що їхній терплячий, лагідний і скромний Учитель, Котрий мандрував як безпритульний чужинець, тепер ушанований улюбленцями Небес». – *Бажання віків*. – С.422.

«Провівши ніч на горі, Ісус та учні при сході сонця зійшли в долину. Учні були замислені, пригнічені й мовчазні. Навіть Петро не мав чого сказати». – *Там саме*. – С.426.

б. Про що Петро міг з упевненістю заявити? Як ми маємо вірою повторювати його мужній приклад? 2 Петра 1:16-18: «¹⁶Адже ми сповістили вам про силу та присутність Господа нашого Ісуса Христа, не йдучи за хитрими вигадками, але будучи очевидцями Його величі. ¹⁷Тому що Він прийняв честь і славу від Бога Отця, коли до Нього донісся від величної слави такий голос: Це – Мій Син, Мій улюблений, Якого Я вподобав! ¹⁸І ми, будучи з Ним на святій горі, чули цей голос, що пролунав з неба».

«Істина не може поєднуватись з брехнею. Якщо ми слідуємо хитрим вигадкам, значить, ми об'єднуємося з силами ворога проти Бога і Христа...

Зло вишукує будь-які можливості, щоб завдати нам удару. Лестощі, підкуп, усілякі приманки, обіцянки дивовижного звеличення будуть ним і надалі невтомно використовуватися.

Що ж роблять Божі слуги для того, щоб звести бар'єр – "так говорить Господь" проти цього зла?» – *Вибрані вісті*. – Кн. I. – С.194.

Понеділок

12 серпня

2. ВПЛИВ ПРОРОЦТВА

а. Коли панує сум'яття, за що ми можемо бути вдячні, наслідуючи приклад того, як Христос приніс надію розчарованим учням на шляху до Емаусу? Від Луки 24:15-21, 27, 32: «¹⁵І сталося, коли вони розмовляли й обмірковували, Сам Ісус, наблизившись, пішов разом з ними, ¹⁶та очі їхні були стримані, щоби Його не впізнали. ¹⁷Тож Він запитав їх: Що це за справа, над якою міркуєте між собою, ідучи? І чого ви сумні? ¹⁸У відповідь один, на ім'я Клеопа, сказав Йому: Ти хіба єдиний чужинець у Єрусалимі, Який не знає того, що сталося в ньому цими днями? ¹⁹І запитав їх: Що саме? А вони розповіли Йому про Ісуса Назарянина, Мужа Пророка, сильного ділом і словом перед Богом і перед усім народом; ²⁰як видали Його первосвященники й наші старші на смертний присуд і розіп'яли Його. ²¹А ми сподівалися, що Він Той, Хто має визволити Ізраїля. І до того ж, оце третій день, відколи те сталося... ²⁷І, почавши від Мойсея та від усіх пророків, Він пояснив їм з усього Писання те, що [стосувалося] Його... ³²І сказали вони один одному: Хіба не палало наше серце, коли Він говорив нам у дорозі та пояснював нам Писання?»; **2 Петра 1:19:** «І ми маємо ще непорушне пророче слово. Ви добре робите, зважаючи на нього як на світильник, який світить у темному місці, – доки почне розвиднятися, і ранкова зоря засяє у ваших серцях».

«Після Свого воскресіння Ісус з'явився учням на дорозі до Емаусу і, "почавши від Мойсея та від усіх пророків, Він пояснив їм з усього Писання те, що [стосувалося] Його" (Від Луки 24:27). Серця учнів були зворушені, їхня віра відродилася. Перш ніж Ісус відкрився їм, вони були вже "відроджені... до живої надії" (1 Петра 1:3). Христос бажав освітити їхню свідомість та утвердити віру на "непорушному пророчому слові" (2 Петра 1:19). Він бажав, щоб Істина глибоко закорінилася в їхній свідомості не тому лише, що вона потверджувалась Його особистим свідоцтвом, а й завдяки таким незаперечним доказам, як символи і тіні прообразного церемоніального закону, а також пророцтва Старого Заповіту». – *Велика боротьба*. – С.349.

«Згідно з [Божим] планом, люди, які прийняли це велике спасіння через Ісуса Христа, повинні стати Його місіонерами... Людей необхідно попереджати, щоб вони готувалися до прийдешнього суду. Тим, хто слухав тільки сатанинські вигадки, Бог дасть можливість пізнати непорушне пророче слово, і вони добре зроблять, якщо зважатимуть на нього, як на світильника, що світить у темному місці. Господь представить непорушне слово Істини для розуміння всім, хто слухається; усі зможуть зіставити Істину з вигадками, які вони чують від людей, котрі стверджують, ніби розуміють Боже Слово і можуть наставляти тих, хто перебуває у темряві». – *Свідоцтва для церкви*. – Т.2. – С.631, 632.

б. Прочитуйте застереження Павла до Тимофія, яке є вельми актуальним сьогодні. 1 до Тимофія 6:20, 21: «²⁰О, Тимофію! Зберігай передання, унікай марних балачок, суперечливих тверджень, лжезнання, ²¹яким деякі, хвалячись, відпали від віри. Благодать з вами! [Амінь]».

«Той самий дух язичницького ідолопоклонства поширений сьогодні повсюдно, хоча під впливом науки і освіти він набув більш витонченої і привабливої форми. Кожен день приносить усе нові й нові сумні докази того, що віра в непорушне пророче слово швидко зникає, а натомість марновірство та сатанинські чари все більше й більше захоплюють уми людей». – *Там саме*. – Т.5. – С.192.

Вівторок

13 серпня

3. ЯКІР ДЛЯ ДУШІ

а. Яким чином ми можемо розпізнати справжнє пророцтво, яке є якорем, основоположним стовпом християнської віри?

Амоса 3:7: «Адже Владика Господь не вчинить нічого, не оголосивши наперед про Свої наміри Своїм слугам, пророкам»; *2 Петра 1:20, 21:* «²⁰Насамперед знаючи те, що жодне пророцтво в Писанні не постає з власного тлумачення. ²¹Адже пророцтво ніколи не було з волі людини, але від Бога звіщали мужі, натхнені Святим Духом».

«Багато, дуже багато людей ставлять під сумнів достовірність та істинність Святого Письма. Людські міркування і помисли людських сердець підривають богонатхненність Божого Слова, а те, що має сприйматися, як належне, оточується туманом містицизму. Немає нічого чітко визначеного, заснованого на твердій основі. Це одна з ознак останнього часу». – *Вибрані вісті – Кн. I. – С. 15.*

«Нині з'явилося дуже багато людей, які прагнуть бути оригінальними, тих, котрі вважають свою мудрість вищою за біблійну, тому їхня мудрість є нерозумною. Вони знаходять у Святому Письмі те, чого там немає, висувають ідеї, які показують, наскільки вони далекі від розуміння волі Бога та Його цілей. У своєму прагненні роз'яснити або розгадати таємниці, що були приховані від смертної людини протягом століть, ці дослідники уподібнюються до людини, яка загрузла в болоті та не в змозі з нього вибратися, але при цьому намагається вказати іншим, як вибратися з трясовини. Це влучне зображення людей, котрі намагаються виправляти помилки, нібито знайдені ними в Біблії. Жодна людина не може покращити Біблію, висуваючи свої мудрування з приводу того, що Господь мав на увазі чи повинен був сказати.

Є люди, які з суворим виглядом говорять нам: "Невже ви заперечуєте можливість помилок, допущених під час переписування чи перекладу?" Це, звичайно, можливо, і люди, чий розум є настільки обмежений, що вони вдаються до сумнівів і спотикаються через можливість чи ймовірність подібних помилок, готові спіткнутися і об таємниці Божого Слова, оскільки їхній немічний розум не може досягнути Божі наміри». – *Там саме. – С. 16.*

«Звертаючись до людей, Господь використовує недосконалу мову, щоб людина, яка має спотворені почуття і ослаблене, приземлене сприйняття, могла зрозуміти Його слова. Бог виявляє поблажливість до Свого творіння і говорить з грішним людством зрозумілою йому мовою. Біблія, незважаючи на те, що вона є досконалою у своїй простоті, не відповідає великим Божим ідеям; оскільки вічні ідеї неможливо повною мірою передати недосконалими засобами вираження думки. Незважаючи на те, що багатьом здається, ніби Біблія сповнена перебільшень, її яскрава образна мова насправді набагато поступається величчю висловлених у ній думок, хоча переписувачі обирали найвиразніші слова, щоб донести до людства істини вищого рівня». – *Там саме. – С. 22.*

«Коли люди наважуються критикувати Боже Слово, вони ступають на священну і святу землю, де їм слід було би зі страхом та трепетом приховувати свою мудрість як нерозумність. Жодній людині Бог не дає права вершити суд над Його Словом, вважаючи одні місця богонатхненними, а інші принижувати як небогатхненні». – *Там саме. – С. 23.*

4. ПЕРЕДБАЧЕНЕ БОГОМ ДЛЯ ЙОГО ДІТЕЙ

а. Опишіть складну ситуацію, яка зазвичай зустрічається в наші дні, і те, як нам слід з нею справлятися. **2 Петра 2:1-3:** «¹А були і в народі лжепророки, як і між вами будуть лжевчителі, які вноситимуть згубні ересі й відречуться від Того Владики, Який їх викупив, і тим наведуть на себе швидку погибель. ²І багато хто піде за їхньою розбещеністю, а через них дорога істини буде зневажатися. ³І в ненаситності вони ловитимуть вас улесливими словами. Суд на них віддавна не бариться, а їхня погибель не дремає»;

1 до Тимофія 4:1, 2: «¹Дух же ясно говорить, що в останні часи деякі відступлять від віри, прислухаючись до спокусливих духів та вчення бісів; ²говорячи в лицемірстві неправду, вони знищили власне сумління»; **Повторення Закону 6:24, 25:** «²⁴І заповів нам Господь виконувати всі ці постанови, шанувати Господа, нашого Бога, аби нам [було] добре по всі дні [та] щоб зберегти нас при житті, як [це] і є сьогодні. ²⁵Тож, якщо ми будемо докладати старань, виконуючи всі ці Заповіді перед Господом, нашим Богом, як Він нам заповів, то в цьому буде наша праведність».

«Ніколи, ніколи ще Істина не страждала так через згубні суперечки людей, котрі представляють її у спотвореному світлі, применшують і принижують її, як у ці останні дні. Люди приносять безліч різноманітних ересей, представляючи їх як Божу волю для народу. Люди зачаровуються чимось незвичайним, новим, і їм не вистачає досвіду для розпізнавання характеру тих ідей, які люди намагаються видати за щось особливе. Але якщо представити щось подібне чимось великим і пов'язати його з Божими словами, то від цього це "щось" не стане Істиною...

Ми повинні чути Божий голос із відкритого Ним Слова, непорушеного пророчого слова. Ті, котрі хочуть звеличити себе і зробити щось чудове, краще б тверезо подивилися на речі». – *Біблійний коментар АСД [з коментарів Е.Г. Уайт]. – Т.6. – С.1064, 1065.*

«Божий Закон є основою будь-якої життєздатної реформи. Ми повинні чітко і виразно представляти світові необхідність дотримання цього Закону. Послух Божому Законові – це сильний стимул до працьовитості, ошадливості, вірності та справедливих стосунків між людьми...

Ті, котрі уважно прислухаються до голосу Господа і охоче дотримуються Його заповідей, будуть серед тих, хто побачить Бога». – *Свідощтва для церкви. – Т.8. – С.199.*

б. Які біблійні приклади наводить Петро, щоб показати необхідність і безперечність Божого милосердного визволення для тих, хто любить і боїться Його? 2 Петра 2:4-8: «⁴Адже коли Бог не пощадив ангелів, які згрішили, а в кайданах темряви вкинув до аду, аби берегти на суд, ⁵і стародавнього світу не пощадив, а зберіг восьмого Ноя, проповідника праведності, навівши на безбожних світовий потоп, ⁶спопелив міста Содом і Гоморру, засудивши їх на знищення, дав як приклад для майбутніх безбожників, ⁷та врятував праведного Лота, стомленого розбещеною поведінкою беззаконних, ⁸адже праведник, живучи між ними, коли бачив і чув безбожні діла, день у день мучив [свою] праведну душу».

«Таким чином, Божі діти, які наражаються на спокуси і постійну злобу князя темряви, змагаються з усіма силами зла, мають запевнення в постійній охороні Небесних ангелів. І вони насправді мають потребу в такій охороні. Якщо Бог дав Своім дітям обітницю милості й охорони, то це тому, що їм доведеться зустрітися з могутніми силами зла – численними, рішучими і невтомними. Той, хто недооцінює їхню лютість і силу, перебуває в небезпеці». – *Велика боротьба*. – С.513.

Четвер

15 серпня

5. ЦІНУЮЧИ НАШОГО ВИКУПИТЕЛЯ

а. Яке найцінніше визволення пропонує нам Бог?

2 Петра 2:9 (перша частина): «Господь вміє рятувати побожних від спокуси...»; **1 до коринтян 10:13:** «Вам випало лише людське випробування. Та вірний Бог не допустить, щоб ви випробовувалися понад міру, але при випробуванні дасть і вихід, аби ви могли його витримати»; **Псалом 50:15:** «Тоді покличеш до Мене в день скорботи, – Я тебе визволю, і ти Мене прославиш».

«Бог охоронятиме всіх, хто ходить шляхом послуху, але зійти з цього шляху – означає насмілитися ступити на територію сатани. Там ми неминуче впадемо. Спаситель попереджує: *"Пильнуйте й молитесь, щоб не потратити в спокусу"* (Від Марка 14:38). Роздуми і молитва вбережуть нас від того, щоб необачно не ступити на небезпечний шлях; таким чином ми будемо врятовані від численних поразок.

Однак, якщо все ж долають спокуси, ми не повинні втрачати мужності. Часто, коли опиняємося у важкій ситуації, починаємо сумніватися, чи дійсно Божий Дух провадить нас. Але пам'ятаймо: саме Дух привів Ісуса у пустелю, щоб там сатана спокушував Його. Коли Бог випробує нас, Він має на меті зробити для нас щось добре. Ісус не зловживав

Божими обітницями і не йшов без потреби на спокушування, але й не падав духом, коли спокуса приходила. Тому і ми повинні діяти саме так». – *Бажання віків.* – С.126-129.

«Спокуса – це не гріх. Ісус був чистим і святим, проте Він був подібно до нас випробуваний у всьому, і притому Його спокуси були набагато сильнішими за ті, які доводиться переносити людям. Чинячи успішний опір спокусам, Він залишив нам яскравий приклад, і нам слід йти Його слідами. Якщо ми самовпевнені або сподіваємося на свою праведність, то неодмінно впадемо під натиском спокуси; але якщо ми дивимося на Ісуса і покладаємося на Нього, то закликаємо на допомогу ту силу, яка перемогла ворога на полі битви, і при кожній спокусі Він укаже нам дорогу до спасіння. Коли сатана прийде, як гірський потік, ми повинні зустріти його спокуси духовним мечем, і Ісус буде нашим Помічником і підніме над нами знамено боротьби проти лукавого. Батько брехні тремтить і тріпотить, коли йому в обличчя кидають полум'яну Божу Істину». – *Свідоства для церкви.* – Т.5. – С.426.

П'ятниця

16 серпня

ЗАПИТАННЯ ДЛЯ ПОВТОРЕННЯ

1. Як розуміння біблійного пророцтва може допомогти мені в майбутньому?
2. Чому Ісус говорив про пророцтва з учнями на шляху до Емаусу?
3. Яким чином сатана намагається підірвати нашу довіру до Святого Письма?
4. Чому так важливо непохитно триматися слів Натхнення?
5. Яких нам слід ужити заходів, коли нас атакує спокуса?

Чистота в розтлінному віці

«[Адже] для чистих – усе чисте, а для нечистих і невірних ніщо не є чистим, оскільки в них нечистий і розум, і сумління»
(До Тита 1:15).

«Поводячись обережно й стримано, не дозволяючи собі поводитися вільно та не приймаючи недозволених залицянь, але зберігаючи високий моральний рівень і належну гідність, можна уникнути багатьох гріхів». – *Християнська родина*. – С.331.

Додаткові матеріали для вивчення:

Свідощтва для церкви. – Т.5. – С.137-148, 191-199.

Неділя

18 серпня

1. СПОСТЕРІГАЮЧИ ЗА СВОЇМ СТАВЛЕННЯМ

а. Яким чином Бог покарав сестру Мойсея за заздрість? Як це є застереженням і для нашого часу? Числа 12:1, 2, 6-10: «¹Маріам і Аарон дорікали Мойсею за жінку-кушитянку, яку він узяв. Адже він узяв собі за дружину кушитянку. ²Вони говорили: Хіба ж тільки з Мойсеєм розмовляв Господь? Хіба й з нами [не] говорив [також]? І Господь це почув... ⁶Він сказав: Послухайте Моїх слів! Якщо у вас буде Господній пророк, то Я об'явлюся йому у видінні й говоритиму до нього вві сні. ⁷[Однак] не так з Моїм слугою Мойсеєм. Він довірений в усьому Моєму домі! ⁸Устами до вуст Я розмовляю з ним, явно, а не в притчах. До того ж він побачив Господню подобу. Як же ви не боялися дорікати Моєму слугі Мойсею? ⁹І [спалахнув] гнів Господній проти них, і Він відійшов. ¹⁰Щойно хмара відійшла від Намету, як Маріам вкрилась проказою, наче снігом. [Обернувшись] до Маріам, Аарон побачив її прокаженою»; **Якова 4:11:** «Не обмовляйте, брати, один одного. Той, хто обмовляє брата або судить свого брата, обмовляє Закон і судить Закон. А коли осуджуєш Закон, то ти не виконавець Закону, а суддя»; **2 Петра 2:9 (друга частина), 10:** «⁹...а неправедних зберігати на день суду для покарання, ¹⁰особливо ж тих, які ходять слідом за нечистим тілесним пожаданням і зневажають владу. Вони, зухвали свавільці, не бояться зневажати славу».

«Якби заздрість і невдоволення Маріам не були належним чином покарані, вони призвели б до великого зла. Заздрість – це одна з найбільш притаманних сатані рис, які можуть виявитися в людині; за своїми

наслідками вона найбільш згубна. Мудрець говорить: *"Лютість жорстока, гнів невгамовний, але хто встоїть перед заздрістю?"* (Притчі Соломона 27:4). Саме заздрість призвела до того, що Небесна гармонія була порушена, а потурання їй принесло людям невимовне зло. *"Тому що де заздрість та чвари, там безладдя і всяке лихе діло"* (Якова 3:16).

Не слід думати, що говорити про інших погане або ставати суддями їхніх спонукань або вчинків – невинна справа. *"Не обмовляйте, брати, один одного. Той, хто обмовляє брата або судить свого брата, обмовляє Закон і судить Закон. А коли осуджуєш Закон, то ти не виконавець Закону, а суддя"* (Якова 4:11). Є лише Один Суддя... Хто привласнює право судити ближніх і виносити їм вирок, той незаконно відбирає це право від Творця.

Біблія особливим чином застерігає нас від того, щоб з легкістю не звинувачувати тих, кого Бог покликав бути Його посланцями». – *Патріархи і пророки.* – С.385, 386.

Понеділок

19 серпня

2. ЗАРОЗУМІЛА САМОВПЕВНЕНІСТЬ

а. Як Бог застерігає нас від зарозумілих людей, які вихваляються своєю пожадливістю, особливо якщо вони намагаються проникнути в Його народ? 2 Петра 2:11-13: «¹¹Тоді як ангели, котрі силою і міццю є більші, не виносять на них перед Господом зневажливого осуду. ¹²Вони, мов нерозумні тварини, які природно народжені, щоб їх ловили і знищували, зневажають те, чого не розуміють, – і у своєму розтлінні загинуть, ¹³приймавши кару як відплату за неправедність; вони повсякденні розкоші вважають за щастя; брудні й мерзенні, вони насолоджуються своїм обманом, коли бенкетують з вами».

«Коли чаклунська сила сатани керує людиною, про Бога забувають, а людину, сповнену розпусних планів, звеличують. Ці душі, які перебувають в омані, таємно займаються розпустою і видають її за чесноту. Це різновид чаклунства. І тому запитання апостола до галатів звучить саме так: *"Хто звів вас [не коритися істині], адже перед вашими очима був зображений розп'ятий Ісус Христос?"* (До галатів 3:1). У ересьях і в розпусті завжди присутня чаклунська сила. Розум настільки введений в оману, що людина не може мислити розумно. Ілюзії та обман постійно відводять її від чистоти та святості. Духовний зір притуплюється, і люди з досі незаплямованою мораллю збиваються з пантелику під впливом брехливих вигадок агентів сатани, що видають себе за вісників світла. Саме такий обман і дає цим агентам сильну владу над людьми. Якби ці люди діяли відкрито і сміливо, то, звісно, були б відкинуті без жодних вагань. Але слуги лукавого спочатку завойовують симпатії людей, до-

магаючись їхньої довіри і створюючи репутацію святих, самовідданих Божих мужів, а потім під виглядом вісників, які виконують особливе доручення Бога, вони починають майстерно відводити душі з дороги праведності, підриваючи авторитет Божого Закону». – *Свідоща для церкви*. – Т.5. – С.142, 143.

б. На чому ми повинні зосередитися, коли стикаємося з подібними небезпеками? *Ісаї 51:7, 8*: «⁷Послухайте Мене, ті, котрі знають, що таке справедливість, – народе, в серці якого Мій Закон! Не бійтеся наруги з боку людей, і їхнього лихослів'я не жахайтесь. ⁸Поточить їх міль як одяг, і, як вовну, їх буде гризти черва. Моя ж праведність перебуватиме повіки, – як і Моє спасіння – з роду в рід!»;

До Тита 1:15: «[Адже] для чистих – усе чисте, а для нечистих і невірних ніщо не є чистим, оскільки в них нечистий і розум, і сумління».

«У наш розбещений вік, коли наш супротивник, диявол, ходить і ричить, мов лев, шукаючи, кого б поглинути, я бачу необхідність проголосити застереження: *"Пильнуйте та моліться, щоб не потрапити у спокусу"*. Багато братів і сестер мають блискучі таланти, але присвячують їх на служіння сатані. Яке застереження я можу дати людям, котрі стверджують, що вони вийшли зі світу і залишили його темні справи? Бог ненавидить плоди, що дозрівають на такому дереві. Чисті та святі ангели з огидою дивляться на їхню поведінку, а сатана тріумфує. О, якби чоловіки і жінки замислилися над тим, що вони отримують, порушуючи Божий Закон! За будь-яких обставин беззаконня є ганьбою для Бога і несе прокляття людині. Саме так ми повинні ставитися до беззаконня, ким би воно не чинилося і в який би пристойний одяг не вдягалось». – *Там саме*. – С.146.

Вівторок

20 серпня

3. ВІДПОВІДАЛЬНІСТЬ ЗА БІЛЬШЕ СВІТЛО

а. Як Натхнення описує долю хижаків (спокусників), які прагнуть осквернити Божий народ? *2 Петра 2:14*: «Маючи очі, повні перелобу й безнастанних гріхів, і серце, привчене до ненаситності, вони спокушують нестійкі душі; [вони] – діти прокляття»;

2 до Тимофія 3:5-9: «⁵Які мають вигляд благочестя, але сили його відреклися. Таких уникай. ⁶До них належать і ті, які прокрадаються в доми і полоняють жінок, обтяжених гріхами й відданих різним пожадли-востям; ⁷вони завжди вчаться, та ніколи не можуть прийти до пізнання істини. ⁸Як Янній та Ямврій протиставилися Мойсеєві, так само й

ці противляться правді, – люди, які зітліли розумом, недосвідчені у вірі. ⁹Але великого успіху вони не матимуть, бо їхнє безумство стане очевидним для всіх, як сталося і з тими».

«Неможливо оцінити все те нещастя та моральне розкладання, які стають наслідком розпусти. Земля осквернена тими, хто живе на ній. Жителі землі вже майже наповнили міру своїх беззаконь. Але найсуворіша відплата спіткає тих, хто творить беззаконня під маскою благочестя. Спаситель світу ніколи не відкидав істинного покаяння, хоч би якою тяжкою була провина, але обрушував полум'яні викриття на фарисеїв та лицемірів. Більше є надії на спасіння у явного грішника, ніж у таких людей.

"І за це Бог посилає їм дію омани, щоб вони повірили в неправду, аби суд прийняли всі, хто не повірив правді, а уподобав неправду" (2 до солунян 2:11, 12). Згаданий мною чоловік та жінки, введені ним в оману, не полубили Істину, а знаходять задоволення в неправді. І чи може бути сильніша помилка, ніж думка, ніби Бог не вважає чимось страшним розпусту і перелюб? Біблія містить численні застереження проти цих гріхів». – *Свідоцтва для церкви. – Т.5. – С.144, 145.*

«Як посланниця Христова я благаю тих, хто сповідує Істину для теперішнього часу своєчасно зненавидіти будь-який натяк на нечистоту і залишити товариство тих, хто дихає атмосферою моральної забрудненості та гріха. Вам потрібно всіма фібрами душі зненавидіти ці порочні гріхи...

Оскільки у світі стає дедалі більше людей, які вчиняють ці погані гріхи і бажають впровадити їх у наші церкви, я попереджаю вас не давати їм місця. Відвертайтеся від спокусника. Навіть якщо він називає себе послідовником Христа, він – диявол у людській подобі». – *Там саме. – С.146.*

б. Назвіть конкретну небезпеку для тих, котрі стверджують, що мають більше світло. До римлян 2:21-23: «²¹Чому ж тоді, навчаючи іншого, себе самого не навчаєш? Проповідуєш не красти, а сам крадеш? ²²Кажеш не робити перелюбу, а сам чиниш перелюб? Гидуєш ідолами, а здійснюєш святокрадство? ²³Ти хвалишся Законом, а порушенням Закону зневажаєш Бога».

«Найурочистіша звістка, яка колись була передана смертним людям, була довірена нашому народові, і вони можуть справляти могутній вплив, якщо будуть освячені нею. За своїм сповіданням наш народ стоїть на піднесеному фундаменті вічної Істини і дотримується всіх Божих Заповідей. Тому якщо Божі діти потурають гріхові, якщо вони чинять розпусту і перелюб, то їхній злочин удесятеро страшніший, аніж

злочин вищезгаданих спільнот, котрі не визнають вимоги Божого Закону обов'язковими». – Там саме. – Т.2. – С.450, 451.

Середа

21 серпня

4. ЧАС ВІДМОВИТИСЯ ВІД НАШИХ УЛЮБЛЕНИХ ГРІХІВ!

а. З ким ми порівнюємося, якщо вперто потураємо будь-якій гріховній звичці? Чому? 2 Петра 2:15, 16: «¹⁵Покинувши пряму дорогу, вони заблукали і йдуть слідом за Валаамом з Восора, який полюбив неправедну нагороду ¹⁶і отримав докір за своє беззаконня: німа під'яремна ослиця, заговоривши людським голосом, спинила безумство пророка!»; **Числа 22:9, 12, 21, 27, 28:** «⁹Прийшов Бог до Валаама і запитав: Що то за люди в тебе?.. ¹²Тоді сказав Бог Валаамові: Не йди з ними [і] не проклинай цей народ, бо він благословенний!.. ²¹Тож Валаам, вставши вранці, засідлав свою ослицю і пішов з князями Моаву... ²⁷Ослиця побачила Господнього ангела і лягла під Валаамом. Розлютившись, Валаам почав бити ослицю палицею. ²⁸[і ось] Господь відкрив уста ослиці, й вона заговорила до Валаама: Що я зробила тобі, що ось уже втретє б'єш мене?»; **Числа 31:16:** «Адже вони, за порадою Валаама, були для Ізраїльських чоловіків [причиною] для відступлення і зневаження Господа заради Пеора, через що і сталася пошесть у Господній громаді!».

«Це є урочистим застереженням для Божого народу сьогодні: не дозволяти жодній нехристиянській рисі жити в їхніх серцях. Гріх, який плекається, стає звичним; і, зміцнений повторенням, він незабаром починає справляти вплив, котрий контролює та підпорядковує всі шляхетні сили. Валаам полюбив нагороду за неправду. Він не чинив опір гріхові жадібності, який Бог прирівнює до ідолопоклонства, і не подолав його. Сатана цілком оволодів ним завдяки цій єдиній помилці, яка зіпсувала його характер». – *Біблійний коментар АСД [з коментарів Е.Г. Уайт]*. – Т.1. – С.1116.

б. Які засоби використовує сатана, для того щоб спокусити необережних християн до розпусти? 2 Петра 2:17, 18:«¹⁷Вони – безводні джерела, гнані вітром хмари, [імла]; їм приготований морок темряви. ¹⁸Адже висловлюючи пишномовні нісенітниці, вони зваблюють тілесними пожадливістями та розбещеністю людей, які ледве втекли від тих, хто живе в обмані»; **До римлян 6:12:**«Хай же гріх не панує у вашому смертному тілі, щоб не підкорятися його пожаданням»; **До ефесян 6:12:** «Адже наша боротьба не з тілом і кров'ю, але з началами, з владами, зі світовими правителями темряви цього [віку], з піднебесними духами злоби».

«Хвалькуваті спіритуалісти заявляють про свою велику свободу і улесливими, хитромудрими словами намагаються зачарувати і ввести в оману необережні душі, щоб вони обрали широкий шлях задоволень і потурання гріхові, а не вузький і прямий шлях. Спіритуалісти називають вимоги Божого Закону рабством і кажуть, що ті, котрі їм підкоряються, живуть у рабському страхові. Улесливими, красномовними промовами вони хваляться своєю свободою і намагаються прикрити свої небезпечні ересі шатами праведності. Вони хотіли б, щоб найогидніші злочини вважалися благословенням для людства.

Вони відчиняють перед грішником широкі двері, щоб він міг слідувати спонукуванням тілесного серця і порушувати Божий Закон, особливо сьому заповідь. Ті, котрі вимовляють ці гучні марнославні слова і триумфують у своїй свободі у гріхові, обіцяють тим, кого вони обманюють, насолоду свободою під час повстання проти відкритої волі Бога. Ці введені в оману душі самі перебувають у найжорстокішому рабстві сатани, під контролем його влади, але при цьому обіцяють свободу тим, котрі наважаться слідувати тим самим шляхом гріха, який обрали вони самі.

Воістину виконалося Святе Письмо в тому, що сліпі ведуть сліпих. Ким людина переможена, тим і поневолена. Ці введені в оману душі перебувають у найжалюгіднішому рабстві у волі демонів. Вони об'єдналися з силами темряви і не мають сил йти проти волі демонів». // *Рев'ю енд Геральд, 15 квітня 1875 року.*

Четвер

22 серпня

5. БЛАГОСЛОВЕННІ ВИКРИТТЯМ

а. Поясніть, який у нас є вибір. 2 Петра 2:19: «Вони обіцяють їм волю, а самі є рабами тління, бо хто ким переможений, той тому і раб»;

До римлян 6:16, 19: «¹⁶Хіба ви не знаєте, що кому віддаєте себе як раби на послух, рабами того ви і є; кого слухаєте: або гріха – на смерть, або послуху – на праведність?.. ¹⁹Кажу це по-людському, з огляду на немічність вашого тіла. Бо як ви віддавали ваші члени в рабство нечистоті й беззаконню для беззаконня, так тепер віддайте ваші члени в рабство праведності – для освячення»;

Притчі Соломона 10:17: «Хто дотримується настанов, той на стежці життя, а хто повчання відкидає, той блукатиме».

«За роки близького спілкування із Христом [Іван] часто отримував застереження від Спасителя і приймав ці докори. Коли Іванові відкрився характер Божественного Вчителя, він побачив власні вади; це відкриття упокорило його. День у день апостол споглядав ніжність і милосердя Ісуса, чув Його повчання про покірливість і терпіння, що так суперечило неприборканій вдачі Івана. День у день його серце горнулося до

Христа, аж поки власне "я" не розчинилося в любові до Господа. Сила й ніжність, велич і лагідність, могутність і терпіння, побачені ним у щоденному житті Божого Сина, наповнювали його душу захопленням. Він підкорив свою образливу честолюбну вдачу силі Христа, яка перетворює, і Божественна любов змінила його характер.

Життя іншого учня, Юди, різко відрізнялося від життя Івана, котрий пережив досвід освячення. Як і його товариш, Юда називався учнем Христа, однак мав тільки вигляд благочестя. Він не був байдужим до краси характеру Христа і часто, слухаючи Спасителя, відчував докори сумління, проте не бажав упокоритися серцем та визнати свої гріхи. Опираючись Божественній силі, він ганьбив Господа, Котрого на словах любив. Іван щиро боровся зі своїми вадами, натомість Юда чинив опір сумлінню і поступався спокусі...

Іван і Юда представляють тих, хто називає себе послідовниками Христа. Обидва учні мали однакові можливості вивчати Божественний Взірєць і наслідувати його. Обидва були тісно пов'язані з Ісусом і мали перевагу слухати Його вчення. У кожного були серйозні вади характеру, і обидва мали доступ до Божественної благодаті, яка перетворює. Але, якщо один покійно навчався від Ісуса, то другий залишався лише слухачем, а не виконавцем слова. Один, щоденно помираючи для свого "я" та перемагаючи гріх, освячувався Істиною; інший, опираючись перетворювальній силі благодаті й потураючи егоїстичним бажанням, опинився в рабстві сатани». – *Дії апостолів*. – С.557, 558.

П'ятниця

23 серпня

ЗАПИТАННЯ ДЛЯ ПОВТОРЕННЯ

1. Як Маріам могла уникнути ганьби прокази?
2. Як стан сучасного суспільства робить застереження Петра вкрай актуальними для нас сьогодні?
3. У чому полягає унікальність Божого народу в цьому розтлінному світі?
4. Яким єдиним шляхом я можу уникнути долі Валаама?
5. Поясніть, чим відрізнялося ставлення Івана від ставлення Юди, незважаючи на те, що вони обидва були грішними.

Цінуючи Небесне світло

«Отже, хто знає, як робити добро, але не робить його, той має гріх» (Якова 4:17).

«Ангел сказав: "Якщо людям дається світло, і вони це світло відкидають, тоді прийде осуд і Боже несхвалення, але до того, як прийде світло, немає гріха, бо немає в них світла, яке б вони відкинули"». – *Свідощтва для церкви.* – Т.1. – С.116.

Додаткові матеріали для вивчення:

Свідощтва для церкви. – Т.2. – С.695-711.

Неділя

25 серпня

1. ПРОБЛЕМИ СТАВЛЕННЯ

а. Як Петро описує долю псевдовчителів? 2 Петра 2:20: «Бо коли ті, які від опоганення світу втекли до пізнання нашого Господа і Спасителя Ісуса Христа, знову оплутані ним терплять поразку, – то останнє для них є гірше від першого».

«Про цих псевдовчителів, які постануть у церкві і котрих багато братів вважали істинними, апостол говорить: "безводні джерела, гнані вітром хмари, [імла]; їм приготований морок темряви". "То останнє для них є гірше від першого"». – *Дії апостолів.* – С.535.

б. Які слова, що непідвладні часові, допомагають нам зберігати зрілий погляд на речі та робити мудрий вибір, коли інші дивляться на нас зверхньо чи випробовують наше терпіння?

Еклезіаста 7:8: «Кінець справи кращий, аніж її початок, як і терпеливий кращий від зарозумілого».

«Багато людей люблять, щоб їм лестили, і ображаються щоразу, коли ними нехтують або не звертають на них належної уваги. Всюди панує важкий дух злопам'ятства, заздрості, розбрату та суперництва...»

Хоча ви так палко прагнете бути першими, пам'ятайте, що ви будете останніми в Божих очах, якщо не плекатимете духу лагідності та смирення. Гордість серця приведе багатьох людей до краху там, де вони могли б досягти успіху. "Славі передуює покора" (Притчі Соломона 15:33). "Терпеливий кращий від зарозумілого" (Еклезіаста 7:8)». – *Свідощтва для церкви.* – Т.5. – С.50.

2. ДЕКІЛЬКА ЦІКАВИХ ІЛЮСТРАЦІЙ

а. Які ілюстрації використовує Петро, щоб нас пробудити?

Притчі Соломона 26:11: «Як пес повертається до своєї блювотини, так і нерозумний повторює своє безглуздя»;

2 Петра 2:20-22: «²⁰Бо коли ті, які від опоганення світу втекли до пізнання нашого Господа і Спасителя Ісуса Христа, знову оплутані ним терплять поразку, – то останнє для них є гірше від першого.

²¹Адже краще їм було не пізнавати дороги праведності, ніж пізнавши, відвернутися від переданої їм святої заповіді. ²²Справдилася щодо них приказка: Пес повернувся до своєї блювотини, а свиня, помившись, валяється в багні!».

«Світ дозріває для своєї погибелі. Бог недовго терпітиме грішників. Вони будуть пити з чаші Його гніву, не змішаного з милістю... Незабаром стане відомо, хто на стороні Господа, хто не посоромиться Ісуса. Люди, котрі не мають моральної мужності твердо відстоювати свою позицію перед невірними людьми, забути звичай цього світу і наслідувати лише самовіддане життя Христа, соромляться Його і не наслідують Його приклад». – *Свідчення для церкви*. – Т.1. – С.287.

б. Як Христос подібним чином попереджає нас про нездатність підтримувати з Ним смиренний, залежний зв'язок?

Від Луки 11:24-26: «²⁴Коли нечистий дух виходить з людини, то блукає безводними місцями, шукаючи спокою, і не знаходить. Тоді каже: Повернуся до свого дому, звідки я вийшов! ²⁵І, прибувши, знаходить [його] заметеним і прибраним. ²⁶Тоді йде, бере сім інших духів, лукавіших за себе, і, ввійшовши, живуть там. І стає останнє тій людині гіршим від попереднього».

«Прибраний будинок символізує самоправедну душу. Христос вигнав сатану, але він повернувся, сподіваючись знайти доступ. Він знаходить будинок порожнім, виметеним і прибраним. У ньому перебуває лише самоправедність. *"Тоді йде, бере сім інших духів, лукавіших за себе, і, ввійшовши, живуть там. І стає останнє тій людині гіршим від попереднього"*».

Самоправедність – це прокляття, людське оздоблення, яке сатана використовує для своєї слави. Ті, котрі прикрашають свою душу самоправедністю та лестощами, готують шлях для семи інших, лукавіших за себе духів. Думаючи, що прийняли Істину, ці душі обманюють себе. Вони будують на фундаменті власної праведності. Молитви церкви можуть підноситися до Господа з цілим рядом церемоній, але якщо

вони підносяться задля самовиправдання, Бог не прославляється ними. Господь проголошує: *"Тому Я виявлю твою [справжню] праведність і твої вчинки, які не принесуть тобі жодної користі"* (Ісаї 57:12). Незважаючи на показну видимість, на прикрашене житло, сатана входить із цілою ватагою злих ангелів і займає місце в душі, зміцнюючи її в обмані. Апостол пише: *"Бо коли ті, які від опоганення світу втекли до пізнання нашого Господа і Спасителя Ісуса Христа, знову оплутані ним терплять поразку, – то останнє для них є гірше від першого. Адже краще їм було не пізнавати дороги праведності, ніж пізнавши, відвернутися від переданої їм святої заповіді"*. – Біблійний коментар АСД [з коментарів Е.Г. Уайт]. – Т.5. – С.1093.

Вівторок

27 серпня

3. ПЕРЕБУВАЮЧИ У ВІРІ

а. Чому робиться акцент на тому, що ми повинні «перебувати» у Христі? До колосян 1:21-23: «²¹І вас, які колись були відчужені, непримиренні розумом в лукавих ділах, ²²нині примирив Він смертю тіла Своєї плоті, щоби зробити вас святими, непорочними й невинними перед Собою, – ²³якщо лише перебуваєте у вірі, тверді й непохитні, утверджені в надії Радісної Звістки, яку ви почули і яка була проповідувана між усім творінням, котре є під небом, і якої я, Павло, став служителем».

«Щоб стати підданим царства сатани, не обов'язково свідомо обирати служіння царству темряви. Для цього досить лише відмовитися об'єднатися із Царством світла. Якщо ми не співпрацюємо з Небесними силами, то сатана обов'язково заволодіє серцем і зробить його своєю оселею. Єдиний захист від зла – це перебування в серці Христа, що досягається через віру в Його праведність. Доки не маємо живого зв'язку з Богом, ми ніколи не зможемо протистояти гріховному впливові самолюбства, потуранню власним забаганкам і спокусі гріха. Можна позбутися багатьох поганих звичок і на деякий час навіть розлучитися із сатаною, але без живого зв'язку з Богом через щохвилине підкорення Йому ми будемо переможені. Без особистого знайомства та постійного спілкування з Христом ми будемо залишені на поталу ворогові і, врешті-решт, станемо виконувати Його волю». – *Бажання віків*. – С.324.

б. Поясніть чудовий баланс, який ми повинні зрозуміти щодо виправдання вірою в Ісуса. До римлян 3:24-26: «²⁴Але оправдуються даром, Його благодаттю, через викуплення, що в Ісусі Христі. ²⁵Його Бог дав як жертву примирення в Його крові через віру, щоби показати Свою справедливість у прощенні раніше вчинених гріхів, – ²⁶у Божому довготерпінні; щоби показати Свою справедливість нинішнього

часу, – що Він справедливий і оправдує того, хто вірить в Ісуса»; **До євреїв 6:4-6**: «⁴Адже неможливо, щоб ті, які раз були просвічені й скуштували небесного дару, стали співучасниками Святого Духа, ⁵скуштували доброту Божого Слова, силу майбутнього віку, ⁶і відпали, аби знову обновлятися для покаяння, повторно розпинаючи в собі та зневажаючи Божого Сина!»; **До євреїв 10:26, 27**: «²⁶Адже коли ми добровільно грішимо після того, як одержали пізнання істини, то за гріхи немає більше жертви, ²⁷а є якесь страшне очікування суду і палаючого вогню, що має пожерти противників».

«Той, Хто колись зціляв хворих, виганяв демонів, і сьогодні такий же могутній Викупитель. Віра приходить від Божого Слова. Тож тримайтеся за Його обітницю: "І того, хто приходить до Мене, Я не вижену геть" (Від Івана 6:37). Упадіть до Його ніг і благайте: "Вірю! Допоможи моєму невірству!" (Від Марка 9:21-26). Якщо ви так учините, то ніколи не загинете. Ніколи!». – *Бажання віків*. – С.429.

«Коли грішник дивиться на Закон, його провина стає очевидною для нього, вона пробуджує його совість, і він підпадає під осуд. Його єдина втіха та надія – спрямувати свій погляд на Голгофський хрест. Коли він наважується покластися на Божі обітници, на Його Слово, полегшення і мир приходять до його душі. Грішник вигукує: "Господи, Ти обіцяв спасти кожного, хто прийде до Тебе в Ім'я Твого Сина. Я – безпорадна, зневірена душа, котра гине. Господи, спаси, інакше я загину". Його віра ґрунтується на Христі, і він отримує виправдання перед Богом.

Хоча Бог і може, залишаючись справедливим і праведним, виправдовувати грішника завдяки заслугам Христа, жодна людина не в змозі покрити свою душу шатами Христової праведності, продовжуючи свідомо чинити відомі їй гріхи або нехтувати відомими їй обов'язками. Бог вимагає від людини цілковитої покори серця, перш ніж відбудеться виправдання грішника; і для того, щоб зберегти виправдання, людина має проявляти постійний послух через активну, живу віру, яка діє любов'ю і очищає душу». – *Вибрані вісті*. – Кн.1. – С.365, 366.

Середа

28 серпня

4. ЖИТТЯ У ВІДПОВІДНОСТІ ДО СВІТЛА

а. Оскільки ми благословенні великою мірою світла з Небес, про що нам слід пам'ятати, якщо ми серйозно ставимося до свого спасіння? Якова 4:17: «Отже, хто знає, як робити добро, але не робить його, той має гріх».

«Коли з людьми говорять на тему здоров'я, вони часто відповідають: "Ми знаємо набагато більше, ніж робимо". Вони не усвідомлюють,

що є відповідальними за кожен промінь світла щодо свого фізичного благополуччя і що кожен їхню звичку бачить Бог. До нашого організму не можна ставитись безтурботно. Кожен орган, кожен клітину нашого єства необхідно свято оберігати від шкідливих звичок». – *Свідочтва для церкви*. – Т.6. – С.372.

б. Наскільки далекосяжними є результати наших щоденних рішень у багатьох аспектах Істини для теперішнього часу, які потребують реформи (здоров'я – лише один із прикладів)? *До римлян 14:21*: «Добре не їсти м'яса, не пити вина, – не [робити] нічого, через що твій брат спотикається, [або спокушується, або слабне]»; *Єремій 13:20*: «Підведи, [дочко Сіону], твої очі та подивись на тих, що йдуть з півночі! Де довірена тобі [Богом] отара – славне твоє стадо?».

«Питання про реформу здоров'я було представлено у громадах, але світло не було прийняте всім серцем. Егоїстичні, руйнівні для здоров'я пристрасті чоловіків і жінок протидіяли впливу звістки, призначеної для того, щоб приготувати людей до великого Божого дня. Якщо громади хочуть бути сильними, вони повинні жити відповідно до істини, яку Бог дав їм. Якщо члени наших церков нехтуватимуть світлом щодо реформи здоров'я, то вони безперечно пожнуть плоди духовного і фізичного виродження. І досвідчені члени церкви справлятимуть вплив на тих, хто нещодавно прийшов до віри. Причиною того, що Господь зараз не приводить багато душ до Істини, є члени церкви, котрі ніколи не були навернені, а також ті, котрі колись були навернені, але відступили від віри. Який вплив справлятимуть ці неосвячені члени церкви на новонавернених? Хіба вони не зводять нанівець дану Богом звістку, яку повинен проголошувати Його народ?».

в. Який ширий заклик лунає до нас саме зараз, враховуючи величезну відповідальність, покладену на всіх, кому сьогодні довірене послане Небом світло? *Єремій 3:12, 13*: «¹²Піди й проголоси ці слова Північному царству, говорячи: Повернися, відступнице, Ізраїлю, – говорить Господь, – і Я не дивитимусь на вас у гніві, адже Я милостивий, – говорить Господь, – і не тримаю гніву вічно. ¹³Лише визнай свою провину в тому, що ти згрішила проти Господа, твого Бога, віддаючись розпусті з чужинцями під кожним крислатим деревом, а до Мого голосу ти не прислухалась, – говорить Господь»; *Псалом 32:5*: «Я визнав перед Тобою свій гріх і не приховав своєї провини. Я сказав: Визнаю свій гріх перед Господом. І Ти простив мою провину».

---

5. ПРОСУВАЮЧИСЬ ВПЕРЕД

- а. Опишіть деякі актуальні заклики до Божої церкви, яка живе в скрутні часи. *До євреїв 5:13, 14:* «¹³Адже кожний, хто вживає молоко, ще недосвідчений у слові праведності, оскільки є немовлям. ¹⁴А тверда їжа – для дорослих, які мають вироблені звичкою почуття розрізняти добро і зло»; *До євреїв 6:1:* «Тому, залишивши початки Христового вчення, скеруймо себе до досконалості, щоби знову не покладати основу: покаяння від мертвих діл та віри в Бога»; *До филип'ян 2:14, 15:* «¹⁴Усе робіть без нарікань і сумніву, ¹⁵щоб ви, непорочні та чисті, були бездоганними Божими дітьми серед лукавого й розбещеного роду, серед якого ви сяєте, мов світила у світі».

«У всіх наших громадах повинно відбутися нове навернення та повторне освячення для служіння. Хіба не повинні ми у своїй майбутній роботі та на зібраннях, що проводяться сьогодні, бути **одноставними**? Хіба ми не повинні боротися з Богом у молитві, просячи, щоб Святий Дух увійшов до кожного серця? Присутність Христа, явлена в нас, здатна зцілити проказу невір'я, яка робить наше служіння таким слабким і неефективним. Ми потребуємо, щоб Господь вдихнув у нас подих Свого життя. Ми повинні бути каналами, через які Бог міг би посилати світло і благодать світові. Відступників треба знову привести до Бога. Ми повинні відкинути свої гріхи, упокоривши перед Богом свої горді серця через сповідання і покаяння. Потoki духовної сили зіллються на всіх тих, хто готовий прийняти їх». – *Свідчення для церкви. – Т.8. – С.46* [виділено автором].

«Чим би ви не займалися, дорогі брати і сестри, виконуйте свою роботу як для нашого Творця, тобто виконуйте її якнайкраще. Не нехтуйте нинішніми прекрасними можливостями, не дозволяйте, щоб життя ваше зазнало краху в той час, як ви будете бездіяльно сидіти, мріючи про легкий успіх у тій справі, для якої Бог вас не призначав. Виконуйте ту роботу, яка вам найближча. Виконуйте її, навіть якщо це пов'язано з небезпеками та труднощами, які зустрічаються у місіонерській діяльності. Але, благаю вас, не нарікайте на труднощі та самопожертву. Погляньте на вальденсів. Подивіться, які плани вони розробляли для того, щоб світло Євангелії могло освітлювати занурені в морок розуми. Ми повинні працювати, не розраховуючи на винагороду в цьому житті, а невідривно дивлячись на ту нагороду, яка чекає на нас наприкінці шляху. Зараз нам потрібні люди, які так само прагнули б виконати свій

обов'язок, як стрілка компаса прагне до полюса, люди, котрі працюватимуть, не чекаючи, поки їм розрівняють шлях і приборуть з дороги перешкоди». – *Літературний Євангелізм*. – С.68, 69.

П'ятниця

30 серпня

ЗАПИТАННЯ ДЛЯ ПОВТОРЕННЯ

1. Чи припускаю я найгірше, коли мені здається, що хтось мене не цінує?
2. Яким чином проявляється самоправедність у ці останні дні?
3. Як я можу отримати та зберегти виправдання через віру в Кров Христа?
4. У яких сферах життя мої дії повинні краще відображати знання, якими я володію?
5. Про що мені слід пам'ятати, коли у мене виникає спокуса нарікати?

Субота, 7 вересня 2024 року

ПОЖЕРТВУВАННЯ ПЕРШОЇ СУБОТИ ДЛЯ ДУХОВНОГО ЦЕНТРУ АНГОЛЬСЬКОЇ УНІЇ

Північно-Східне Ангольське Поле АСДРР було організоване Генеральною Конференцією у 2015 році для обслуговування трьох провінцій – Північної Кванзи, Уїжі та Маланжі. Духовний центр Північно-Східного Ангольського Поля розташований у провінції Маланже. Площа регіону становить 181 110 км², а

чисельність населення – 3 550 774 особи. Церква АСДРР була утворена в цьому регіоні у 1978 році і поступово вела свою діяльність. Однак у 1990 році, за Божою милістю, робота в регіоні була ґрунтовно заснована, і з того часу звістка безперервно далі поширюється. Було досягнуто значних успіхів, і звістка Істини для теперішнього часу досягла кількох прилеглих місць у регіоні.

Зараз нам потрібна офісна будівля, в якій будуть знаходитися робочі кабінети для співробітників Ангольської Унії, бібліотека та аудиторія для проведення конференцій.

Ми придбали земельну ділянку в приміській зоні зі зручним під'їздом. Ми сподіваємося, що на цьому місці зможемо побудувати необхідну будівлю, яка гідно представлятиме священну Божу роботу в цьому регіоні.

Розмірковуючи про майбутнє велике завдання, ми розуміємо, що потребуємо організаційної структури, яка дозволить координувати і планувати діяльність в ідеальному порядку, з урахуванням того, що «Господь вимагає, щоб і сьогодні церква у всіх своїх справах додержувалася порядку й організованості, як і за давніх часів. Він бажає, щоб Його робота виконувалася ретельно і акуратно, аби на неї можна було поставити печатку Його схвалення. Християнин повинен об'єднатися із християнином, церква з церквою, людські засоби мають співпрацювати з Божественними; усі здібності потрібно підкорити Святому Духові, і всі разом повинні передати світові Добру новину про Божу благодать». – *Дії апостолів*. – С.96.

Звістка про спасіння повинна досягти всіх країн, і ми впевнені, що Господь *"не ослабне духом і не зламається, аж доки не встановить на землі правосуддя, і на його Закон покладатимуться острови"* (Ісаї 42:4).

У зв'язку з цим ми просимо наших дорогих братів і сестер з усього світу щедро пожертвувати свої кошти на цей проект, щоб допомогти поширити Євангелію на цій величезній території Анголи. Нехай благословить вас Господь Бог!

Ваші брати та сестри з Північно-Східної Ангольської Унії

Зміцнюючи свій розум

«Це вже, улюблені, пишу вам друге з послань, у яких через нагадування пробуджую у вас чисте мислення» (2 Петра 3:1).

«Ми повинні завжди розповідати про свої благословення. Ми повинні збирати їх та розміщувати у своєму "залі пам'яті". Яку картину ви повісите там сьогодні?». // *Рев'ю енд Геральд, 26 березня 1889 року.*

Додаткові матеріали для вивчення:

Свідощтва для церкви. – Т.5. – С.671-691.

Неділя

1 вересня

1. ЗВЕРНЕННЯ ДО НАШОГО «ЗАЛУ ПАМ'ЯТІ»

а. Як і чому Петро звертається до здібності нашої пам'яті?

2 Петра 3:1: «Це вже, улюблені, пишу вам друге з послань, у яких через нагадування пробуджую у вас чисте мислення».

«Коли люди зможуть глибше осягнути велич жертви, яку приніс Владика Небес заради людини, тоді План спасіння буде звеличений і роздуми про Голгофу пробудять ніжні, священні та живі почуття в серці християнина. Хвала Богові та Агнцю перебуватиме в їхніх серцях та на устах. Гордість і себелюбство не знайдуть місця в душах, котрі глибоко закарбували в пам'яті події, що відбулися на Голгофі. Ті, котрі гідно оцінюють велику ціну, сплачену за викуплення людини, тобто дорогітінну Кров улюбленого Божого Сина, вже не дорожитимуть цим світом. Усі багатства світу не можуть викупити навіть однієї душі, котра гине. Хто може виміряти ту любов, яку Христос відчував до світу, котрий гине, коли Він висів на хресті, страждаючи за гріхи винних людей? Ця любов є незмірною і безмежною». – *Свідощтва для церкви. – Т.2. – С.212.*

«О, якби всі наші зусилля були спрямовані на досягнення однієї великої мети – набуття багатств Божої благодаті в цьому житті, які свідчення ми могли б зберігати у своїй пам'яті, перераховуючи Божі щедроті та доброту!.. Тоді звичка накопичувати духовні скарби так само ревно і наполегливо, як люди цього світу здобувають земні тлінні багатства, стала б твердим принципом у нашому житті». – *Наше найвище покликання. – С.188.*

2. ЩО ПОТРІБНО ЗБЕРІГАТИ В НАШІЙ ПАМ'ЯТІ

а. Про що насамперед ми повинні пам'ятати і чому?

2 Петра 3:2: «Аби ви пам'ятали ті слова, які раніше сказали святі пророки, і заповідь Господа й Спасителя, [передану] вашими апостолами»; **Псалом 119:11:** «Я бережу Твоє слово у своєму серці, щоби мені не грішити проти Тебе».

«Спокуси часто здаються нездоланими, тому що спокушуваний, можливо, через занедбання молитви і вивчення Божого Слова не може одразу пригадати Божої обітниці, не в змозі боротися із сатаною біблійною зброєю. Але ангели оточують тих, хто бажає навчитися Божественним приписам, і в час найбільшої потреби вони пригадують їм саме ті істини, які їм потрібні. Тому, якщо ворог "нагряне... як гірський потік, – Господній подув їх прожне" (Ісаї 59:19).

Ісус обіцяв Своїм учням: "А Утішитель – Дух Святий, Якого Отець пошле в Моє Ім'я, Той вас навчить усього і пригадає вам усе, що Я вам говорив" (Від Івана 14:26). Але для того, щоб Дух Божий міг нагадати нам у небезпечний час учення Христа, воно спочатку повинно закарбуватись у нашій пам'яті». – *Велика боротьба*. – С.599, 600.

б. Наведіть приклади, які підкреслюють життєво важливе значення збереження в нашому розумі біблійної історії та вчень.

Від Луки 1:67-70: «⁶⁷Його батько Захарія наповнився Духом Святим і став пророкувати, промовляючи: ⁶⁸Благословенний Господь, Бог Ізраїля, бо Він відвідав і викупив Свій народ, ⁶⁹Він підніс нам ріг спасіння у домі Свого слуги Давида, ⁷⁰як заповідав устами святих Своїх відвічних пророків»; **Дії 3:20, 21:** «²⁰Щоб від обличчя Господнього прийшов час відлиги, щоби послав наперед призначеного вам Ісуса Христа, ²¹бо треба, щоб небо прийняло Його до часу відновлення всього, про що Бог говорив устами Своїх святих відвічних пророків».

«Біблія є найдавнішим і найусеосяжнішим історичним документом, який мають люди. Вона походить з невичерпного джерела вічної Істини, і впродовж століть Божественна рука зберігала її чистоту незмінною. У ній ми знаходимо опис життя землі від самого початку, куди даремно прагнуть проникнути людські дослідження. Тільки на сторінках Божого Слова ми дізнаємося про силу, яка заклала основу землі та розпростерла небеса. Тільки в Біблії ми бачимо достовірний опис походження народів. Тільки в ній записана історія людського роду, не заплямована людською гордістю чи упередженням». – *Виховання*. – С.173.

«Мій розум обтяжений питанням написання історії Старого Заповіту. Мене турбує те, що мої брати та сестри привносять у щоденне життя так мало біблійної Істини. Щоб стати переможцями, ми повинні усвідомити, що нам потрібно вести боротьбу. Ми радіємо, знаючи, що завдяки силі Божої благодаті, яка зміцнює, ми обов'язково переможемо. Бог сильніший за всі сили лукавого ворога». // *Біблійна школа навчання, 1 червня 1903 року.*

Вівторок

3 вересня

3. ПРОРОЦТВО ВИКОНАЛОСЯ

а. Що відбувається в останні дні, аби похитнути віру багатьох людей? 2 Петра 3:3: «Знайте насамперед те, що в останні дні придуть з насмішками кепкуни, які живуть за власними пожаданнями».

«Загальноприйнятий метод освіти молоді не відповідає стандартам істинної освіти. У шкільні підручники вплітається дух невір'я, а Божі слова виставляються у сумнівному і навіть непривабливому світлі. Таким чином, молоді розуми знайомляться з пропозиціями сатани, і сумніви, що колись виникли, стають для тих, хто їх плекає, незаперечними фактами, а наукові дослідження – вводять в оману через те, як їхні відкриття інтерпретуються і спотворюються. Люди беруть на себе сміливість виносити Боже Слово на суд обмеженого розуму, і Божому Натхненню виноситься вирок відповідно до обмежених мірок, а Божа Істина видається як щось невизначене в порівнянні з науковими досягненнями... У той час як вони повинні були вселяти віру в тих, хто сумнівається, вони визнали свою власну невпевненість щодо того, що є істинним – Боже Слово чи відкриття науки, хибно названі такими. Коли справа стосувалася живого Слова, ті, котрі були по-справжньому сумлінними, похитнулися у своїй вірі через нерішучість тих, хто називав себе тлумачами Біблії. Сатана скористався цією нерішучістю розуму і за допомогою невидимих сил пустив у хід свої софістичні хитрощі, змусивши людей зануритися в туман скептицизму». – *Основи християнського виховання. – С.328, 329.*

б. Яке застереження Павла торкається саме цього сьогодні?

1 до Тимофія 6:20: «О, Тимофію! Зберігай передання, уникай марних балачок, суперечливих тверджень, лжезнання».

«Незмінність природи широко обговорювалася, і скептичні теорії були охоче прийняті тими, чий розум вибрав атмосферу сумнівів, тому що вони не були в гармонії зі святим Божим Законом, основою Його правління на Небі та на землі. Їхня природна схильність до зла дозволила їм з легкістю вибрати хибний шлях і засумніватися у достовірності записів та історії як Старого, так і Нового Заповітів. Отруєні оманною, вони

використовували будь-яку нагоду, щоб сіяти насіння сумніву в розумах інших людей. Природа підноситься над Богом природи, а простота віри руйнується, бо основа віри представляється невизначеною. Затуманені скептицизмом розуми людей, котрі сумніваються, змушені битися об скелі невір'я». – Там саме. – С.329, 330.

Середа

4 вересня

4. НАТХНЕННЯ ПІД ПРИЦІЛОМ

а. Окрім підриву авторитету Святого Письма, що є метою зловісних нападок сатани? Об'явлення 12:17: «Тож змії розлютився на жінку і пішов воювати з рештою її нащадків, які зберігають Божі заповіді й мають свідчення Ісуса»; **Об'явлення 19:10:** «І я впав до його ніг, щоб поклонитися йому, та він каже мені: Гляди, не [роби цього]! Я співраб твій та твоїх братів, які мають свідчення Ісуса. Богові поклонися! А свідчення Ісуса – це дух пророцтва».

«План сатани полягає в тому, щоб послабити віру Божого народу в **Свідощтва**. Слідом за цим виникають сумніви в істинності життєво важливих пунктів нашого віровчення, у тих стовпах, на яких ґрунтуються наші погляди. Потім він вселяє нестійким людям сумніви щодо справжності Святого Письма, після чого вони швидко котяться до своєї загибелі. Коли люди починають сумніватися у **Свідощтвах**, яким колись довіряли, і навіть відмовляються від них, сатана знає, що ошукані не зупиняться на цьому; він подвоює свої зусилля доти, доки відступники не перейдуть до відкритого повстання, яке вже не можна викоринити і яке закінчується загибеллю бунтівників». – *Свідощтва для церкви*. – Т.4. – С.211 [виділено автором].

«Останній обман сатани полягатиме в тому, щоб позбавити сили і впливу свідощтво Божого Духа. "Без об'явлення згори народ неприборканий" (Притчі Соломона 29:18). Сатана діятиме винахідливо, використовуючи різні шляхи та засоби, щоб похитнути довіру Останку Божого народу до справжнього свідощтва. Він дасть хибні відіння, щоб ввести в оману людей, змішуватиме істину з брехнею і викликатиме в людей таку огиду, що вони почнуть ставитися до всього, що називається відіннями, як до різновиду фанатизму; однак щирі душі, зіставляючи правду і брехню, зможуть розрізнити їх». – *Віра, якою я живу*. – С.296.

б. Що відбувається, коли люди, котрі заявляють про свою віру у звістку Третього Ангела, починають сумніватися у Свідощтвах? Чому часто вони так роблять? Від Івана 3:19, 20: «¹⁹Це і є суд, що світло прийшло у світ, але люди полюбили темряву більше, ніж світло,

бо їхні діла були погані. ²⁰Адже кожний, хто чинить зло, ненавидить світло і не приходиться до світла, щоби його вчинки не були осуджені, [тому що вони погані]».

«Я знаю, яка небезпека вам загрожує. Якщо ви втратите віру в *Свідощтва*, то ви далеко відійдете від біблійної Істини. Я побоювалася того, що багато братів почнуть сумніватися і займуть невизначену позицію, і, переживаючи за ваші душі, бажаю вас попередити. Хто з вас прислухається до цього застереження? Якби при вашому нинішньому ставленні до *Свідощтв* ви знайшли в них щось таке, що переходить вам дорогу і вимагає виправлення ваших помилок, чи вважали б ви, що маєте право прийняти чи відкинути всі свідощтва або якусь їхню частину? Те, що ви найменш схильні приймати, є найбільш необхідним для вас. Бог і сатана ніколи не працюють разом. Свідощтва несуть або Божу печатку, або знак диявола. Добре дерево не може приносити погані плоди, так само як і погане дерево ніколи не принесе добрих плодів. За їхніми плодами пізнаєте їх. Бог промовив Своє Слово, і хто затремтить перед ним?». – *Свідощтва для церкви*. – Т.5. – С.98.

Четвер

5 вересня

5. ЦІНУЮЧИ ЗВІСТКИ ДЛЯ ТЕПЕРІШНЬОГО ЧАСУ

а. Чому так важливо коритися свідощтвам, які Бог посилав Своєму народові через Дух Пророцтва, особливо в ці останні дні?

Притчі Соломона 29:18 (перша частина): «Без об'явлення згори народ неприборканий...»; **Осії 12:14:** «Але через пророка вивів Господь Ізраїль з Єгипту, – і через пророка турбувався про них»;

2 Хронік 20:20 (остання частина): «...Довіртеся Господу, вашому Богові, й будьте спокійні! Вірте Його пророкам, і вам пощастить!».

«Бог закликає до відродження прямого свідчення, отриманого в минулому. Він закликає до відновлення духовного життя. Довгий час духовні сили Його народу перебували у стані зимової сплячки, але вони повинні воскреснути до нового життя. За допомогою молитви і сповідання гріха ми повинні приготувати дорогу для Царя. Коли ми зробимо це, сила Святого Духа зійде на нас. Нам потрібна сила, яку отримали апостоли у день П'ятидесятниці. Це станеться, бо Господь обіцяв послати Свій Дух як всепереможну силу.

Насувається важкий та небезпечний час. Усі, котрі мають пізнання Істини, повинні прокинутися і цілком підкорити себе Богові – тіло, душу і дух. Ворог чагує на нас. Ми повинні пильнувати та бути насторожі проти нього. Ми повинні зодягнутися у повну Божу зброю. Ми повинні дотримуватися вказівок, отриманих через Дух Пророцтва. Ми повинні

любити Істину для теперішнього часу і коритися їй. Це вбереже нас від прийняття небезпечних оман. Бог звертається до нас через Своє Слово. Він звертається до нас через *Свідощтва для церкви* і через книги, які допомагають нам чітко побачити, у чому полягає наш обов'язок у теперішній час і яку позицію нам слід займати. Слід серйозно прислухатися до застережень, які давалися нам рядок за рядком, припис за приписом та вивчати їх. Якщо ми зневажливо ставимося до них, що ми зможемо сказати у своє виправдання?

Я благаю тих, хто працює для Господа, не приймати підробку за істину. Ніщо людське не повинно замінювати собою Божественну Істину, яка освячує. Христос чекає, щоб запалити віру та любов у серцях людей, котрі належать до Його народу. Нехай ніякі псевдотеорії не отримають схвалення від людей, які покликані твердо стояти на платформі вічної Істини. Бог закликає нас міцно триматися основоположних принципів, що ґрунтуються на беззаперечному авторитеті». – *Служителі Євангелії*. – С.307, 308.

П'ятниця

6 вересня

ЗАПИТАННЯ ДЛЯ ПОВТОРЕННЯ

1. Які спогади, приховані в моєму розумі, необхідно замінити кращими?
2. Яким чином я можу якнайкраще підготуватися до наступного серйозного випробування, з яким мені неминуче доведеться зіткнутися?
3. Які аспекти моєї освіти не узгоджуються з моєю вірою?
4. Чому ворог душ прагне дискредитувати *Свідощтва*?
5. Чому я повинен приділяти більше часу та уваги вивченню *Свідощтв*?

Додатковий час для досягнення мети

«Не бариться Господь з обітницею, хоч [це] деякі вважають за зволікання, але є довготерпеливий до нас, не бажаючи, аби хтось загинув, [а] щоб усі прийшли до каяття» (2 Петра 3:9).

«Коли ми разом з усіма викупленими стоятимемо на скляному морі з золотими арфами й вінцями слави і перед нами розкриється безмежна вічність, тоді ми зрозуміємо, яким коротким був період очікування та випробування». – *Свідощтва для церкви*. – Т.5. – С.485.

Додаткові матеріали для вивчення:

Свідощтва для церкви. – Т.2. – С.183-199.

Неділя

8 вересня

1. ЩО МИ БАЧИМО?

а. На що часто посилаються «кепкуні» для виправдання своїх сумнівів і як таке ставлення впливає навіть на багатьох людей, котрі чекають на Прихід Господа? 2 Петра 3:4: «І скажуть: Де обітниця Його приходу? Адже відколи впокоїлися батьки, все залишається так, як від початку творення!»; Ісаї 56:12: «Приходьте, – [каже такий], – я дістану вина й нап'ємося міцного напою, а завтра буде так, як сьогодні, хіба що розкішніше!».

«Любов до світу настільки займає всі наші думки, що наші очі звернені не вгору, а вниз, на землю. Ми весь час кудись поспішаємо, зі старанністю та завзятістю займаємося різними справами і при цьому забуваємо Бога і не цінуємо Небесний скарб. Ми не знаходимося в стані тих, хто чекає і пильнує. Любов до світу і спокуса багатством затьмарюють нашу віру, і ми не любимо і не прагнемо Приходу нашого Спасителя. Ми надто завзято стараємося самі дбати про себе. Ми відчуваємо занепокоєння, і нам дуже бракує твердої надії на Бога. Багато людей хвилюються і працюють, щось задумують і планують, побоюючись того, що раптом вони матимуть у чомусь потребу. Вони не можуть дозволити собі приділяти час молитві або відвідуванню релігійних зборів, і, постійно піклуючись про себе, вони не залишають Богові жодного шансу подбати про них.

Ось і Господь не багато для них робить, бо вони не дають Йому такої можливості. Вони занадто багато роблять самі для себе і надто мало довіряють Богові та покладаються на Нього.

Любов до світу цілком опанувала людей, яким Господь наказав завжди пильнувати і молитися, щоб Він, прийшовши раптово, не знайшов їх сплячими». – *Свідощтва для церкви.* – Т.2. – С.195, 196.

Понеділок

9 вересня

2. КОЛИ-НЕБУДЬ ПОТІМ... ЧИ ДУЖЕ СКОРО?

а. Поясніть, яким чином «кепкуни» надто часто зустрічаються навіть серед тих, котрі сповідують адвентизм. Від Матвія 24:48-51: «⁴⁸А коли той злий раб скаже у своєму серці: Мій пан запізнюється! – ⁴⁹і почне бити своїх товаришів, а їсти й пити з п'яницями, ⁵⁰то прийде пан того раба в день, у який не сподівається, і в годину, якої не знає; ⁵¹розітне його навпіл і визначить його долю з лицемірами; там буде плач і скрегіт зубів»; **Притчі Соломона 26:20-22:** «²⁰Коли закінчуються дрова, вогонь гасне, так само коли нема наклепника, сварка припиняється. ²¹Вугілля для жару і дерево для вогню, а сварлива людина – для розпалювання сварки. ²²Слова наклепника, як ласощі, які з їжею легко потрапляють у глибини нутра [того], хто вислуховує»; **До римлян 1:29-32:** «²⁹Вони сповнені всякої неправди, лукавства, зажерливості, злоби; повні заздрості, вбивства, суперечок, підступу, поганих звичок, пліткарства; ³⁰вони наклепники, богоневисники, напасники, зухвалі, горді, хвалькуваті, винахідники зла, непокірні батькам, ³¹нерозумні, зрадливі, безсерденні, [непримиренні], немилосердні. ³²Вони, знаючи про суд Божий, що ті, хто таке коїть, варті смерті, не тільки продовжують це робити, але й схвалюють інших, які [таке] чинять».

«Злий раб каже у своєму серці: "Мій пан запізнюється!" Цей раб не говорить, що Христос не прийде взагалі, він не кепкує з Його Другого приходу. Але у своєму серці, поведінкою і вчинками він говорить, що Прихід Господа відкладається. Таким чином цей раб позбавляє інших надії на швидкий Прихід Христа. Його вплив робить людей самовпевненими, безтурботними і байдужими. Він утверджує в людях любов до світу і запеклість. Земні пристрасті й нечисті думки опановують розумом. Злий раб їсть і п'є з п'яницями, єднається зі світом у пошуках задоволень. Він б'є інших рабів, звинувачуючи й осуджуючи вірних своєму Господеві». – *Бажання віків.* – С.635.

б. Якої точки зору ми повинні дотримуватися на відміну від тих, котрі вважають, що повернення Христа відбудеться в далекому майбутньому? До колосян 3:1-4: «¹Отже, коли ви з Христом воскрес-

ли, то шукайте горішнього – того, де Христос сидить праворуч Бога.² Думайте про горішне, – не про земне.³ Адже ви померли, і ваше життя поховане з Христом у Бозі.⁴ Коли з'явиться Христос – ваше життя, тоді й ви з'явитеся з Ним у славі».

«У той час як увагу світських людей привертають усілякі земні справи, наша увага повинна бути прикута до Неба. Нам слід все глибше й глибше проникати вірою в славні таємниці Небесного скарбу, приймати дорогоцінні, Божественні промені світла з Небесної Святині, щоб вони також осяяли наші серця, як осяюють обличчя Ісуса. Насмішники знущаються з тих, котрі пильнують, чекають і запитують: *"Де обітниця Його приходу? Адже відколи впокоїлися батьки, все залишається так, як від початку творення"* (2 Петра 3:4). Ті, котрі очікують Приходу Господа, дивляться на небо і відповідають: *"Ми чекаємо"*. Відвертаючись від земних насолод і світської слави, не спокушаючись оманливим багатством, вони доводять, що справді перебувають у стані тих, хто чекає. Пильнуючи, вони зміцнюються і долають лінощі, себелюбство та любов до легкого життя. Навколо них спалахує вогонь лих, і час очікування здається довгим. Іноді ті, котрі очікують, засмучуються, і їхня віра вагається, але потім вони знову беруть себе в руки, долають свої страхи і сумніви і, спрямовуючи погляд до неба, кажуть своїм супротивникам: *"Я пильную і чекаю на повернення мого Господа. Я радітиму в скорботах, стражданнях і коли чогось потребуватиму"*». – *Свідощтва для церкви*. – Т.2. – С.194, 195.

Вітторок

10 вересня

3. СУД ЗА ДОПОМОГОЮ ПРИРОДНИХ СТИХІЙ

- а. **Про яку найважливішу подію світової історії люди часто ненавмисне забувають? Буття 6:5-8:** «⁵Побачив Господь, що [дуже] велика розбещеність людей на землі, й усі бажання їхніх сердець повсякчасно [спрямовані] лише на зло, ⁶тож засмутився Господь, що створив людину на землі, і сповнилося болем серце Його. ⁷Через те Господь сказав: Знищу людину, яку Я створив, з поверхні землі, – від людини до тварини, плазунів і небесних птахів. Бо жалкую, що їх Я створив. ⁸Однак Ной знайшов прихильність у Господніх очах»;
- Буття 7:23:** «Знищена була всяка істота, що на поверхні землі, – від людини до тварини, плазуни і небесні птахи, – всі вони загинули. Залишився лише Ной і ті, хто [був] з ним у ковчезі»;
- 2 Петра 3:5, 6:** «⁵Тож є заховане – для тих, які цього бажать, що небо було з прадавнини, і земля – з води та водою – створена Божим Словом, ⁶через те тодішній світ, потоплений водою, загинув».

«До того як старий світ був знищений потопом, у ньому жили талановиті люди, які володіли майстерністю і знанням. Але їхня уява стала розпусною, бо Бога не було в їхніх планах та порадах. Вони були розумні на те, що Бог ніколи не казав їм робити, розумні, щоб чинити зло. Господь побачив, що цей приклад буде згубним для прийдешніх поколінь, і взяв справу в Свої руки. Протягом ста двадцяти років Він посилав їм застереження через Свого слугу Ноя. Але вони скористалися часом випробування, що був надто милостиво наданий їм, щоб висміювати Ноя. Вони карикатурно зображували його та критикували. Вони висміювали його особливу серйозність і гостроту почуттів щодо судів, які, як він стверджував, Бог неодмінно виконає. Вони говорили про науку та закони, що керують природою. Потім вони влаштували забаву з приводу слів Ноя, назвавши його божевільним фанатиком. Терпіння Бога було вичерпано». – *Біблійний коментар АСД [з коментарів Е.Г. Уайт]*. – Т.1. – С.1090.

б. Що зрештою чекає на цю планету? 2 Петра 3:7: «А сьогоднішнє небо й земля збережені тим самим Словом і тримаються для вогню на день суду і погібелі безбожних людей»; **Псалом 11:6:** «На нечестивих, наче дощем, Він пошле вогонь, сірку та нищівний вітер, – як частку їхньої долі»; **Псалом 59:14:** «У гніві поклади їм кінець, знищ їх дощенту, – нехай знають, що Бог владарює в Якові до країв землі».

«Надра землі були арсеналом Господа, з якого Він дістав зброю, яку застосував для знищення стародавнього світу. Води з надр землі хлинули і з'єдналися з водами з неба, щоб завершити справу знищення. З часів потопу Бог використовував воду та вогонь для знищення безбожних міст на землі». – *Духовні дари*. – Т.3. – С.82.

«Уся робота батька брехні записана в Небесних книгах, і ті, котрі віддали себе на служіння сатані, щоб проповідувати і представляти людям брехню сатани за допомогою слів і свого прикладу, отримають відплату відповідно до своїх вчинків. Коріння та гілки будуть знищені вогнем останніх днів. Сатана, великий генерал відступництва, – це корінь, а всі його працівники, які навчають його брехні щодо Божого Закону, – це гілки». – *Біблійний коментар АСД [з коментарів Е.Г. Уайт]*. – Т.4. – С.1184.

Середа

11 вересня

4. ДИВОВИЖНИЙ ВІЧНИЙ БОГ

а. Як можна описати безмежні можливості нашого Творця, щоб вселити Божим дітям віру в Його обітниці та надію на вічність?
Псалом 90:4: «Адже для Тебе тисяча років, як день учорашній, що

минув, як нічна сторожа»; **2 Петра 3:8**: «Це одне хай не буде приховане від вас, улюблені: один день у Господа – немов тисяча років, а тисяча років – неначе один день!».

«Спадок, який Бог обіцяв дати Своєму народові, – не в цьому світі. Авраам не володів землями *"навіть на стопу ноги"* (Дії 7:5). Він дійсно мав велике багатство, але витрачав його на Божу славу і для добра, не вважаючи цей світ своєю батьківщиною. Господь покликав Авраама залишити співвітчизників-ідолопоклонників, обіцяючи дати йому Ханаанську землю у вічну власність. Проте ані він, ані його син, ані онук не отримали її. Коли Авраамові потрібно було місце для поховання, він змушений був купити його у хананеїв. Єдиною його власністю в обітваній землі стала гробниця, висічена в печері Махпела.

Але Боже Слово не залишилося марним, хоча воно не здійснилося повністю навіть тоді, коли юдейський народ оселився в Ханаані: *"Авраамові ж та його Нащадкові були дані обітництва"* (До галатів 3:16). Сам Авраам повинен був оволодіти спадщиною. Може видатися, що виконання Божої обітниці надовго відкладається, оскільки *"один день у Господа – немов тисяча років, а тисяча років – неначе один день!"* (2 Петра 3:8), але в призначений час *"воно збудеться неодмінно і не запізниться"* (Авакума 2:3). – Патріархи і пророки. – С.169, 170.

б. Що ми повинні усвідомити про повернення Христа?

2 Петра 3:9: «Не бариться Господь з обітницею, хоч це деякі вважають за зволікання, але є довготерпеливий до нас, не бажаючи, аби хтось загинув, а щоб усі прийшли до каяття»; **Наума 1:3**: «Хоча Господь довготерпеливий і могутній силою, але, безумовно, винуватого непокараним не залишить. Дороги Господа в бурі та вихорі, а хмари – порох під Його ногами».

«Боже довготерпіння дивовижне. Справедливість довго очікує, поки милість благає за грішника...»

Світ став зухвалим у порушенні Божого Закону. У відповідь на довготерпіння Господа люди потоптали Його авторитет. Вони підтримували одне одного в утисках і жорстокості щодо Його спадку, говорячи: *"Як дізнається Бог? Хіба має бути відомо Всевишньому?"* (Псалом 73:11). Проте існує межа, якої вони не можуть перейти. Наближається той час, коли вони досягнуть встановленої межі. Навіть тепер вони майже перевершили межі довготерпіння Божого, межі Його благодаті й милосердя. Господь втрутиться у розвиток подій, щоб захистити Свою честь, звільнити Свій народ та приборкати поширення нечестя». – *Наочні уроки Христа*. – С.177, 178.

5. МОЖЛИВІСТЬ ДЛЯ ГЛИБШОГО ПОКАЯННЯ

а. Чому ми можемо бути вельми вдячними за Боже довготерпіння?

Псалом 86:12-15: «¹²Буду величати Тебе, Господи, Боже мій, від усього свого серця, – повіки прославлятиму Твоє Ім'я, ¹³бо велике Твоє милосердя до мене: Ти врятував моє життя від глибин шеолу. ¹⁴Боже, зухвалі повстали проти мене, – натовп жорстоких людей посягає на моє життя. Вони не уявляють Тебе перед собою. ¹⁵Ти ж, Господи, є співчутливим Богом і милосердним, довготерпеливим, багатомилостивим і праведним!».

«Господь бажає допомогти нам, зміцнити і благословити нас, але ми повинні пройти процес очищення, щоб усі грішні домішки нашого характеру згоріли. Кожен член церкви пройде через вогняну піч не для того, щоб згоріти, а щоб очиститися». – *Свідощтва для церкви*. – Т.5. – С.485.

«Не дивіться на людей і не покладайте на них надію, помилково вважаючи, ніби вони безгрішні, але постійно дивіться на Ісуса. Не кажіть нічого такого, що накликало б ганьбу на нашу віру. Сповідайте свої таємні гріхи лише перед Богом. Зізнайтесь перед Тим, Хто досконало знає, як вчинити з вами, у тому, що ваше серце заблукало. Якщо ви образили ближнього, визнайте перед ним свій гріх і принесіть плоди покаяння, відшкодувавши йому завдані збитки. Потім просіть Божого благословення. Прийдіть до Бога такими, якими ви є, і дозвольте Йому зцілити всі ваші немочі. Принесіть до престолу благодаті всі свої турботи, ретельно виконуйте свою роботу, будьте щирі у своєму ставленні до Бога і до самих себе. Якщо ви прийдете до Нього в істинному сердечному каятті, Він дарує вам перемогу. Тоді ви зможете з радістю свідчити про свою свободу, віддаючи хвалу Тому, Хто покликав вас із темряви до дивного Свого світла. Господь не зрозуміє вас хибно і судитиме вас по правді. Ваші ближні не можуть звільнити вас від гріха або очистити вас від беззаконня. Ісус – єдиний, Хто має право дати вам мир. Він полюбив вас і віддав Себе за вас. Його велике і любляче серце співчуває *"нашим слабкостям"* (До євреїв 4:15). Чи є такі гріхи, які Він не зміг би пробачити? Чи є така темна і пригнічена гріхом душа, яку Він не міг би спасти? Він добрий і не шукає в нас заслуг, але за Своєю безмежною добротою зцілює наші відступи і любить нас незважаючи на те, що ми все ще грішники. Він *"довготерпеливий та вельми милостивий"*, Він *"є довготерпеливий до нас, не бажаючи, аби хтось загинув, а щоб усі прийшли до каяття"*. – Там саме. – С.649.

ЗАПИТАННЯ ДЛЯ ПОВТОРЕННЯ

1. Які аспекти цього світу можуть відволікати мене від Бога?
2. Як я можу бути винним у тому, що, уподібнюючись до невірного раба, б'ю своїх братів у духовному розумінні?
3. Чому мені слід розвинути гостре усвідомлення прийдешнього суду вогнем?
4. Поясніть спадщину Авраама та його дітей (*До галатів 3:29*).
5. Чому я повинен бути вдячний за цей недовгий додатковий час і як я повинен його використовувати?

Яким повинен бути Божий народ?

«Коли все це таким чином буде знищене, то якими треба бути у святому житті й у побожності вам» (2 Петра 3:11).

«В обмін на відмову від своїх егоїстичних бажань та схильностей ми отримуємо цінне та вічне. І це не жертва, а найдорожче придбання... Замість того, від чого Христос просить нас відмовитися, Він пропонує нам щось цінніше». – *Виховання*. – С.296.

Додаткові матеріали для вивчення:

Ранні твори. – С.52-54;

Велика боротьба – С.662-673.

Неділя

15 вересня

1. НЕМИНУЧИЙ, НЕВГАСИМИЙ

а. Як зображується остаточне виконання вироку над грішним світом? 2 Петра 3:10: «А Господній день прийде, мов злодій [уночі], коли небо з гуркотом пройде, а розпечені стихії розплавляться, і земля та діла, що на ній, згорять».

«Нове небо і нова земля (Об'явлення 21:1; Ісаї 65:17; 2 Петра 3:13) з'являться тільки після того, як безбожні мертві воскреснуть та будуть знищені наприкінці 1000 років. Я бачила, що сатана був "звільнений зі своєї в'язниці" наприкінці 1000 років, якраз у той час, коли нечестиві мертві воскресли; і що сатана ввів їх в оману, змусивши повірити в те, що вони зможуть відібрати святе місто у святих. Нечестиві зібралися навколо "стану святих" із сатаною на чолі; і коли вони були готові зробити спробу захопити місто, Вседержитель дунув зі Свого високого престолу на місто полум'я вогню, що пожирає, яке спало на них і пожерло їхній "корінь і гілки"».

І я побачив, що як Христос – це Лоза, а Його діти – галузки, так сатана – "корінь", а його діти – "галузки"; і при остаточному знищенні "Гога і Магога" все нечестиве воїнство буде спалене, "корінь і галузка", і перестане існувати». – *Слово до малого стада*. – С.11, 12.

2. ЗЕМЛЯ ОЧИЩЕНА

а. Як пророки Старого Завіту передбачали остаточне знищення зла та очищення землі? *Ісаї 34:8-10*: «⁸Це буде день Господньої помсти, – рік відплати за бунт проти Сіону! ⁹Його (Едома) ріки перетворяться на смолу, а його земля – на сірку, – весь його край стане палаючою смолою, ¹⁰й не вгасатиме ні вдень, ні вночі – вічно клубитиметься над ним дим. З покоління в покоління він залишатиметься спустошеним і повік-віків на цю землю не ступить нога людини»; *Єзекїля 28:16-19*: «¹⁶Через свою широку торгівлю ти сповнився насильством й беззаконням, і ти впав у гріх. Тому Я скинув тебе з Божої гори, – прогнав тебе, херувиме-охоронцю, поклав край твоєму перебуванню з-посеред вогнистого каміння. ¹⁷Загордилось твоє серце через твою красу, – ти занапастив свою мудрість власним марнославством. Я скинув тебе на землю, – Я виставив тебе перед царями як видовище. ¹⁸Своїми численними злочинами й обманом у своїй торгівлі ти осквернив усе, що було святим. Тому Я видобуду з твого нутра вогонь, який пожере тебе. На очах усіх, котрі дивитимуться на тебе, Я оберну тебе в попіл на землі. ¹⁹Для всіх, котрі тебе знали, – поміж усіма народами ти станеш страховиськом, поки не будеш знищений, і загинеш навіки».

«Вогонь спадає з неба від Бога. Земля відкривається, і схована в її глибинах зброя викидається на поверхню. З усіх зяючих провалин виринає пожираюче полум'я. Горять навіть скелі. *"Адже надходить день, що палає, як піч"* (Малахії 3:19). Стихії, земля та діла на ній розтопляться від жару пожираючого вогню (2 Петра 3:10). Поверхня землі виглядає, як суцільна розтоплена маса – ніби вогняне озеро. Настав час суду і погибелі для беззаконників, *"день Господньої помсти..."* (Ісаї 34:8).

Нечестиві отримують свою платню на землі (див *Притчі Соломона 11:31*). Вони стануть мовби *"соломою, – їх спалить той День, що надходить, – говорить Господь Саваот"* (Малахії 3:19). Одні будуть знищені в одну мить, а інші мучитимуться багато днів. Усі будуть покарані згідно зі своїми учинками. Оскільки гріхи праведних перенесені на сатану, він страждає не тільки за свій непослух, а й за всі гріхи Божого народу, до яких він їх призвів. Його покарання буде набагато суворішим, ніж покарання тих, кого він обманув. Після того як будуть знищені всі спокушені ним, сатана все ще житиме й страждатиме. В очищаючому полум'ї нечестиві будуть остаточно знищені – корінь і галузки; сатана – корінь, а його послідовники – галузки. Відбудеться повне покарання за порушення

Закону; вимоги справедливості задоволені, небеса і Земля, що є свідками цього, визнають праведність Єгови». – *Велика боротьба*. – С.672, 673.

б. Опишіть красу наступного Божого кроку.

Об'явлення 20:7-10, 15: «⁷А коли скінчиться тисяча років, сатана буде звільнений зі своєї в'язниці ⁸і вийде, аби зводити народи, які на чотирьох краях землі, Гога й Магога, щоби зібрати їх на війну, а кількість їх – наче пісок морський. ⁹І вийшли вони на рівнину землі, й оточили табір святих та улюблене місто; і зійшов вогонь з неба [від Бога], й пожер їх. ¹⁰А диявол, який зводив їх, був кинутий у вогняне й сірчане озеро, де і звір, і лжепророк. І будуть вони мучені день і ніч навіки-віків... ¹⁵І кого не знайшли записаним у книзі життя, той був укинений у вогняне озеро»; **Об'явлення 21:1, 2:** «¹І я побачив нове небо і нову землю, оскільки перше небо і перша земля проминули, і моря вже не було. ²І я побачив святе місто, новий Єрусалим, що сходить з неба від Бога, приготований, немов наречена, прикрашена для свого чоловіка».

«Коли Бог остаточно очистить землю, вона буде схожа на безмежне вогняне озеро. Подібно до того як Бог зберіг ковчег під час потопу, тому що в ньому було вісім праведників, так Він збереже і Новий Єрусалим, в якому житимуть вірні всіх віків, від праведного Авеля до останнього святого, котрий жив на землі. Хоча вся земля, за винятком тієї частини, на якій стоїть місто, буде оповита морем рідкого вогню, все ж місто буде збережене, як і ковчег, дивом Всемогутньої сили. Воно залишається неушкодженим серед стихії, що пожирає». – *Духовні дари*. – Т.3. – С.87, 88.

Вікторок

17 вересня

3. ПРОТВЕРЕЗНА РЕАЛЬНІСТЬ

а. Про що повинна змусити нас замислитися кінцева, остаточна реальність, яка спіткає жителів Землі? Псалом 139:23, 24: «²³Досліди мене, Боже, і пізнай моє серце. Випробуй мене і пізнай мої думки! – ²⁴подивись, чи не йду я згубною дорогою, і скеруй мене на шлях вічності»; **2 Петра 3:11:** «Коли все це таким чином буде знищене, то якими треба бути у святому житті й у побожності вам».

«Коли на наше серце і життя Істина справляє вплив, який освячує, ми можемо звершувати прийнятне для Бога служіння і можемо прославляти Його на землі, ставши учасниками Божественної природи, уникаючи морального розтління, яке є у світі.

О, скільки людей виявляться неготовими, коли Господь прийде здійснити розрахунок зі Своїми рабами! Багато людей мають надто мізерні уявлення про те, що означає бути християнами. Самоправедність не принесе користі; випробування витримають лише ті, котрі зодягнуться в праведність Христову, вони будуть наділені Його Духом і житимуть, як Він жив, у чистоті серця і життя. Наші розмови повинні бути святими, і тоді слова будуть приправлені благодаттю». – *Свідощтва для церкви*. – Т.2. – С.317, 318.

б. Поясніть глибше посвячення, яке нам украй необхідне.

1 Івана 2:6: «Хто каже, що в Ньому перебуває, той має жити так само, як жив Він».

«Кожна душа, яка по-справжньому вірує в Істину, чинитиме відповідні діла. Усі стануть щирими, серйозними та невтомними у своїх зусиллях повернути душі до Христа. Якщо Істина насамперед глибоко закоренилася в їхніх душах, вони прагнутимуть посіяти її в серцях інших людей. Істину дуже часто і довго тримають у зовнішньому дворі. Введіть її у внутрішній храм душі, зведіть її на престол свого серця і дозвольте їй керувати вашим життям. Боже Слово слід вивчати й виконувати – тоді серце знайде спокій, мир і радість, і прагнення людини будуть спрямовані до Небес; але якщо Істину відокремлювати від життя і тримати її у зовнішньому дворі, то навіть яскраве полум'я Божої благоді не зігріє серце.

Деякі люди зберігають релігію Ісуса лише для певних днів або певних подій, тоді як в інших випадках нею нехтують. Принципи Істини повинні діяти не лише кілька годин під час суботнього дня або виражатися у кількох благодійних справах, вони мають опанувати серцем, очистити та освятити характер. Якщо людина може відчувати себе в повній безпеці без цього особливого світла і сили з Небес, тоді їй загрожує небезпека розлучитися з Божою Істиною. Біблія, Боже чисте і святе Слово, має бути її радником і провідником, керувати її життям. Вона дає нам свої уроки, якщо ми приймаємо їх близько до серця». – *Там саме*. – Т.5. – С.547.

Середа

18 вересня

4. НЕ ВАРТО ЗУПИНЯТИСЯ

а. Опишіть Божий план для Його народу і те, як байдужі люди, зосереджені на цьому світі, реагують на цей план і на тих, хто намагається жити за ним. *До Тита 2:11-14*: «¹¹Бо для всіх людей з'явилася спасаюча Божа благодать; ¹²вона навчає нас, щоб відреклися безбожності й світських пожадань, жили чесно, праведно і побожно в

теперішньому віці, ¹³очікуючи блаженної надії і появи слави великого Бога і Спасителя нашого Ісуса Христа, ¹⁴Який віддав Себе за нас, щоб викупити нас від усякого беззаконня, очистити Собі особливий народ, ревний до добрих діл»; **Второзаконня 26:18**: «Господь же сьогодні щодо тебе засвідчив, що ти став Його вибраним народом, як Він обіцяв тобі, якщо будеш дотримуватися всіх Його Заповідей».

«Більшість тих, хто колись радів і вигукував від щастя, передчуваючи швидкий Прихід Господа, нині перебуває на тій самій основі, що й традиційні церкви та світ, які ще зовсім недавно висміювали цих людей за їхню віру в Прихід Ісуса і поширювали про них всіляку неправду, збуджуючи проти них упередження і зводячи нанівець їхній духовний вплив. У наш час, якщо людина усім серцем прагне до Живого Бога, жадає праведності, та Бог дає їй відчути Свою силу, насичує її спраглу душу, і зливає в її серце Свою любов, і якщо вона починає прославляти Бога, то люди, котрі тільки на словах вірять у швидкий Прихід Господа, найчастіше вважають таку людину введеною в оману і звинувачують її в тому, що вона піддалася силі гіпнозу або якогось нечистого духу.

Багато хто з цих так званих християн одягаються, розмовляють і поведуться так само, як люди цього світу, і єдине, що їх відрізняє, – це віросповідання. Хоча вони стверджують, що чекають на Прихід Христа, всі їхні розмови не про Небесне, а про земне. *"Якими треба бути у святому житті й у побожності вам, котрі чекаєте й прагнете приходу Божого дня?" (2 Петра 3:11, 12). "І кожний, хто має цю надію на Нього, очищає себе, як і Він чистий" (1 Івана 3:3).* Але цілком очевидно, що багато людей, які називають себе адвентистами, більше думають про те, як прикрасити свої тіла та мати гарний вигляд в очах світу, ніж про те, щоб навчитися із Божого Слова догоджати Богам». – *Ранні твори*. – С.108.

б. З іншого боку, на чому ми повинні зосередитися?

2 до коринтян 4:18: «Оскільки ми не дивимося на видиме, а на те, що невидиме, бо видиме – тимчасове, а невидиме – вічне».

«Назавжди припиніть постійні нарікання щодо свого нещасного життя, і нехай тягарем вашої душі буде: "Як отримати життя, краще, ніж це, і мати право на оселі, приготовані для тих, хто залишиться праведним і вірним до кінця". Якщо ти помилишся тут, то втрапиш усе. Якщо ти витратиш час свого життя на накопичення земних скарбів, а Небесні втрапиш – ти виявиш, що зробив жадливу помилку. Ти не зможеш мати обидва світи». – *Свідоства для церкви*. – Т.1. – С.706.

5. ДИВЛЯЧИСЬ УТОРУ

а. **Яке застереження дане нам, щоб ми не довіряли сліпо людській слабкості керівників та інших близьких нам людей, які можуть помилятися? Ісаї 3:11, 12:** «¹¹А беззаконнику горе, бо він отримає відплату за ділами своїх рук. ¹²Хоч це народ Мій, але знущаються над ним діти, й жінки владарюють над ним! Народе Мій! Твої правителі – облудники, котрі викривили дорогу, якою маеш ти ходити!»; **Амоса 2:4:** «Так говорить Господь: За три, навіть чотири, злочини Юди не відверну покарання від нього! Адже вони відкинули Закон Господа й не дотримувались Його постанов, дозволивши ідолюському обманові, за яким пішли їхні батьки, звести їх»; **Амоса 4:12:** «Невже Мені й далі так чинити з тобою, Ізраїлю? Але якщо так маю діяти з тобою, то приготуйся зустрічати твого Бога, Ізраїлю!».

«Є люди, які оточують себе тісним кільцем невір'я, вважаючи, що вони служать Богові. Криві шляхи їм здаються прямими; вони живуть у постійному порушенні Божої Істини; у своєму житті вони керуються несвятими принципами, і куди б вони не пішли, скрізь сіють насіння зла. Замість того щоб навертати інших до Христа, своїм високим становищем вони спонукають їх сумніватися та недовіряти». – *Свідощтва для проповідників*. – С.281.

«Бережіться тих, котрі іншим проповідують Слово життя, але самі не дорожать духом смирення та самозречення, який вселяє це слово. На таких людей не можна покластися у критичний час. Вони так само не звертають уваги на Божий голос, як свого часу це робив Саул і, подібно до нього, багато хто готовий виправдовувати свою поведінку. Коли Господь викрив його через Свого пророка, Саул рішуче заявив, що він послухався Божого голосу. Проте мекання овець та ревіння худоби свідчило про його непослух. Так само багато хто сьогодні стверджують про свою відданість Богові, але концерти та інші розваги, в яких вони беруть участь, їхня дружба з людьми цього світу, їхнє самопрославлення і пристрасне прагнення популярності свідчать, що вони не коряться Його голосу. "Хоч це народ Мій, але знущаються над ним діти, й жінки владарюють над ним!" (Ісаї 3:12).

Ось високий стандарт, поставлений перед нами Євангелією. Послідовний християнин – це не тільки нове, а й благородне творіння у Христі Ісусі. Він є незгасаючим світлом, що вказує іншим шлях до неба та до Бога. Той, хто отримує життя від Христа, не матиме ніякого прагнення до легковажних насолод цього світу, які не приносять справжнього задоволення». – *Свідощтва для церкви*. – Т.5. – С.88.

ЗАПИТАННЯ ДЛЯ ПОВТОРЕННЯ

1. Поясніть біблійну істину про те, що прийнято називати пекельним вогнем.
2. Яке чудо звершує Бог серед цього негасимого полум'я?
3. Як я можу поглибити свій християнський досвід і чому це потрібно?
4. Поясніть, чим небезпечно покладатися на плоть у питанні спасіння.
5. Які кроки мені слід особисто зробити, щоб більше зосередитися на вічності?

Витримавши до кінця

«Тож ви, любі, заздалегідь знаючи про це, стережіться, щоб не були ви зведені оманю безбожних і не відступили від своєї непохитності, але зростаєте в благодаті й пізнанні нашого Господа і Спасителя Ісуса Христа. Йому слава і нині, й у день вічний! Амінь» (2 Петра 3:17, 18).

«Ті, котрі відкидають частину Істини, не зазнають біблійного освячення». – *Біблійний коментар АСД [з коментарів Е.Г. Уайт]*. – Т.7. – С.947.

Додаткові матеріали для вивчення:

Дії апостолів. – С.557-567.

Неділя

22 вересня

1. АКТИВНО ПРИСКОРЮЮЧИ ТЕМП

а. Що ми покликані робити, пам'ятаючи, що світ буде знищений вогнем? 2 Петра 3:12: «Котрі чекаєте й прискорюєте прихід Божого дня, під час якого небо, охоплене полум'ям, зникне, а розжарені стихії розплавляться?» (переклад з оригіналу).

«І тепер, перед Другим приходом Сина Людського, вічна Євангелія повинна бути проповідувана "усякому народові, поколінню, племені й народності". (Об'явлення 14:6). Бог "визначив день, коли має справедливо судити цілий світ" (Дії 17:31). Христос повідомляє, що буде відбуватися напередодні того дня. Він не сказав, що весь світ навернеться, але що "Євангелія Царства буде проповідуватися по всьому світі на свідчення всім народам, – і тоді прийде кінець" (Від Матвія 24:12-14). Отже, поширюючи Благу вістку у світі, ми зможемо прискорити Прихід Господа. Ми повинні не тільки чекати, а й наближати настання Божого дня (див. 2 Петра 3:12). Якби Церква Христова виконала доручену їй Господом роботу, то увесь світ отримав би застереження, і Господь Ісус уже прийшов би на нашу Землю в силі й великій славі.

Ті, котрі очікують Приходу Господнього, очищають свої душі послухом Істині, поєднуючи невсипуще пильнування з активною діяльністю. Усвідомлюючи, що Господь біля дверей, вони старанно співпрацюють з Небесними силами у справі спасіння душ. Це – вірні й мудрі домоправителі, котрі дають у Божому домі "своєчасно мірку

пшениці" (Від Луки 12:42). Вони проголошують вістку, призначену для теперішнього часу. Як Енох, Ной, Авраам і Мойсей звіщали Істину своїм сучасникам, так і служителі Христа в наш час проголошують особливе застереження для свого покоління». – *Бажання віків*. – С.633, 634.

Понеділок

23 вересня

2. ЯКИЙ ПРИВІЛЕЙ!

а. Яким чином кожен з нас може прискорити повернення Христа?

Еклезіаста 11:1, 2, 6: «¹Пускай свій хліб на пливучу воду, бо навіть через багато днів ти його знайдеш. ²Розділи те, що маєш, на сімох чи вісьмох, адже не знаєш, яке лихо може статись на землі... ⁶А тому спозаранку сій твоє насіння, й до вечора працюй, не покладаючи рук, адже ти не знаєш, яке буде більш вдале, – те, чи інше; а може обоє будуть хорошими».

«Христос дав церкві священне доручення. Кожний її член повинен бути каналом, через який Бог може передавати світові скарби Своєї благодаті, незбагненні Христові багатства. Спаситель нічого так не бажає, як помічників, котрі явили б світові Його Дух і Його характер. Світ нічого так не потребує, як любові Спасителя, відкритої в людях. Усе Небо чекає на чоловіків і жінок, через яких Бог може виявити силу християнства.

Церква – Боже знаряддя для проголошення Істини; Він уповноважив її виконати особливу роботу. Якщо вона вірна Йому, слухняна всім Його Заповідям, то в ній перебуватиме повнота Божественної благодаті. Якщо вона буде вірною своєму обов'язкові, якщо шануватиме Господа Бога Ізраїлевого, то жодна сила не встоїть перед нею.

Горливість щодо Бога та Його справи спонукувала учнів нести свідчення Євангелії з великою силою. Чи ж не повинні наші серця горіти такими ж запалом і рішучістю, щоб розповідати людям про викупну любов, про Христа, і то розп'ятого? Перевагою кожного християнина є не тільки чекати, а й прискорювати Прихід Спасителя». – *Дії апостолів*. – С.600.

б. Як Бог описує Свою мету стосовно нас? *Пісні Пісень 6:10*: «Хто вона, котра сходить, наче порання зоря, прекрасна, як місяць, ясна, як сонце, грізна, наче військо під прапорами?»; *Псалом 60:6*: « Ти дав прапора тим, хто боїться Тебе, щоб збирались вони перед правдою».

«Істина і омана наближаються до свого заключного конфлікту. Станемо під закривавлене Кров'ю знамено Князя Емануїла... бо Істина переможе». – *Християнське служіння*. – С.77.

«Якщо Церква зодягнеться в шати Христової праведності, відмовившись від усіх зв'язків зі світом, то для неї настане світанок славного дня.

Дана їй Божа обітниця стоятиме вічно. Він зробить її вічною величчю, радістю багатьох поколінь. Істина, пройшовши повз тих, хто зневажає й відкидає її, тріумфуватиме. Хоч часом її поширення, здавалось, уповільнювалося, однак воно ніколи не припинялося. Коли Божа вістка зустрічає опір, Він дає їй додаткову силу, щоб вона могла справляти більший вплив. Зодягнута в Божественну силу, вона прокладатиме дорогу крізь найміцніші бар'єри і тріумфуватиме над усіма перешкодами». – *Дії апостолів*. – С.601.

Вікторок

24 вересня

3. СИЛА І НАДІЯ

а. Що дає силу кожній віруючій людині, котра прагне виконати місію спасіння душ? *Ісаї 53:11*: «Після Своїх страждань Він побачить [хороші плоди], і буде задоволений. Пізнавши Мого праведного Слугу, багато людей будуть виправдані, адже їхні гріхи Він понесе на Собі»; **2 до коринтян 5:14, 15:** «¹⁴Адже любов Христа охоплює нас, коли ми думаємо так: [якщо] один помер за всіх, то й усі померли. ¹⁵А Він помер за всіх, щоб ті, які живуть, більше не жили для самих себе, але для Того, Хто за них помер і воскрес»; **2 до коринтян 12:9:** «Та Він сказав мені: Досить тобі Моєї благодаті, адже [Моя] сила виявляється в немочі! Тому краще радо буду хвалитися своїми немочами, щоб оселилася в мені сила Христа».

«Усім нам доводиться напружено працювати, стикатися з опором, проявляти самозречення та переносити таємні сердечні переживання. Буде смуток і будуть сльози з приводу своїх гріхів, буде постійна боротьба і пильнування, будуть відчуття сорому і докори сумління через допущені помилки...

Нехай Христова любов стримує нас і спонукає до співчуття та ніжності, щоб ми могли плакати за тих, хто заблукав і відступив від Бога. Душа має безмежну цінність, яку можна виміряти лише ціною, сплаченою за її викуп. Голгофа! Голгофа! Голгофа! Ось де відкривається справжня цінність душі...

Не маючи в серці сили благодаті, яка допомагає нам у наших зусиллях і освячує нашу працю, ми не зможемо спасти свою душу і допомогти спастися іншим людям. Хороша організація та порядок є надзвичайно важливими, але ні в кого не повинно складатися враження, ніби це все, що потрібне для успіху. Без Божої благодаті та сили, що впливає на серце і розум, робота не буде виконана належним чином. Якщо Божа сила не надихатиме нас і не вселятиме в нас мужність, наше серце і тіло зачахнуть у рутині цього світу та здійсненні наших планів». – *Свідчення для церкви*. – Т.3. – С.187, 188.

б. Чому надія на вічність так надихає? 2 Петра 3:13: «Ми за Його обітницею чекаємо нових небес і нової землі, в яких проживає праведність»; **Псалом 149:4:** «Адже Господь любить Свій народ, увінчує покірних спасінням».

«Легідні *"успадкують землю"*. Бажання самопіднесення було причиною того, що гріх увійшов у світ і наші прабатьки втратили панування над своїм царством, нашою прекрасною землею. Через самозречення Христос здобув перемогу і радить нам перемагати, як Він переміг (*Об'явлення 3:21*). Через смиренність і самопожертвування ми можемо стати Його співспадкоємцями, коли *"легідні успадкують землю і будуть насолоджуватись великим миром"*» (*Псалом 37:11*).

Однак обіцяна їм земля не подібна до цієї, затьмареної тінню смерті й прокляття. *"Ми за Його обітницею чекаємо нових небес і нової землі, в яких проживає праведність"* (2 Петра 3:13)...

Там не буде розчарувань, страждань, гріха, там ніхто не скаже: "Я хворий". Там не буде ні похоронних процесій, ні смутку, ні смерті, ні розлуки, ні надірваних горем сердець; бо там, де Ісус, там вічний мир». – *Блаженства, промовлені на горі. – С.17.*

Середа

25 вересня

4. СЕРЙОЗНЕ ЗВЕРНЕННЯ

а. На що звертає увагу Петро у своєму посланні та чому?

2 Петра 3:14: «Тому, улюблені, очікуючи цього, постарайтеся, щоб Він знайшов вас у мирі, чистими і незаплямованими».

«Ми не знаємо, яка боротьба чекатиме на нас наступного дня. Сатана живий і діє, і нам треба щодня щиро волати до Бога про допомогу та силу, щоб чинити опір йому. Поки сатана панує, нам доведеться приборкувати своє "я", долати перепони, і немає кінця цієї роботи, немає такого рубежу, до якого ми можемо дійти і сказати, що вже повністю досягли.

До филип'яна 3:12: "Не тому, що я вже осягнув або вже став досконалим, але борюся, щоб осягнути – для цього і здобув мене Ісус Христос".

Життя християнина – це постійний рух вперед. Ісус переплавляє і очищає Свій народ; і коли в ньому досконало відтвориться Його образ, всі будуть досконалі, святі та готові до життя на Небесах. Від християнина вимагається велика робота. Боже Слово закликає нас очистити себе від усякої нечистоти тіла та духу, звершуючи святі справи в Божому страхові». – *Свідчення для церкви. – Т.1. – С.340.*

б. Чому терпіння є таким важливим для нашого освячення?

2 Петра 3:15, 16: «¹⁵А довготерпіння нашого Господа вважайте за спасіння, як і написав вам з притаманною йому мудрістю наш улюбле-

ний брат Павло, – ¹⁶так, як і в усіх посланнях, де він про це говорить. В них є дещо важко зрозуміле, що ненавчені та нестійкі перекручують, як й інші Писання, – собі на власну погибель»; **Від Луки 21:19**: «У вашій терпеливості здобудете ваші душі».

«У Святому Письмі є важкі для розуміння тексти, які, якщо говорити словами Петра, ненавчені та нестійкі у вірі люди будуть спотворювати на власну загибель. Можливо, у цьому житті ми не зуміємо пояснити зміст кожного уривка Святого Письма, але жоден життєво важливий пункт практичної Істини не залишиться оповитим нерозгаданою таємницею. Коли за Божим Провидінням настане час випробування світу Істиною для теперішнього часу, Дух Святий спонукатиме багатьох досліджувати Писання ланка за ланкою, з постом і молитвою, доки вся Істина не буде зрозумілою і не утворить досконалого ланцюга. Усі факти, які безпосередньо стосуються спасіння душ, стануть настільки чіткими і зрозумілими, що нікому вже не доведеться помилятися чи ходити в темряві.

Коли ми почали простежувати пророчий ланцюг, Істина для теперішнього часу відкрилася нам і стала зрозумілою. Ми несемо відповідальність за даровані нам привілеї та за світло, яке освітлює нашу дорогу». – *Там саме*. – Т.2. – С.692.

«"Це ж воля Божя – ваше освячення" (1 до солунян 4:3). Чи саме в цьому полягає і ваша воля?». – *Дії апостолів*. – С.566.

Четвер

26 вересня

5. НЕПОХИТНІ В НАДІЇ

а. Як Петро умовляє нас постійно пильнувати? 2 Петра 3:17: «Тож ви, любі, заздалегідь знаючи про це, стережіться, щоб не були ви зведені оманю безбожних і не відступили від своєї непохитності».

«Настанови, викладені в Божому Слові, не залишають місця для компромісу зі злом. Божий Син з'явився, аби навести до Себе всіх людей. Він прийшов не заколисувати світ, а вказати на вузький шлях, яким мають іти всі, хто бажає досягти воріт Божого міста. Його діти повинні прямувати прокладеною Ним стежкою і провадити постійну боротьбу із собою, жертвуючи вигодами, відмовляючись потурати своїм егоїстичним примхам, не лякаючись праці та страждань». – *Дії апостолів*. – С.565.

б. Який заклик робить апостол наприкінці свого послання?

2 Петра 3:18: «Але зростаєте в благодаті й пізнанні нашого Господа і Спасителя Ісуса Христа. Йому слава і нині, й у день вічний! Амінь».

«Ваші гріхи можуть стояти перед вами, як гори, але якщо ви упокорите серце й визнаєте свої гріхи, покладаючись на заслуги розп'ятого

та воскреслого Спасителя, Він простить і очистить вас від усякої неправди. Бог вимагає від вас цілковитого узгодження з Його Законом. Цей Закон – відлуння Його голосу, котрий закликає вас: «Освятуйтеся, більше освятуйтеся. Жадайте повноти Христової благодаті. Нехай ваше серце постійно прагне Його праведності, плодом якої, згідно з Божим Словом, є мир, спокій і впевненість.

Якщо ваша душа прагне Бога, ви будете знаходити все більше і більше незбагнених багатств Його благодаті. Якщо ви будете роздумувати про ці багатства, то станете володіти ними й відкриєте заслуги жертви Спасителя, захист Його праведності, повноту Його мудрості та Його силу представити вас перед Отцем *"чистими і незаплямованими"* (2 Петра 3:14)». – *Дії апостолів*. – С.566, 567.

П'ятниця

27 вересня

ЗАПИТАННЯ ДЛЯ ПОВТОРЕННЯ

1. Що свідчить про те, що наша ревність справді зростає?
2. Які практичні кроки я можу зробити, щоб прискорити повернення Господа?
3. Хто успадкує цю планету, незважаючи на всі знуцання та залякування?
4. Чому мені потрібно дуже серйозно ставитись до процесу освячення?
5. Що я повинен робити, коли бачу глибину своєї гріховності?

Дивіться нас:

www.sdarm.org

www.sdarm.com.ua

[sdarm ua](https://www.youtube.com/channel/UCsdarmua)

[sdarm ua music](https://www.youtube.com/channel/UCsdarmuamusic)

[Дух Реформації](https://www.youtube.com/channel/UCsdarmua дух реформації)

[sdarm_ua](https://www.instagram.com/sdarm_ua)

[sdarm_vegfood](https://www.instagram.com/sdarm_vegfood)

[+38\(096\)411 33 64](https://wa.me/380964113364)

[+38\(066\)811 44 64](https://wa.me/380668114464)

Пожертвування першої суботи

6 липня
для Дому молитви,
школи та офісу
в Ліберії

3 серпня
для Відділу
освіти ГК

7 вересня
для Духовного центру
Ангольської Унії